Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého rozšířeného senátu)

19. května 2021 * [i]

„Dumping – Dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Číny – Konečné antidumpingové clo – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Sdružení – Aktivní legitimace – Právní zájem na podání žaloby – Stanovení újmy – Výpočet objemu dovozu – Makroekonomické a mikroekonomické ukazatele – Výběr vzorku – Výpočet výrobních nákladů výrobního odvětví Unie – Ceny fakturované uvnitř skupiny – Příčinná souvislost – Analýza týkající se přičitatelnosti a nepřičitatelnosti – Neexistence segmentované analýzy týkající se újmy – Posouzení významu podbízení – Důvěrné nakládání s informacemi – Právo na obhajobu – Metoda PCN podle jednotlivých PCN – Srovnatelnost výrobků – Výpočet běžné hodnoty – Srovnatelná země – Úprava týkající se DPH – Stanovení prodejních, režijních a správních nákladů a zisku“

Ve věci T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, se sídlem v Pekingu (Čína), a další žalobci, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I [1], zastoupené R. Antoninim, E. Monardem a B. Maniatisem, avocats,

žalobci,

proti

Evropské komisi, zastoupené T. Maxianem Ruschem a P. Němečkovou, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

EJ Picardie, se sídlem v Saint-Crépin-Ibouvillers (Francie), a dalšími vedlejšími účastnicemi, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze II [2], zastoupenými U. O'Dwyer, B. O'Connorem, solicitors, a M. Hommém, avocat,

vedlejšími účastnicemi,

* Jednací jazyk: angličtina.

1 Přehled dalších žalobců je přiložen pouze ke znění oznámenému účastníkům řízení.

2 Přehled dalších vedlejších účastnic je přiložen pouze ke znění oznámenému účastníkům řízení.

jejímž předmětem je žaloba na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/140 ze dne 29. ledna 2018, o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské lidové republiky a o ukončení šetření dovozu určitých výrobků z litiny pocházejících z Indie (Úř. věst. 2018, L 25, s. 6), v rozsahu, v němž se týká žalobců,

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, L. Madise, P. Nihoul (zpravodaj), R. Frendo a J. Martín y Pérez de Nanclares, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Artemiou, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. června 2020,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 31. října 2016 byl na základě článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21, dále jen „základní nařízení“), Evropské komisi podán podnět k zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské lidové republiky a z Indie.

2 Tento podnět podalo sedm výrobců v Evropské unii, konkrétně společnosti Fondatel Lecompte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA a Ulefos Oy (dále jen „žadatelé“). Tento podnět podpořili dva výrobci v Unii, konkrétně společnosti EJ Picardie a Montini SpA.

3 Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 10. prosince 2016 (Úř. věst. 2016, C 461, s. 22) Komise zahájila antidumpingové řízení týkající se dotčeného dovozu.

4 Výrobek, který byl předmětem šetření, spočíval v „určitých výrobcích z litiny s lupínkovým grafitem (tzv. šedá litina) nebo litiny s kuličkovým grafitem (známé také jako tvárná litina) a v jejich částech, kteréžto výrobky se používají k zakrytí podzemních nebo podpovrchových systémů a/nebo přístupu k podzemním nebo podpovrchovým systémům, a umožnění přístupu k podzemním nebo podpovrchovým systémům a/nebo výhledu na podzemní nebo podpovrchové systémy“ (dále jen „dotčený výrobek“).

5 Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2015 do 30. září 2016 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2013 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

6 Dne 16. srpna 2017 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2017/1480, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2017, L 211, s. 14, dále jen „prozatímní nařízení“). Komise prozatímně nekonstatovala u dovozu pocházejícího z Indické republiky žádný dumping.

7 Na základě antidumpingového řízení přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2018/140 ze dne 29. ledna 2018 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz určitých výrobků z litiny pocházejících z Čínské lidové republiky a o ukončení šetření dovozu určitých výrobků z litiny pocházejících z Indie (Úř. věst. 2018, L 25, s. 6, dále jen „napadené nařízení“).

8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (dále jen „CCCME“) je sdružení podle čínského práva, mezi jehož členy patří čínští vyvážející výrobci dotčeného výrobku. CCCME se zúčastnilo správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení.

9 Zbývajícími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, je devět čínských vyvážejících výrobců, z nichž dva byli vybráni Komisí, aby se stali součástí vzorku čínských vyvážejících výrobců vybraných pro účely šetření.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

10 Návrhem podaným kanceláři Tribunálu dne 23. dubna 2018 podali žalobci, a sice CCCME a další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny příloze I, projednávanou žalobu. Žalobní odpověď, replika a duplika byly podány ve dnech 22. srpna 2018, 12. listopadu 2018 a 23. února 2019.

11 Podáním doručeným kanceláři Tribunálu dne 26. července 2018 podaly společnost EJ Picardie a další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze II, návrh na vstup do řízení v projednávané věci jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 24. října 2018 předseda prvního senátu Tribunálu povolil tento vstup vedlejších účastnic do řízení.

12 Dne 13. prosince 2018 podaly vedlejší účastnice kanceláři Tribunálu spis vedlejšího účastníka. Žalobci a Komise podali vyjádření k tomuto spisu dne 24. ledna 2019.

13 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen ke čtvrtému senátu, kterému byla tedy přidělena projednávaná věc.

14 Na návrh čtvrtého senátu Tribunál rozhodl na základě článku 28 jednacího řádu postoupit věc rozšířenému soudnímu kolegiu.

15 Na návrh soudce zpravodaje Tribunál (čtvrtý rozšířený senát) rozhodl otevřít ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu položil účastníkům řízení písemné otázky a vyzval Komisi, aby předložila jeden dokument. Účastníci řízení ve stanovené lhůtě odpověděli na tyto otázky a vyhověli této žádosti o předložení uvedeného dokumentu.

16 Účastníci řízení byli vyslechnuti ve svých řečech na jednání konaném dne 29. června 2020.

17 Žalobci navrhují, aby Tribunál:

– zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se toto nařízení použije na žalobce a na členy CCCME uvedené v příloze A.2;

– uložil Komisi a vedlejším účastnicím náhradu nákladů řízení.

18 Žalobci rovněž navrhují, aby Tribunál na základě organizačních procesních opatření nařídil Komisi, aby předložila výpočty a zdrojové údaje, které se týkají objemu dovozu, újmy a dumpingového rozpětí čínských a indických vyvážejících výrobců.

19 Komise, podporovaná vedlejšími účastnicemi, navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou;

– podpůrně, odmítl žalobu jako částečně nepřípustnou;

– a dále podpůrně, zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

– uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

20 Komise, podporovaná vedlejšími účastnicemi, vznáší proti přípustnosti žaloby podané před Tribunálem několik námitek nepřípustnosti, vycházejících z:

– nedostatku jasnosti a přesnosti žaloby (první námitka nepřípustnosti, vznesená primárně);

– nemožnosti CCCME jednat vlastním jménem i jménem svých členů (druhá a třetí námitka nepřípustnosti, vznesené podpůrně);

– nepřípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podána dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I (čtvrtá námitka nepřípustnosti, rovněž vznesená podpůrně).

21 Tyto námitky nepřípustnosti budou zkoumány v následujících bodech.

K nedostatku jasnosti a přesnosti žaloby

22 Komise v první námitce nepřípustnosti tvrdí, že žaloba je nepřípustná v plném rozsahu s odůvodněním, že žaloba nesplňuje minimální požadavky jasnosti a přesnosti stanovené v čl. 76 písm. d) jednacího řádu, jelikož seskupení subjektů zpochybňujících napadené nařízení pod stejným označením „žalobci“ neumožňuje určit návrhy předložené každým z nich v žalobě.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie, použitelného na řízení před Tribunálem podle čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu, a čl. 76 písm. d) jednacího řádu, musí žaloba obsahovat zejména jméno žalobce, jakož i stručný popis žalobních důvodů.

24 Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších informací (rozsudek ze dne 11. září 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, bod 93).

25 V projednávané věci Komise netvrdí, že žalobci nejsou řádně identifikováni nebo že žalobní důvody nejsou dostatečně jasné, ale pouze uvádí, že žalobci v žalobě neuvedli žalobní důvody uplatňované každým z nich, přičemž tyto bližší údaje jsou nezbytné pro posouzení vlivu jejich postavení na přípustnost uplatňovaných žalobních důvodů.

26 V tomto ohledu je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, podstatné informace o vztahu mezi žalobci a vznesenými důvody vyplývají ze žaloby.

27 V bodě 1 žaloby je totiž uvedeno, že žaloba je podána zaprvé CCCME na vlastní účet ohledně určitých návrhů, zadruhé CCCME jednající na účet svých členů a zatřetí devíti čínskými vyvážejícími výrobci, kteří jednají individuálně, bez prostřednictví CCCME.

28 Z tohoto vyplývá, že omezený je pouze návrh na zrušení, který učinila CCCME na svůj vlastní účet.

29 Rozsah žaloby podané CCCME jednající na jeho vlastní účet je identifikován v bodě 5 žaloby tak, že se týká ochrany jejích procesních práv s tím, že se v tomto rámci CCCME dovolává porušení zásady řádné správy, práva na obhajobu a určitých ustanovení základního nařízení, konkrétně čl. 6 odst. 7, čl. 19 odst. 1 až 3 a čl. 20 odst. 2 a 4.

30 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, lze tedy na základě žaloby prokázat vztah mezi žalobními důvody a žalobci, kteří je uplatňují.

31 Z toho vyplývá, že Komise byla schopná předložit obhajobu při zohlednění vlivu rozdílů v postavení žalobců na přípustnost žalobních důvodů, jakož i činit o těchto bodech závěry a že Tribunál může provést přezkum s plnou znalostí věci, v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 24 výše.

32 Za těchto podmínek musí být první námitka nepřípustnosti zamítnuta.

K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podána CCCME na jeho vlastní účet

33 CCCME v žalobě uvádí, že jedná vlastním jménem za účelem ochrany procesních práv, která mu náležela v průběhu šetření podle základního nařízení.

34 Podle Komise, podporované vedlejšími účastnicemi, je žaloba v tomto ohledu nepřípustná, neboť CCCME není sdružením zastupujícím zájmy svých členů, ale odnoží Čínské lidové republiky. Z tohoto důvodu se nemůže dovolávat procesních práv, která základní nařízení poskytuje reprezentativním sdružením a zúčastněným stranám, ale s ohledem na toto nařízení by jí mělo být přiznáno postavení zástupce země vývozu, na jehož základě jí náleží nanejvýš právo na informace.

35 Na podporu svého stanoviska, které je uvedeno podpůrně a zakládá druhou námitku nepřípustnosti vznesenou proti přípustnosti žaloby, uvádějí Komise a vedlejší účastnice následující argumenty.

36 Zaprvé článek 4 stanov CCCME uvádí, že CCCME jedná pod dohledem, řízením a obchodním vedením čínského ministerstva pro občanské záležitosti a ministerstva obchodu a stanoví, že CCCME představuje pracovní skupinu čínské správy, a nikoliv profesní sdružení.

37 Zadruhé, valná hromada členů CCCME je svolávána pouze jednou za pět let, jak je uvedeno v článku 16 stanov CCCME, ačkoliv je uvedená valná hromada prezentována jako nejvyšší orgán skupiny a za tímto účelem má mít pravomoci uvedené v článku 14 stanov CCCME.

38 Zatřetí, čínské obchodní komory vycházejí z reorganizace čínské státní správy a komunistické strany. Jejich úloha jakožto prodloužené ruky strany a orgánů veřejné moci se nicméně při této reorganizaci nijak podstatně nezměnila. Jejich chování i nadále určují orgány veřejné moci, takže nemají potřebnou nezávislost, aby mohly být považovány za reprezentativní sdružení.

39 Začtvrté, CCCME je v souladu s čínskými právními předpisy upravujícími sdružení řízeno národním úřadem příslušným k řízení sdružení, v důsledku čehož nemůže přijímat žádná opatření ani zastávat žádná stanoviska bez předchozího schválení Čínskou lidovou republikou.

40 Zapáté, existenci úzké vazby s čínským ministerstvem obchodu potvrzuje vystupování zástupce ředitele tohoto ministerstva na schůzi CCCME konané dne 9. prosince 2016 s cílem analyzovat tehdy plánované šetření Komise, které vedlo k přijetí napadeného nařízení. Pokud jde o toto vystupování zástupce ředitele, jehož existenci dokládá zápis z uvedené schůze předložený žalobci, Komise uvádí, že toto potvrzuje skutečnost, že účast CCCME na šetření představovala nástroj Čínské lidové republiky pro sledování vývoje tohoto šetření. Za účelem provádění takové kontroly byla CCCME pravidelně přítomna při inspekcích prováděných úředníky Komise v sídle čínských vyvážejících výrobců. Tito výrobci ji ostatně uváděli v kopii všech e-mailů, které zaslali Komisi, a to i v případě, že nebyli členy CCCME.

41 Vedlejší účastnice tvrdí, že na základě pokynu Čínské lidové republiky naplňuje CCCME strategii mající za cíl oslabit legitimitu opatření na ochranu obchodu přijatých Unií a Světovou obchodní organizací (WTO). To se projevuje skutečností, že v probíhajícím sporu se CCCME domáhá u soudu dvou zásadních změn, a to jednak rozšíření přezkumu vykonávaného Tribunálem ohledně legality napadeného nařízení a jednak umožnění úplného přístupu k důvěrným údajům obsaženým ve vyšetřovacím spisu vytvořeném Komisí.

42 Zašesté, vedlejší účastnice tvrdí, že se CCCME prezentuje na svých internetových stránkách jako organizace, jejímž posláním je upravit a regulovat vnitrostátní systém tržního hospodářství. V této souvislosti uvádějí, že na úrovni CCCME byla zřízena pracovní komise pro samoregulaci průmyslu s cílem zabránit škodlivé konkurenci mezi čínskými podniky v oblasti zahraničního obchodu a zahraničních inženýrských trhů.

43 Zasedmé, doklady poskytnuté žalobci prokazují, že 19 podniků, o kterých CCCME tvrdí, že jedná jejich jménem, nebylo členy tohoto subjektu během šetření, ale členy se stalo až v období od prosince 2017 do ledna 2018. Za těchto podmínek CCCME nemůže tvrdit, že je skutečným sdružením zastupujícím tyto členy. Internetové stránky CCCME ostatně neuváděly výrobky z litiny jako odvětví činnosti, které pokrývá toto sdružení.

44 Pro přijetí stanoviska je třeba připomenout, že úkolem unijního soudu, pokud má rozhodovat o námitce proti přípustnosti žaloby nebo její části, je určit, zda jsou splněny požadavky stanovené v judikatuře týkající se takové námitky.

45 V tomto případě je podle judikatury třeba, za účelem zjištění, zda je CCCME oprávněno k podání žaloby svým vlastním jménem, ověřit, zda je jednak aktivně legitimováno a jednak zda má zájem na podání žaloby, jak je vyžadováno článkem 263 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 62 a citovaná judikatura).

– *K aktivní legitimaci*

46 Ohledně aktivní legitimace čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci téhož ustanovení podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny, proti aktům, které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, a proti nařizovacím aktům, které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.

47 Vzhledem k tomu, že CCCME není napadené nařízení určeno, je třeba určit, zda se v případě, že usiluje o ochranu svých procesních práv a podá žalobu svým vlastním jménem, může dovolávat druhého případu stanoveného v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, a sice případu, kdy žalobce může prokázat, že se ho napadený akt osobně a bezprostředně dotýká.

48 Tyto dva požadavky (osobní dotčení a bezprostřední dotčení) jsou zkoumány v následujících bodech.

49 Podle judikatury osobní dotčení vyžaduje, aby se napadený akt žalobce dotýkal z důvodu určitých vlastností, které jsou pro něj zvláštní, nebo faktické situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a z tohoto důvodu jej individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát (rozsudek ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

50 Skutečnost, že se osoba nebo subjekt jakýmkoli způsobem účastní procesu přijímání napadeného aktu, nestačí k tomu, aby bylo možno tuto osobu nebo tento subjekt individualizovat ve vztahu k dotčenému aktu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. října 1983, Fediol v. Komise, 191/82, EU:C:1983:259, bod 31; ze dne 17. ledna 2002, Rica Foods v. Komise, T-47/00, EU:T:2002:7, bod 55, a ze dne 9. června 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada, T-276/13, EU:T:2016:340, bod 81).

51 Naproti tomu lze osobní dotčení považovat za prokázané, pokud ustanovení unijního práva ukládá, aby pro přijetí unijního aktu byl dodržen postup, v jehož rámci může tato osoba nebo tento subjekt uplatňovat procesní práva, včetně práva být vyslechnut, a zvláštní právní postavení, které této osobě nebo tomuto subjektu svědčí, má tedy za následek individualizaci této osoby nebo tohoto subjektu ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. října 1983, Fediol v. Komise, 191/82, EU:C:1983:259, bod 31; ze dne 17. ledna 2002, Rica Foods v. Komise, T-47/00, EU:T:2002:7, bod 55, a ze dne 9. června 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada, T-276/13, EU:T:2016:340, bod 81).

52 V tomto kontextu je třeba zkoumat, zda v průběhu postupu pro přijetí napadeného nařízení byla CCCME autorem tohoto nařízení přiznána procesní práva, jejichž ochrany se CCCME mohlo vlastním jménem domáhat u unijního soudu.

53 V rámci tohoto zkoumání je třeba konstatovat, že CCCME na svoji žádosti získalo na základě čl. 6 odst. 7 základního nařízení od Komise povolení k přístupu k vyšetřovacímu spisu, přičemž toto povolení bylo uděleno dne 16. prosince 2016.

54 Následně Komise zaslala CCCME v souladu s čl. 20 odst. 1 základního nařízení prozatímní zjištění, ke kterým dospěla. Podle skutečností ve spise k tomuto oznámení došlo dne 17. srpna 2017. CCCME předložilo dne 15. září 2017 písemné připomínky k prozatímním zjištěním.

55 CCCME následně obdrželo dne 8. listopadu 2017 v souladu s čl. 20 odst. 2 základního nařízení konečná zjištění, v nichž měla Komise v úmyslu doporučit uložení konečných opatření.

56 Pokud jde o tato konečná zjištění, CCCME předložilo dne 20. listopadu 2017 písemné připomínky, na které Komise odpověděla, jak je uvedeno v bodě 9 odůvodnění napadeného nařízení.

57 Konečně, Komise přiznala CCCME právo účastnit se dvou slyšení organizovaných v rámci šetření, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 5 základního nařízení pro osoby nebo subjekty, které ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* o ně písemně požádají a přitom prokážou, že jsou účastníky řízení, kteří pravděpodobně budou výsledkem řízení dotčeni, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody.

58 Z těchto procesních skutečností vyplývá, že Komise v průběhu celého správního řízení považovala CCCME za zúčastněnou stranu, které musela být přiznána procesní práva stanovená v základním nařízení.

59 Uznání tohoto postavení a práv z něj vyplývajících pro CCCME bylo zaznamenáno v napadeném nařízení, v němž Komise v bodě 25 odůvodnění uvedla, že podle ustanovení obsažených v základním nařízení je třeba tento subjekt považovat za zúčastněnou stranu, která zastupuje mimo jiné i čínské odvětví výroby odlitků.

60 Na tomto základě je třeba mít za to, že jelikož CCCME bylo v průběhu správního řízení individualizováno Komisí, splňuje požadavky formulované judikaturou k tomu, aby mohlo být považováno za osobně dotčené napadeným nařízením, pokud jde o žalobu podanou jeho vlastním jménem za účelem ochrany svých procesních práv.

61 Tento závěr zpochybňují Komise a vedlejší účastnice, které aniž zpochybňují skutečnost, že CCCME byla přiznána během šetření procesní práva a zvláštní postavení na základě základního nařízení, tvrdí, že tato situace je ve skutečnosti výsledkem omylu. Při přípravě své obhajoby před Tribunálem si Komise uvědomila, že CCCME nemůže být jakožto odnoži Čínské lidové republiky ve skutečnosti přiznáno postavení a procesní práva stanovená v základním nařízení. I když k takovému omylu dochází ve fázi žaloby před soudem, uznání takového omylu by podle tohoto orgánu mělo vést k nepřípustnosti žaloby podané CCCME jeho vlastním jménem.

62 V odpovědi na tento argument je třeba jednak připomenout, že je-li u unijního soudu vznesena námitka týkající se přípustnosti, musí tento soud ověřit, zda splňuje požadavky vyplývající ze Smlouvy, a že toto ověření vedlo k názoru, že tak tomu skutečně v projednávané věci bylo.

63 Kromě toho je třeba uvést, že argumentace Komise znamená návrh, že právní postavení, které přiznala CCCME na základě základního nařízením, musí být pro účely projednávané žaloby odmítnuto z důvodu, že toto postavení je výsledkem omylu, který je jí přičitatelný.

64 Takový omyl, i kdyby byl prokázán, přitom nemůže vymazat to, co bylo uznáno a přiznáno během správního řízení, a to tím spíše, že autor napadeného aktu má možnost napravit omyly, kterých se dopustí v rámci jeho přijetí. Tento autor tedy může, pokud zjistí omyl, rozhodnout, že uznaná procesní práva a postavení musí být dotčenému účastníkovi odebrána, aniž je dotčena jeho možnost domáhat se u unijního soudu, aby přezkoumal platnost takto přijatého rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. ledna 2000, BEUC v. Komise, T-256/97, EU:T:2000:21, body 27 a 84). Je-li omyl zjištěn po ukončení správního řízení, jak tomu bylo v projednávané věci podle argumentace předložené Komisí, zachovává si autor napadeného aktu možnost jej zrušit a znovu vést řízení, přičemž napraví omyl ve fázi, kdy k němu došlo (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. března 2016, Frucona Košice v. Komise, T-103/14, EU:T:2016:152, bod 61 a citovaná judikatura), aniž je opět dotčena možnost dotčeného účastníka zpochybnit vůči němu přijaté rozhodnutí.

65 Z toho vyplývá, že argument, který Komise předložila s podporou vedlejších účastnic, musí být odmítnut.

66 Pro úplnost je třeba uvést, že Komise dále tvrdí, že i kdyby CCCME mohlo uplatňovat procesní práva, která vyplývají ze základního nařízení, musel by být tento subjekt uznán jako reprezentativní sdružení ve smyslu uvedeného nařízení, a nikoli jako zúčastněná strana ve smyslu téhož nařízení. Postavení reprezentativního sdružení přitom umožňuje přístup k omezenějším procesním právům, než jsou práva poskytnutá zúčastněným stranám, s tím důsledkem, že by žaloba měla být prohlášena za nepřípustnou ve vztahu k některým procesním právům, kterých se CCCME dovolává a která jsou přiznána základním nařízením pouze zúčastněným stranám.

67 Pro účely vyjádření k tomuto argumentu postačí uvést, že tato prezentace CCCME ze strany Komise neodpovídá tomu, co je uvedeno v napadeném nařízení, jehož odůvodnění je skutečností, kterou je třeba vzít v úvahu v rámci projednávané žaloby.

68 V napadeném nařízení totiž Komise přiznala CCCME zcela jednoznačně postavení zúčastněné strany, jak bylo uvedeno v bodech 59 výše. V bodě 25 odůvodnění tak uvedla následující:

„[…] Komise měla za to, že veřejně přístupný spis k této věci, který byl zpřístupněn stranám včetně CCCME, obsahoval veškeré informace, jež jsou relevantní pro jejich věc a jež byly při šetření použity. V případě, že informace byly považovány za důvěrné, obsahoval veřejně přístupný spis jejich smysluplné shrnutí. Všechny zúčastněné strany včetně CCCME měly k veřejně přístupnému spisu přístup a mohly si jej prostudovat. Pokud jde o CCCME, Komise uvedla, že ačkoli CCCME zastupuje mimo jiné i čínské odvětví výroby odlitků, nebyl jí žádným jednotlivým vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku povolen přístup k jeho důvěrným informacím. Důvěrné informace zaslané čínským vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku tudíž nemohly být CCCME poskytnuty.“

69 Kromě toho, jak vyplývá z bodů 53 až 58 výše, Komise přiznala CCCME během řízení jak taková procesní práva, která jsou výslovně stanovena pro reprezentativní sdružení, jako jsou práva zakotvená v čl. 20 odst. 1 a 2 základního nařízení, která umožňují získat informace o skutečnostech a základních důvodech, na základě kterých byla zavedena prozatímní opatření nebo na základě kterých je plánováno doporučit zavedení konečných opatření, tak i taková další procesní práva, která jsou poskytnuta bez rozdílu všem zúčastněným stranám podle téhož nařízení, jako je právo být vyslechnut v souladu s čl. 6 odst. 5.

70 S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám je třeba konstatovat, že CCCME splňuje požadavky, které musí být splněny k tomu, aby mohlo být považováno za osobně dotčené ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, aniž je dotčena možnost Komise případně odepřít v budoucnu CCCME postavení a záruky, o které se jedná, a možnost dotčeného subjektu v takovém případě zpochybnit toto rozhodnutí u unijního soudu.

71 Vzhledem k tomu, že je tedy prokázáno osobní dotčení, je třeba přezkoumat, zda lze CCCME považovat za rovněž bezprostředně dotčené, což vyžaduje, aby byly kumulativně splněny následující podmínky.

72 Napadený akt musí bezprostředně zakládat následky pro právní postavení žalobce (rozsudek ze dne 13. října 2011, Deutsche Post a Německo v. Komise, C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 66).

73 Kromě toho napadený akt nesmí jeho adresátům pověřeným jeho provedením ponechávat žádnou volnost uvážení; naopak toto provedení musí být čistě automatické povahy a vyplývat výlučně z unijní právní úpravy, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy (rozsudek ze dne 13. října 2011, Deutsche Post a Německo v. Komise, C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 66).

74 Tyto podmínky jsou v projednávané věci splněny, jelikož CCCME se může domoci dodržení svých procesních práv pouze tehdy, má-li možnost napadnout napadené nařízení.

75 Vzhledem k tomu, že CCCME je tedy kromě toho, že je dotčena osobně, dotčena bezprostředně, je třeba přijmout závěr, že má aktivní legitimaci k tomu, aby jednalo vlastním jménem za účelem zajištění ochrany svých procesních práv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 101 až 109).

76 Pro doplnění analýzy je třeba uvést, že Komise v žalobní odpovědi tvrdila, že CCCME není právnickou osobou ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. Na jednání však tuto námitku nepřípustnosti vzala zpět poté, co přezkoumala písemnosti poskytnuté žalobci, pokud jde o právní subjektivitu CCCME podle čínského práva, což bylo zaznamenáno do protokolu z jednání.

– *K právnímu zájmu na podání žaloby*

77 Ohledně právního zájmu na podání žaloby judikatura uvádí, že žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou je přípustná pouze v případě, že žalobce má zájem na zrušení napadeného aktu (rozsudek ze dne 10. prosince 2010, Ryanair v. Komise, T-494/08 až T-500/08 a T-509/08, EU:T:2010:511, bod 41; usnesení ze dne 9. listopadu 2011, ClientEarth a další v. Komise, T-120/10, nezveřejněné, EU:T:2011:646, bod 46, a ze dne 30. dubna 2015, EEB v. Komise, T-250/14, nezveřejněné, EU:T:2015:274, bod 14).

78 V tomto ohledu je třeba uvést, že v důsledku zrušení napadeného nařízení by byla Komise povinna znovu zahájit antidumpingové řízení, a pokud by měla za to, že jsou splněny podmínky stanovené za tímto účelem v základním nařízení, umožnit CCCME účastnit se řízení a shromáždit jeho připomínky v souladu se základním nařízením.

79 Vzhledem k tomu, že by zrušení mohlo mít takové následky, mohlo by mít právní následky pro CCCME jednající jeho vlastním jménem.

80 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že CCCME má právní zájem na podání projednávané žaloby vlastním jménem.

K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podána CCCME jménem jeho členů, a k přípustnosti argumentů předložených na podporu této žaloby

81 Ve třetí námitce nepřípustnosti, rovněž vznesené podpůrně, Komise zpochybňuje možnost CCCME podat žalobu jménem svých členů prostřednictvím čtyř argumentů.

– Nedostatek reprezentativnosti

82 Komise, podporovaná vedlejšími účastnicemi, tvrdí, že právo sdružení podat žalobu, pokud jednají jménem svých členů, je v judikatuře vyhrazeno reprezentativním sdružením. V právní tradici členských států tento pojem označuje povahu soukromoprávního subjektu schopného zastupovat kolektivní zájmy svých členů, jak je tito členové definovali demokratickým způsobem v rámci tohoto subjektu. Tato reprezentativnost chybí v případě CCCME, které by mělo být považováno za odnož Čínské lidové republiky, a dotčená judikatura by se na něj tudíž neměla vztahovat.

83 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle judikatury má sdružení právní zájem na podání žaloby na neplatnost zejména tehdy, jestliže zastupuje zájmy podniků, které jsou samy aktivně legitimovány (usnesení ze dne 23. listopadu 1999, Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, T-173/98, EU:T:1999:296, bod 47, a rozsudek ze dne 15. září 2016, Molinos Río de la Plata a další v. Rada, T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, nezveřejněný, EU:T:2016:509, bod 33).

84 Možnost sdružení jednat jménem svých členů spočívá na významné výhodě, kterou poskytuje tento způsob postupu tím, že umožňuje vyhnout se podávání značného počtu žalob směřujících proti týmž aktům členy sdružení, které zastupuje jejich zájmy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. července 1995, AITEC a další v. Komise, T-447/93 až T-449/93, EU:T:1995:130, bod 60; ze dne 15. září 2016, Molinos Río de la Plata a další v. Rada, T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, nezveřejněný, EU:T:2016:509, bod 35, a ze dne 30. dubna 2019, UPF v. Komise, T-747/17, EU:T:2019:271, bod 25).

85 Z judikatury citované v bodě 84 výše vyplývá, že za účelem zhmotnění této výhody je třeba a postačuje zaprvé, aby sdružení, o které se jedná, jednalo jménem svých členů (kteří jsou sami aktivně legitimováni, což je třeba následně ověřit), a zadruhé, aby podání žaloby umožňovaly pravomoci, které jsou mu svěřeny v jeho stanovách.

86 Je třeba ověřit, zda lze mít za to, že v případě CCCME jsou oba tyto požadavky splněny.

87 Pokud jde o první požadavek, je třeba konstatovat, že za účelem prokázání jejich postavení člena poskytlo CCCME Tribunálu pro každý podnik, jehož jménem je žaloba podána, dokument osvědčující jejich členství.

88 Pokud jde o druhý požadavek, lze poznamenat, že ve stanovách předložených CCCME je předmět činnosti tohoto sdružení formulován tak, že může pokrývat podání žaloby určené k hájení zájmů jeho členů před opatřeními na ochranu obchodu.

89 Toto zjištění je založeno na článku 3 stanov CCCME, který definuje jeho předmět činnosti jako „poskytování koordinace, konzultací a služeb svým členům; udržovat rovné podmínky proti protekcionismu; chránit práva a oprávněné zájmy svých členů; a podporovat zdravý rozvoj mechanického a elektronického průmyslu“.

90 Toto zjištění je rovněž založeno na čl. 6 odst. 4, 5 a 9 stanov, které přiznávají CCCME způsobilost „organizovat podniky pro řízení obchodních prostředků nápravy a sporů v oblasti duševního vlastnictví týkajících se vývozu mechanických a elektronických výrobků z Číny do zahraničí, poskytovat právní poradenství a právní podporu členům, požádat vládu, aby vyšetřila nekalé konkurenční praktiky zahraničních společností[,] organizovat rozvoj právní úpravy průmyslových služeb, podporovat samoregulaci průmyslu[,] zachovat běžný obchodní řád dovozu a vývozu, jakož i společné zájmy členů […] a vykonávat další práce v závislosti na potřebách členů“.

91 Pro úplnost lze uvést, že předmět činnosti CCCME je v jeho stanovách popsán podobně jako ve stanovách žalujících sdružení ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 60 až 63), v němž Soudní dvůr rozhodl, že podmínka týkající se aktivní legitimace uvedených sdružení byla splněna.

92 Je tedy třeba mít za to, že v projednávané věci jsou splněny obě podmínky stanovené v judikatuře pro podání žaloby sdružením jménem jeho členů.

93 Tento názor je nicméně Komisí a vedlejšími účastnicemi zpochybněn ve dvou ohledech.

94 Vedlejší účastnice zaprvé uvádějí, že osvědčení předložená CCCME k prokázání postavení člena u podniků, které tvrdí, že jsou členy této organizace, byla vyhotovena krátce před podáním žaloby, aniž toto členství bylo prokázáno ve správní fázi, která vedla k přijetí napadeného nařízení.

95 K tomu, aby bylo možno použít judikaturu umožňující sdružením jednat jménem svých členů, je přitom třeba prokázat zastupování po celé řízení včetně správní fáze, jinak by toto zastupování bylo umělé, výhradně spojené s podáním žaloby.

96 V tomto ohledu stačí připomenout, že podle judikatury platí, že uznání práva podat žalobu sdružením jménem jeho členů je založeno na procesním důvodu spojeném s řádným výkonem spravedlnosti, a to na výhodě vyplývající ze spojení souboru žalob, které by jinak podaly dotčené podniky, v jednu žalobu (viz bod 84 výše), a že k tomu, aby sdružení mohlo podat žalobu jménem svých členů, není vyžadováno zastupování po celé řízení, včetně správní fáze.

97 V projednávané věci taková výhoda existuje, jelikož žaloba podaná CCCME jménem jeho členů umožňuje vyhnout se podání žaloby každým z členů, jejichž jménem jedná. Kromě toho je nesporné, že ke dni, kdy byla žaloba podána, byly podniky, jejichž jménem CCCME jedná v soudním řízení, skutečně členy tohoto sdružení.

98 Zadruhé Komise, podporovaná vedlejšími účastnicemi, tvrdí, že nad rámec obou požadavků, které byly právě zkoumány, byl rozsudkem ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), zaveden třetí požadavek, spojený s reprezentativní povahou dotčeného sdružení ve smyslu společné právní tradice členských států.

99 V tomto ohledu je třeba uvést, že v rozsudku ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 120 až 125), Soudní dvůr rozhodl, že neexistence hlasovacího práva nebo jiných prostředků, jak mohou podniky hájit své zájmy v rámci sdružení, nebrání tomu, aby sdružení podalo žalobu jménem svých členů.

100 Na tomto základě Soudní dvůr zrušil rozsudek ze dne 9. června 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada (T-276/13, EU:T:2016:340), kterým v prvním stupni Tribunál tím, že zavedl požadavek k výše zkoumaným podmínkám, rozhodl, že právo sdružení podat žalobu, pokud hodlají jednat jménem svých členů, musí být podmíněno existencí hlasovacího práva nebo jiných prostředků, které členům tohoto sdružení umožňují uplatnit v rámci sdružení svůj názor.

101 Je tedy třeba odmítnout výklad rozsudku ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), ze strany Komise a vedlejších účastnit, podle kterého právo sdružení podat žalobu jménem svých členů obsahuje dodatečnou podmínku spojenou s reprezentativní povahou tohoto sdružení ve smyslu společné právní tradice členských států.

102 Navíc lze uvést, že unijní normotvůrce prokázal určitý realismus, když v antidumpingové právní úpravě zvážil situaci, kdy dumpingový dovoz pochází ze země bez tržního hospodářství. Článek 2 základního nařízení tak stanoví odlišná pravidla pro stanovení běžné hodnoty v závislosti na tom, zda jsou dotčení vyvážející výrobci usazeni v zemi s tržním hospodářstvím, či nikoli.

103 Pokud by byla požadována podmínka reprezentativnosti pro subjekt, který se prezentuje jako sdružení, musely by být vzaty v úvahu za účelem posouzení, zda je tato podmínka splněna, jednak zvláštnosti třetího státu, ze kterého pochází, a jednak skutečnost, že pokud se jedná o stát bez tržního hospodářství, podílejí se orgány veřejné moci více na fungování a činnosti podniků nebo sdružení působících na jeho území.

104 Na základě těchto úvah lze mít za to, že první argument Komise a vedlejších účastnic proti přípustnosti žaloby podané CCCME jménem jeho členů musí být odmítnut.

– Povaha napadeného nařízení

105 Komise rovněž za účelem zpochybnění možnosti CCCME jednat jménem jeho členů tvrdí, že povaha napadeného nařízení brání použití judikatury ohledně přípustnosti žalob podávaných sdruženími ve sporech týkajících se opatření na ochranu obchodu.

106 Podle Komise obsahuje napadené nařízení řadu rozhodnutí týkajících se každého konkrétního vyvážejícího výrobce. Vzhledem k tomu, že účinky případného zrušení tohoto nařízení mohou být přínosem pouze pro vyvážejícího výrobce, který podal žalobu, je z důvodů právní jistoty zásadní určit podniky domáhající se uvedeného zrušení prostřednictvím sdružení jednajícího jejich jménem. Toto určení přitom není možné na základě sdělení v *Úředním věstníku Evropské unie* týkajícího se soudních řízení zahájených před Soudním dvorem Evropské unie, pokud je žaloba podána sdružením jménem jeho členů.

107 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že judikatura neumožňuje vyloučit u sdružení právo jednat jménem svých členů ve sporech týkajících se opatření na ochranu obchodu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 126; ze dne 21. března 2012, Fiskeri og Havbruksnæringens

Landsforening a další v. Rada, T-115/06, nezveřejněný, EU:T:2012:136, bod 29, a ze dne 15. září 2016, Molinos Río de la Plata a další v. Rada, T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, nezveřejněný, EU:T:2016:509, bod 63).

108 Procesní výhody uznané judikaturou pro tento druh žaloby existují rovněž v projednávané věci, neboť nařízení ukládající antidumpingová cla se mohou týkat velkého počtu vyvážejících výrobců identifikovaných v těchto aktech nebo dotčených šetřením, které předcházelo jejich přijetí.

109 Je pravda, že v souladu s judikaturou se nařízení ukládající různá antidumpingová cla dotýká každého hospodářského subjektu osobně pouze jeho ustanoveními, která mu ukládají zvláštní antidumpingové clo, a stanovením částky, a nikoli ustanoveními, která ukládají antidumpingová cla jiným společnostem (rozsudek ze dne 10. března 1992, Ricoh v. Rada, C-174/87, EU:C:1992:108, bod 7).

110 Žaloba na neplatnost podaná proti nařízení ukládajícímu antidumpingová cla, je-li jí vyhověno, tedy vede ke zrušení tohoto nařízení v rozsahu, v němž ukládá antidumpingové clo žalobci a zrušení nemá vliv na platnost ostatních částí tohoto nařízení, zejména pak antidumpingového cla použitelného na jiné hospodářské subjekty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. února 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, bod 27).

111 Stačí nicméně konstatovat, že vyvážejícími výrobci, jejichž jménem CCCME jedná, je 19 čínských vyvážejících výrobců určených v příloze A.2 žaloby, a sice Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd a Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Z toho vyplývá, že v souladu s judikaturou uvedenou v bodu 110 výše by ze zrušení mohli mít prospěch, pokud by žalobě podané jejich jménem CCCME bylo Tribunálem vyhověno, pouze tito členové.

113 Z tohoto důvodu je třeba odmítnout druhý argument, který Komise předložila ke zpochybnění přípustnosti žaloby podané CCCME jménem jeho členů.

– ***Členové nezařazení do vzorku***

114 Komise připomíná, že členové CCCME nebyli zařazeni do vzorku čínských vyvážejících výrobců vybraných během šetření, a tvrdí, že judikatura vyhrazuje aktivní legitimaci pouze subjektům, které byly předmětem takového výběru.

115 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 46 výše, na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU může osoba podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti nařizovacím aktům, které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.

116 První a třetí případ upravené v tomto ustanovení se netýkají členů CCCME, neboť jednak těmto členům není napadené řízení určeno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Molinos Río de la Plata a další v. Rada, T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, nezveřejněný, EU:T:2016:509, bod 39) a jednak napadené nařízení vyžaduje přijetí prováděcích opatření, neboť systém zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1), do něhož spadá napadené nařízení, stanoví, že clo stanovené tímto nařízením se vybírá na základě opatření přijatých vnitrostátními orgány (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 21. ledna 2014, Bricmate v. Rada, T-596/11, nezveřejněné, EU:T:2014:53, bod 72 a citovaná judikatura).

117 Vzhledem k tomu, že se první a třetí případ stanovené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU v projednávané věci nevyskytují, je třeba určit, zda jsou splněny podmínky stanovené pro použití druhého případu, pokud jde o členy CCCMR, což s sebou nese přezkum jejich bezprostředního a osobního dotčení.

118 V projednávané věci je podmínka týkající se bezprostředního dotčení splněna, jelikož napadené nařízení má přímo následky na právní situaci členů CCCME a celní orgány členských států, aniž požívají jakéhokoli prostor pro uvážení, jsou povinny vybírat clo uložené napadeným nařízením (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. března 1979, ISO v. Rada, 118/77, EU:C:1979:92, bod 26, a ze dne 15. září 2016, Molinos Río de la Plata a další v. Rada, T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, nezveřejněný, EU:T:2016:509, bod 62).

119 Ohledně osobního dotčení je třeba připomenout, že podle judikatury platí, že nařízení o uložení antidumpingového cla mají ze své povahy a působnosti normativní charakter, jelikož se použijí na všechny dotčené hospodářské subjekty (rozsudky ze dne 16. dubna 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, bod 19, a ze dne 28. února 2019, Rada v. Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, bod 47). Tento normativní charakter nicméně nebrání tomu, aby se uvedená nařízení mohla osobně dotýkat těch výrobců a vývozců dotčeného výrobku, jimž je přičítána dumpingová praxe na základě údajů týkajících se jejich obchodní činnosti. Jedná se obecně o vyrábějící a vyvážející podniky, které mohou prokázat, že byly identifikovány v aktech Komise a Rady nebo jsou dotčené přípravným šetřením (rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 79; viz rovněž rozsudek ze dne 16. ledna 2014, BP Products North America v. Rada, T-385/11, EU:T:2014:7, bod 74 a citovaná judikatura).

120 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že členové CCCME jsou podniky, které vyrábí a vyváží dotčený výrobek a jednak poskytly Komisi informace odpověďmi v dotazníku obsaženém v příloze oznámení o zahájení šetření a jednak byly identifikovány v napadeném nařízení, přesněji v příloze I, na kterou odkazuje čl. 1 odst. 2 výroku tohoto nařízení. Jako ostatní spolupracující společnosti uvedené v této příloze podléhají členové CCCME antidumpingovému clu o určité výši, která se liší od částky použitelné na všechny ostatní neidentifikované společnosti, na které se napadené nařízení vztahuje. Proto, jak tvrdí sama Komise, jak je uvedeno v bodu 106 výše, napadené nařízení obsahuje řadu rozhodnutí týkajících se každé konkrétního vyvážejícího výrobce.

121 Za těchto podmínek je třeba mít za to, s ohledem na kritéria vyplývající z judikatury, jak jsou připomenuta v bodu 119 výše, že kromě toho, že jsou bezprostředně dotčeni napadeným nařízením, jsou členové CCCME tímto nařízením dotčeni osobně.

122 Konečně, členové CCCME mají zájem na podání žaloby, jelikož tím, že podléhají antidumpingovému clu uloženému napadeným nařízením, mají zájem na zrušení tohoto nařízení.

123 Je tedy třeba mít za to, že členové CCCME, a tedy i samotné toto sdružení, splňují podmínky umožňující přípustnost jejich žaloby, a proto je třeba odmítnout třetí argument, který Komise proti tomuto závěru předložila.

– Omezení argumentů, kterých se lze dovolávat

124 Komise tvrdí, že CCCME nemůže jménem svých členů namítat porušení ustanovení, která se v základním nařízení týkají jiných faktorů, než je faktor týkající se zjištění újmy unijnímu výrobnímu odvětví Komisí.

125 Komise totiž podotýká, že zmocnění udělené CCCME čínskými vyvážejícími výrobci během antidumpingového šetření se týkalo pouze obhajoby těchto podniků proti jejím tvrzením týkajícím se újmy. Z toho vyplývá, že členové CCCME udělili tomuto subjektu právo k jejich zastupování během šetření, a v důsledku toho v rámci projednávané žaloby pouze za účelem jejich obhajoby proti posouzením Komise ohledně újmy.

126 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak je uvedeno v bodech 88 až 90 výše, úkoly svěřené CCCME stanovami upravujícími jeho založení a organizaci zahrnují obhajobu zájmů jeho členů.

127 Díky svému obecnému charakteru zahrnuje takové poslání podání žaloby na obhajobu zájmů svých členů proti opatřením na ochranu obchodu a v této souvislosti vznést jakýkoli důvod, který by mohl zpochybnit legalitu těchto opatření, a to i v případě, pokud bylo zmocnění udělené členy během šetření omezené.

128 Kromě toho je třeba uvést, že podle judikatury platí, že není nezbytné, aby sdružení, jehož úkoly uvedené ve stanovách zahrnují ochranu zájmů jeho členů, jako je tomu v případě CCCME, mělo navíc k dispozici zvláštní pověření nebo zmocnění vydané členy, jejichž zájmy hájí, aby mu byla přiznána aktivní legitimace v řízeních před unijními soudy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. ledna 2013, Aiscat v. Komise, T-182/10, EU:T:2013:9, bod 53), jelikož ze své povahy je podání žaloby vlastní hájení takových zájmů.

129 Čtvrtý argument, který Komise předložila ohledně nemožnosti, aby se CCCME jménem svých členů namítala porušení ustanovení, která se netýkají újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, proto musí být odmítnut.

K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podaná dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I

130 Podpůrně Komise rovněž zpochybňuje přípustnost žaloby v rozsahu, v němž je podána dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I.

131 Komise zaprvé tvrdí, že z důvodu, který již byl uveden v bodě 114 výše, nemá sedm dalších právnických osob, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, které jsou čínskými vyvážejícími výrobci nezařazenými do vzorku, požadovanou aktivní legitimaci.

132 V tomto ohledu je třeba mít za to, že jako členové CCCME tyto podniky, které jsou vyvážejícími výrobci dotčeného výrobku, jednak poskytly Komisi informace tím, že odpověděly na dotazník uvedený v příloze I oznámení o zahájení šetření, a jednak jsou v napadeném nařízení identifikovány jako ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze uvedeného nařízení. Z tohoto důvodu jsou jejich názvy obsaženy v uvedené příloze a tyto podniky podléhají antidumpingovému clu ve zvláštní výši, takže je třeba učinit závěr, že napadené nařízení obsahuje řadu rozhodnutí, z nichž se každé týká konkrétního vyvážejícího výrobce. Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 118 až 122 výše, je tedy třeba vyvodit závěr, že těchto sedm právnických osob má zájem na podání žaloby a aktivní legitimaci.

133 Zadruhé Komise tvrdí, že zmocnění udělená dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, obsahují nesrovnalosti, které brání přípustnosti žaloby, z toho důvodu, že jasně neidentifikují funkci osob, které je podepsaly, a neprokazují, že tyto osoby měly pravomoc takové akty podepsat.

134 Konkrétně ve vztahu k sedmi dalším právnickým osobám uvedeným v příloze I je funkcí osoby, která podepsala uvedené zmocnění, funkce „zmocněný zaměstnanec“, „generální ředitel“, „finanční kontrolor“ nebo „ředitel“ bez dalšího upřesnění nebo odůvodnění, zda je na základě čínského práva tato osoba oprávněna takové zmocnění podepsat.

135 Pokud jde o další dvě právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, tyto poskytly zmocnění neuvádějící funkci podepisující osoby a ani nebyly připojeny dokumenty prokazující, že tato osoba měla pravomoc takový akt podepsat.

136 V tomto ohledu je třeba uvést, že jednací řád nevyžaduje ve znění vyplývajícím z nařízení ze dne 23. dubna 2015 (Úř. věst. 2015, L 105, s. 1) důkaz, že zmocnění udělené advokátovi vyhotovil zástupce, který je k tomuto účelu kvalifikovaný, jako tomu bylo v případě dříve platného jednacího řádu ze dne 2. května 1991 [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 7. března 2016, Sopra Steria Group v. Parlament, T-182/15, nezveřejněné, EU:T:2016:165, body 26 až 29; rozsudky ze dne 28. září 2016, European Food v. EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS), T-476/15, EU:T:2016:568, bod 19, a ze dne 17. února 2017, Batmore Capital v. EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK), T-596/15, nezveřejněný, EU:T:2017:103, body 19 a 20].

137 Z toho vyplývá, že námitku nepřípustnosti předloženou Komisí je třeba zamítnout.

138 V důsledku toho je třeba mít za to, že další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, jsou aktivně legitimovány domáhat se zrušení napadeného nařízení.

Závěry týkající se přípustnosti

139 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba učinit závěr ve prospěch přípustnosti zaprvé žaloby v rozsahu, v němž byla podána CCCME vlastním jménem za účelem zajištění ochrany svých procesních práv, zadruhé žaloby v rozsahu, v němž byla podána CCCME jménem 19 členů, které identifikovalo, a zatřetí žaloby v rozsahu, v němž byla podána dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I.

K věci samé

140 Žalobci se na podporu své žaloby dovolávají šesti žalobních důvodu.

141 První žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7 základního nařízení, jakož i zásady řádné správy v tom, že Komise nezaložila závěry týkající se újmy a příčinné souvislosti na skutečných důkazech ani na objektivním přezkumu.

142 Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení Komisí v její analýze příčinné souvislosti.

143 Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu, jakož i čl. 6 odst. 7, čl. 19 odst. 1 až 3 a čl. 20 odst. 2 a 4 základního nařízení Komisí tím, že žalobcům odepřela přístup k informacím užitečným pro zjištění dumpingu a újmy.

144 Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 10, čl. 3 odst. 2 písm. a), čl. 3 odst. 3 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení, jakož i zásady řádné správy při stanovování dumpingového rozpětí, cenových účinků a výpočtů úrovně pro odstranění újmy.

145 Pátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 10 písm. b) a čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení Komisí tím, že provedla úpravu z titulu daně z přidané hodnoty (DPH) v rámci srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou.

146 Šestý žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení při stanovení prodejních, režijních a správních nákladů (dále jen „PRS náklady“), jakož i zisku použitého pro výpočet běžné hodnoty.

K rozsahu soudního přezkumu

147 Úvodem žalobci tvrdí, že soudní přezkum napadeného nařízení musí být úplný a nesmí se omezovat pouze na zjevně nesprávné posouzení, které je obecně základem přezkumu složitých hospodářských posouzení soudem.

148 Během jednání žalobci uvedli, že při formulování této úvodní úvahy neměli v úmyslu se odchýlit od stávající judikatury, ale pouze chtěli zdůraznit, že podle jejich názoru musí unijní soud ověřit věcnou správnost, věrohodnost a soudržnost důkazů, kterých se Komise dovolávala, a to i v oblastech, kde má Komise široký prostor pro uvážení.

149 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury vzhledem k široké posuzovací pravomoci, kterou mají unijní orgány v oblasti obchodních ochranných opatření, se ve sporech týkajících se ochranných obchodních opatření, které se vyznačují složitostí hospodářských, politických a právních situací, které musí být přezkoumány, musí unijní soud omezit na ověření toho, zda byla dodržena právní pravidla, procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 47 a citovaná judikatura).

150 V tomto rámci je věcí soudu, jak navrhují žalobci, aby jednak ověřil věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost a jednak přezkoumal, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musely být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a ověřil, zda mohou odůvodňovat závěry, které jsou z nich vyvozeny (rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 36).

K prvnímu žalobnímu důvodu týkajícímu se zjištění existence újmy a příčinné souvislosti

151 První žalobní důvod se skládá ze šesti částí.

– K první části prvního žalobního důvodu týkající se výpočtu objemu dovozu

152 V první části žalobci tvrdí, že Komise použila nespolehlivé údaje poskytnuté žadateli k výpočtu objemu dumpingového dovozu.

153 Tato argumentace je zpochybněna Komisí.

154 Úvodem je třeba připomenout, že v souladu s čl. 1 odst. 1 základního nařízení antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu.

155 Podle článku 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení se zjištění újmy musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení zejména objemu dumpingového dovozu.

156 Údaje od Statistického úřadu Evropské unie (Eurostat) se použijí k výpočtu objemu dumpingového dovozu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 30). Zařazují se podle položek odvozených z kombinované nomenklatury (KN). V projednávané věci výrobek, na který se vztahuje napadené nařízení, spadá do dvou kódů: kód KN ex 7325 10 00 [nekujná (netvárná) litina] a kód KN ex 7325 99 10 [kujná (tvárná) litina], přičemž zmínka „ex“ před kódem v obou případech uvádí, že výrobek, který je předmětem šetření, spadá pouze pod část posuzovaného kódu.

157 Za účelem stanovení objemu dumpingového dovozu je třeba sečíst transakce zaznamenané pod těmito kódy během posuzovaného období, tedy od 1. ledna 2013 do 30. září 2016.

158 V projednávané věci musely být provedeny úpravy proto, aby se vyřešily tři obtíže, které vznikly při výpočtu objemu dumpingového dovozu.

159 První obtíž se týkala výrobků z netvárné litiny (KN ex 7325 10 00). Před rokem 2014 byly tyto výrobky součástí většího celku (KN ex 7325 10), rozděleného do podkódů, z nichž tři zahrnovaly dotčený výrobek, přičemž třetí z těchto podkódů, který měl číslo KN ex 7325 10 99, nebyl nicméně omezen na tento výrobek. Od roku 2014 toto rozdělení již neexistovalo. Za účelem stanovení objemu dumpingového dovozu měla Komise k dispozici pouze údaje odpovídající kódu KN ex 7325 10 00, pod něhož spadal dotčený výrobek spolu s dalšími výrobky. Za účelem vyřešení obtíží bylo třeba z těchto obecnějších čísel izolovat ta, které odpovídala uskutečněnému dovozu dotčeného výrobku během posuzovaného období. Za tímto účelem vycházela Komise z návrhu učiněného žadateli, který zahrnoval dvě metodická rozhodnutí. Nejprve za účelem stanovení podílu dovozu dotčeného výrobku v obecné kategorii žadatelé navrhli, aby Komise použila poměr tohoto dovozu ve třech podkódech, které před rokem 2014 poskytovaly údaje o tomto výrobku. Poté u třetího z těchto podkódů, který se netýkal pouze dotčeného výrobku, ale byl širší, bylo navrženo odhadnout podíl přičitatelný dotčenému výrobku na 30 %.

160 Na základě této úvahy bylo uvedeno, že před rokem 2014, pokud jde o čínský dovoz, pocházelo 60 % objemu zaúčtovaného jako čínský dovoz pod kódem KN ex 7325 10 ze tří podkódů odpovídajících dotčenému výrobku. U indického dovozu byl tento poměr 73 %, zatímco u ostatních třetích zemí byl 50 %. Tyto procentní podíly byly poté použity na dovozy zaznamenané v období mezi 1. lednem 2014 a koncem období šetření pod kódem KN ex 7325 10 00.

161 Druhá obtíž se týkala tvárné litiny (KN ex 7325 99 10). Kód odpovídající tomuto výrobku zůstal během celého posuzovaného období nezměněn. Tento kód se však týkal i jiných výrobků než dotčeného výrobku. K vyřešení obtíží Komise použila, stejně jako u netvárné litiny, metodu, kterou navrhli žadatelé.

162 Nejprve Komise stejně jako žadatelé uvedla, že dovozci dotčeného výrobku z tvárné litiny z Čínské lidové republiky začali v roce 2005 používat kód KN ex 7325 99 10, když byla předchozí antidumpingová opatření uložena nařízením Rady (ES) č. 1212/2005 ze dne 25. července 2005 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých odlitků pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2005, L 199, s. 1). Pro provedení výpočtu dovozu, na který se tento kód vztahuje, zvolila na základě tohoto zjištění za referenční rok předchozí rok, konkrétně rok 2004. Pro tento referenční rok měla údaje, které pro Čínskou lidovou republiku přebíraly dovozy odpovídající kódu KN ex 7325 99 10, které se však nevztahovaly na dotčený výrobek. Proto vypočítala množství dotčeného výrobku dotčeného dovozem z Čínské lidové republiky pod tímto kódem na základě odečtení operací, které byly provedeny v roce 2004, od objemu dovozu během posuzovaného období. Po této úvaze měla tedy Komise za to, že v případě Čínské lidové republiky operace týkající se dotčeného výrobku spadaly do kódu KN ex 7325 99 10 ze 100 %, od kterých bylo třeba odečíst 14 645 tun.

163 Poté byl podobný výpočet proveden pro dovoz z Indické republiky. Žadatelé uvedli, že u dotčeného výrobku začal dovoz pod kódem KN ex 7325 99 10 z této země od roku 2010. Podle jejich názoru mohl být tento jev vysvětlen zrušením závazku minimální ceny, ze kterého mělo prospěch CCCME a některé čínské společnosti v rámci předchozích antidumpingových opatření uložených nařízením č. 1212/2005. Od tohoto zrušení se mnoho subjektů snažilo získat dodávky od indických výrobců. To vedlo k rozvoji dovozu dotčeného výrobku z této země. Poté, co Komise provedla toto zjištění a následovala tak návrh ze strany žadatelů, vypočetla množství dotčeného výrobku pod kódem KN ex 7325 99 10 v dovozu z Indické republiky tím, že odečetla objem dovozu v roce 2009 od objemu dovozu během posuzovaného období. Po této úvaze tedy měla za to, že operace týkající se dotčeného výrobku spadaly do kódu KN ex 7325 99 10 ze 100 %, od kterých bylo třeba odečíst 6 074 tun.

164 Konečně, šetření provedená žadateli ukázala, že bylo nepravděpodobné, že dovoz z jiných třetích zemí spadající pod tento kód obsahoval dotčený výrobek. Komise se tak v tomto ohledu stejně jako žadatelé domnívala, že pod kód KN ex 7325 99 10 spadalo u ostatních třetích zemí 0 % operací týkajících se dotčeného výrobku.

165 Třetí obtíž se týkala mříží odvodňovacích žlábků. Tyto výrobky jsou uvedeny v údajích Eurostatu, které odpovídají kódům použitým pro dotčený výrobek. Jak je však uvedeno v bodu 41 odůvodnění napadeného nařízení, tyto výrobky byly vyloučeny z šetření. Za účelem stanovení objemu dumpingového dovozu bylo tedy třeba od dostupných údajů odečíst ty, které mohly připadat na mříže odvodňovacích žlábků.

166 K vyřešení této obtíže Komise z vlastního podnětu vycházela z odhadu dovozu mříží odvodňovacích žlábků. Za účelem provedení tohoto odhadu použila průměrný prodej mříží odvodňovacích žlábků čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku během období šetření. Tyto prodeje představovaly 10 % celkového dovozu zjištěného za toto období. Tento procentní podíl byl použit na čísla získaná z dovozu zaznamenaného během posuzovaného období.

167 Poté, co byl představen kontext první části prvního žalobního důvodu, je třeba poznamenat, že v této části žalobci vznáší tři výtky týkající se výpočtu provedeného Komisí za účelem stanovení objemu dumpingového dovozu.

168 V první výtce žalobci vytýkají Komisi, že přijala bez ověření údaje předložené žadateli v rozporu s nestranností, kterou by se měl řídit její postoj v tomto druhu řízení.

169 V tomto ohledu je třeba uvést, že v projednávané věci se Komise pro výpočet objemu dumpingového dovozu neomezila na použití údajů poskytnutých žadateli, ale spíše použila metodu, kterou navrhli žadatelé, a na základě této metody, kterou mezitím potvrdila, zajistila, aby sama provedla operace vedoucí k číslům, která nakonec použila.

170 Nejméně ve dvou dokumentech Komise vysvětlila důvody, které ji vedly k přijetí metody navržené žadateli. V bodě 122 odůvodnění prozatímního nařízení tedy uvedla, že „žadatelé ve svém podnětu vysvětlili svou metodu, jak s použitím údajů Eurostatu dospěli k takovým údajům o dovozu, které se týkají pouze dotčeného výrobku“ a že „[j]elikož nejsou k dispozici spolehlivější metody a údaje“, „vycházela Komise při stanovení objemu dovozu dotčeného výrobku z [Čínské lidové republiky] z této metody používající údaje Eurostatu s vyloučením mříží odvodňovacích žlábků, CCCME kromě toho neposkytla žádné jiné údaje“. Kromě toho v bodech 110 a 111 odůvodnění napadeného nařízení Komise zejména uvedla, že „metoda použitá žadateli k získání údajů o dovozu týkajících se dotčeného výrobku během posuzovaného období byla založena na údajích Eurostatu“, která byla následně popsána, a upřesnila, že „[j]elikož Komise nenalezla žádný jiný alternativní zdroj informací, který by přesněji odrážel údaje o dovozu dotčeného výrobku, považovala metodu založenou na údajích Eurostatu za nejvhodnější“.

171 Komise tedy dotčenou metodu analyzovala předtím, než ji přijala za svou, a vysvětlila, v čem je podle ní vhodná. V bodě 113 odůvodnění napadeného nařízení tak Komise zamítla návrh *ad hoc* sdružení dovozců, kteří nejsou ve spojení, Free Castings Imports (FCI) a CCCME, aby byl vyloučen kód KN 7325 99 10 nebo aby byl zohledněn procentního podíl tohoto kódu pro výpočet objemu dovozu dotčeného výrobku, a uvedla, že „analýza dovozu výrobků pod tímto kódem KN od uložení prozatímních opatření do začátku října 2017 ukázala významný objem dovozu (6 796 tun) pod kódem TARIC 7325991051 z [Čínské lidové republiky], který se týká výhradně dotčeného výrobku“ a že „[j]e proto zřejmé, že dotčený výrobek se dováží také pod kódem KN 7325 99 10“. Při této příležitosti Komise uvedla, že „neměla žádný důkaz o tom, že od roku 2005 vykazoval dovoz jiných výrobků pod tímto kódem KN stejný trend jako dovoz dotčeného výrobku“ a že „[p]oužití procentního podílu za posuzované období by tudíž bylo nespolehlivé“.

172 Kromě toho je třeba uvést, že metoda výpočtu navržená žadateli nebyla přijata bez ověření ze strany Komise. Dne 30. května 2017 Komise totiž navštívila prostory zástupců žadatelů. Na závěr tohoto ověření dospěla jednak k závěru, že rozdělení navržené mezi různými kódy KN bylo nejspolehlivějším odhadem pro stanovení objemu dumpingového dovozu, a jednak, že tento odhad představoval objektivní přibližný odhad těchto údajů vzhledem k neexistenci podrobnějších údajů z jiného zdroje.

173 Za těchto podmínek musí být první výtka předložená žalobci, podle níž Komise „automaticky“ přijala metodu navrženou žadateli, zamítnuta.

174 Žalobci předkládají druhou výtku, podle níž jsou údaje použité Komisí založeny na neodůvodněných a nepřiměřených předpokladech, které se nezakládají na žádných skutečných důkazech, jak ostatně sama uznala.

175 V tomto ohledu je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co uvádějí žalobci, Komise neuznala, že metoda výpočtu objemu dovozu, kterou použila, nebo že dovozní ceny vyplývající z této metody, byly chybné, nepřiměřené nebo nespolehlivé.

176 Komise sice uvedla v bodě 126 odůvodnění prozatímního nařízení, na který odkazují žalobci, že „[v]zhledem k tomu, že tyto údaje jsou založeny na statistikách dovozu a že podrobný sortiment typů výrobku ne[byl] znám, ne[byl] vývoj cen zcela spolehlivý“.

177 Toto připuštění však pouze znamená, že použitá metoda nevedla, jak uvádí Komise, k tak podrobnému výsledku, jak by si přála, avšak v očích tohoto orgánu to neznamená, že údaje získané touto metodou byly zcela nespolehlivé a nemohly být v žádném případě použity při vypracování napadeného nařízení.

178 Je tedy na žalobcích, aby mají-li v úmyslu zpochybnit spolehlivost údajů použitých Komisí o objemu dumpingového dovozu, svá tvrzení doložili důkazy, které mohou konkrétně zpochybnit důvěryhodnost metody nebo údajů použitých tímto orgánem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2019, Jinan Meide Casting v. Komise, T-650/17, EU:T:2019:644, bod 357 (nezveřejněný)].

179 V této souvislosti se žalobce, pokud chce mít ve věci úspěch, nemůže omezit na předložení alternativních čísel, například čísel získaných na základě údajů od celních orgánů, od nichž dotčený dovoz pochází, ale musí předložit důkazy, které mohou zpochybnit údaje poskytnuté Komisí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2019, Jinan Meide Casting v. Komise, T-650/17, EU:T:2019:644, bod 357 (nezveřejněný)].

180 Kromě toho je třeba připomenout, že Komise disponuje širokým prostorem pro uvážení, pokud jde o analýzu údajů, včetně údajů poskytnutých Eurostatem (rozsudek ze dne 23. září 2015, Schroeder v. Rada a Komise, T-205/14, EU:T:2015:673, bod 41).

181 V projednávané věci žalobci zpochybňují pět předpokladů, ze kterých Komise vycházela při výpočtu objemu dovozu na základě údajů od Eurostatu.

182 V tomto ohledu je třeba uvést, že u každého z těchto zpochybněných bodů žadatelé během šetření získali vysvětlení metody použité k vyhotovení odhadů, které zakládají úpravy provedené Komisí na údajích od Eurostatu týkajících se dovozu.

183 Žalobci tak zaprvé zpochybňují, že objem dovozu dotčeného výrobku ve vztahu k celkovému objemu dovozu zaznamenaného v rámci bývalého podkódu KN ex 7325 10 99 (netvárná litina) činil v letech 2009 až 2013 stabilně 30 % a od roku 2013 zůstal nezměněný.

184 V tomto ohledu bylo vysvětleno, že z celkového dovozu zaznamenaného pod bývalým kódem KN ex 7325 10 99 představoval dovoz dotčeného výrobku přibližně 30 %. Podle Komise bylo možno tento odhad kvalifikovat jako obezřetný, když antidumpingová opatření z roku 2005 vstoupila v platnost. V té době byl pro tento výrobek definován desetimístný kód integrovaného celního sazebníku Evropské unie (TARIC), což Komisi a celním orgánům umožnilo znát přesné částky.

185 Tímto způsobem bylo vysvětleno, že procentní podíl 30 % uvedený Komisí odpovídal procentnímu podílu, který byl zjištěn po přijetí nařízení č. 1212/2005, kdy bylo poprvé uplatněno antidumpingové clo na dovoz litiny pocházející z Čínské lidové republiky. Komise následně tento procentní podíl použila v tomto řízení, jelikož nebyl k dispozici spolehlivější odhad.

186 Zadruhé žalobci zpochybňují použití procentního podílu ve výši 30 %, který vyplývá z odhadu údajů specifických pro dovoz z Čínské lidové republiky, na všechny země, z nichž pocházel dovoz zohledňovaný v řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení.

187 V tomto ohledu bylo vysvětleno, že odhad ve výši 30 % byl použit na ostatní třetí země, protože pro tyto země nebyly k dispozici žádné konkrétní údaje, přičemž jediné informace, které bylo možné získat, byly informace shromážděné díky uložení antidumpingových opatření týkajících se pouze dovozu z Čínské lidové republiky nařízením č. 1212/2005.

188 Zatřetí žalobci zpochybňují předpoklad, že objem dovozu dotčeného výrobku ve vztahu k celkovému objemu dovozu zaznamenanému pod bývalým kódem KN ex 7325 10 se od roku 2013 nezměnil.

189 V tomto ohledu Komise vysvětlila, že pro výpočet objemu dovozu dotčeného výrobku zaznamenaného od roku 2014 pod obecným kódem KN ex 7325 10 vycházela z poměru tohoto dovozu ve třech podkódech, které před rokem 2014 poskytovaly přesnější údaje o tomto výrobku s tím, že vzala zvlášť údaje o Čínské lidové republice, Indické republice a dalších třetích zemích (viz bod 159 výše).

190 Začtvrté žalobci zpochybňují předpoklad, že absolutní objem dovozu z Čínské lidové republiky, který byl proveden pod kódem KN ex 7325 99 10 (tvárná litina) a který se netýkal dotčeného výrobku, zůstal od roku 2004 nezměněný.

191 V tomto ohledu Komise vysvětlila metodiku použitou pro výpočet objemu dovozu z Čínské lidové republiky pod kódem KN ex 7325 99 10, která spočívala v určení roku, během kterého byl zahájen dovoz výrobku, který byl předmětem šetření, pod tímto kódem v dotčené třetí zemi, a v porovnání počtu dovozu zaznamenaného pod tímto kódem v roce předcházejícím tomuto referenčnímu roku s objemem týkajícím se posuzovaného období, za účelem stanovení objemu dovozu dotčeného výrobku zaznamenaného v posuzované době pod kódem KN ex 7325 99 10 odpovídajícímu rozdílu (viz body 162 až 164 výše).

192 Konečně zapáté žalobci zpochybňují předpoklad, že procento čínského dovozu mříží odvodňovacích žlábků ve vztahu k celkovému čínskému dovozu zůstalo od roku 2013 nezměněno a je totožné s procentem dovozu mříží odvodňovacích žlábků čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku ve vztahu k jejich celkovému dovozu. V tomto rámci žalobci rovněž zpochybňují předpoklad, že třetí země nevyvážejí mříže odvodňovacích žlábků, jelikož, pokud se z jejich strany nejedná o omyl, třetí země podle všeho nebyly nijak vyloučeny. Pokud by došlo k vyloučení, předpokladem, který je podle žadatelů stejně neopodstatněný, by bylo, že

procento dovozu mříží odvodňovacích žlábků ze třetích zemí ve vztahu k jejich celkovému dovozu bylo od roku 2013 stabilní a totožné s procentem dovozu mříží odvodňovacích žlábků od čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku během období šetření.

193 Pokud jde o této poslední zpochybněný bod, Komise vysvětlila, že vzhledem k tomu, že neměla informace o objemu dovozů mříží odvodňovacích žlábků, které bylo třeba vyloučit z dotčeného výrobku, vycházela během šetření z procenta mříží odvodňovacích žlábků dovezených některými výrobci zařazenými do vzorku. V odpovědi na otázky Tribunálu Komise uvedla, že v tomto rámci vycházela z údajů ze vzorku čínských vyvážejících výrobců a z údajů ze vzorku indických vyvážejících výrobců týkajících se období šetření. Tento odhad byl následně použit na veškerý dovoz, tedy na dovoz pocházející z Čínské lidové republiky, Indické republiky a z dalších třetích zemí.

194 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žalobci v bodech žaloby nepředložili důkazy, které by umožňovaly zpochybnit spolehlivost těchto odhadů, jelikož v podstatě nezpochybňují spolehlivost odhadů, o které se Komise opírá, ale spíše jejich použití na období následující po období, kterému odpovídají údaje, které vedly k těmto odhadům (první, třetí, čtvrtý a pátý předpoklad uvedený v bodech 183, 188, 190 a 192 výše) nebo jejich použití na jiné země, než je země, ze které jsou údaje, které vedly k odhadu (druhý a pátý předpoklad uvedený v bodech 186 a 192 výše).

195 Komise přitom uvedla, že nemá přesnější a novější údaje, které by měly podobný nebo vyšší stupeň spolehlivosti.

196 V takovém kontextu, který se vyznačuje jednak nedostatkem přesnějších a novějších informací, které by měly podobný nebo vyšší stupeň spolehlivosti, a jednak přiměřeností a spolehlivostí odhadů předložených Komisí, který vyplývá z vysvětlení poskytnutých Komisí za účelem odůvodnění jejich použití, je třeba s ohledem na širokou posuzovací pravomoc poskytnutou Komisi zamítnout druhou výtku žalobců, podle níž jsou údaje použité Komisí založeny na neodůvodněných a nepřiměřených předpokladech, které se nezakládaly na žádných skutečných důkazech.

197 Na základě své třetí výtky se žalobci v podstatě domnívají, že neexistence spolehlivějších alternativních údajů je způsobena nedostatečnou řádnou péčí a pasivitou Komise, což by podle jejich názoru mělo vést ke zrušení napadeného nařízení.

198 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle judikatury platí, že Komise má povinnost i bez návrhu zkoumat všechny informace, které jsou k dispozici, jelikož její role při antidumpingovém šetření není rolí arbitra, jehož pravomoc se omezuje na rozhodnutí pouze s ohledem na informace a důkazy, které mu poskytly strany v rámci šetření. V tomto ohledu je třeba uvést, že základní nařízení v čl. 6 odst. 3 a 4 opravňuje Komisi žádat členské státy, aby jí předaly informace a uskutečnily všechny nutné kontroly a inspekce (rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 32).

199 Nicméně za účelem určení rozsahu požadavků kladených na Komisi, je třeba posoudit meze, které se týkají času, kterým disponuje vzhledem zejména k procesním lhůtám, které mohou být nedostatečné pro provedení potenciálních kontrol, inspekcí a šetření [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2019, Jinan Meide Casting v. Komise, T-650/17, EU:T:2019:644, bod 408 (nezveřejněný)].

200 Kromě toho je třeba zohlednit skutečnost, zda zvažované údaje mohou vést s dostatečně velkou pravděpodobností ke spolehlivějším výsledkům, než by byly výsledky získané v použitelných lhůtách, či nikoli [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2019, Jinan Meide Casting v. Komise, T-650/17, EU:T:2019:644, bod 410 (nezveřejněný)].

201 V projednávané věci Komise neporušila judikaturu uvedenou v bodech 198 až 200 výše, která ji ukládá, aby konzultovala všechny zdroje, které má k dispozici.

202 Pokud jde o informace, které podle žalobců mohly být získány od vnitrostátních celních orgánů, je třeba poznamenat, že jak uvedla Komise, i když ji k tomu základní nařízení zmocňuje, bylo by nepřiměřené po tomto orgánu požadovat, aby shromáždil seznamy dovozu pro každou jednotlivou transakci od celních orgánů všech členských států, zanalyzoval je za účelem určení, zda je lze vzít v úvahu, a poté shromáždil údaje o dotčeném výrobku za čtyři roky pro celou Unii.

203 Ve svých písemnostech žalobci předložili dva argumenty, kterými zpochybňují jednání Komise, pokud jde o vyhledávání spolehlivých informací.

204 Zaprvé žalobci tvrdí, že Komise mohla shromáždit určité podrobnější údaje od vnitrostátních celních orgánů, aby ověřila spolehlivost učiněných předpokladů a následně zobecnila výsledek této analýzy na všechny údaje.

205 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že tyto informace nejsou okamžitě k dispozici, ale že musí být *ad hoc* shromážděny také od dotčených vnitrostátních orgánů. Komise by pak musela počkat na odpověď těchto orgánů spolu se sdělením požadovaných údajů, než by mohla sestavit vzorek údajů. Takový postup by přitom představoval významnou investici z hlediska pracovní zátěže a vyžadoval by značnou dobu, přičemž na tyto dva aspekty je třeba nahlížet ve vztahu k přísným procesním lhůtám uloženým Komisi, jak je uvedeno v bodě 199 výše.

206 Ostatně takový vzorek transakcí by rovněž mohl vyvolat otázky, pokud jde o reprezentativnost vybraných transakcí, kromě toho, že vyvolává pochybnosti o jeho relevanci, protože neumožňuje přesně vypočítat objem dovozu dotčeného výrobku.

207 Zadruhé žalobci tvrdí, že se Komise mohla obrátit na dovozce a zaslat jim dotazníky, přičemž odpovědi na tyto dotazníky by jí umožnily ověřit spolehlivost použitých údajů a provést opravy.

208 Unijní orgány použily tento zdroj informací v jiných antidumpingových šetřeních, jako bylo šetření, které vedlo k přijetí prováděcího nařízení Rady (EU) č. 430/2013 ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska, o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o ukončení řízení s ohledem na Indonésii (Úř. věst. 2013, L 129, s. 1).

209 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak uvedla Komise, v projednávané věci nebylo možné získat spolehlivější údaje od dovozců. Především 28 dovozců, kteří se přihlásili během šetření, poskytlo v odpovědích na dotazník uvedený v příloze II oznámení o zahájení šetření celkový číselný údaj, který uvádí objem dovozu dotčeného výrobku a vztahuje se pouze na dovoz z Čínské lidové republiky a Indické republiky, což byly země, které byly předmětem šetření. Dále tyto údaje nebyly v projednávané věci rozděleny podle kódů KN výrobku, který byl předmětem šetření. Konečně, tyto odpovědi mohly být ověřeny pouze u tří dovozců zařazených do vzorku, kteří odpověděli na dotazník. Není přitom prokázáno, že by tito dovozci byli dostatečně

reprezentativní pro všechny dovozce výrobku, který byl předmětem šetření. Komise totiž uvedla, že trh byl roztříštěný a vyznačoval se velkým počtem malých a středních podniků a že v této souvislosti nebylo vyloučeno, že mnoho dalších dovozců, kteří nebyli ve spojení a působí na trhu a nemají přímý zájem na spolupráci při šetření, se nepřihlásilo.

210 Je tedy třeba mít za to, že v projednávané věci se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když omezila posouzení pro účely výpočtu objemu dovozu dotčeného výrobku na údaje z databáze Eurostatu upravené na základě odůvodněných předpokladů a odrážející přiměřený odhad skutečných údajů týkajících se uvedeného dovozu.

211 První část musí být tedy zamítnuta.

– K druhé části prvního žalobního důvodu týkající se makroekonomických ukazatelů použitých Komisí ke zjištění újmy vzniklé výrobnímu odvětví Unie

212 Ve druhé části žalobci zpochybňují spolehlivost makroekonomických ukazatelů použitých Komisí ke zjištění újmy vzniklé výrobnímu odvětví Unie.

213 Úvodem je třeba připomenout, že jak bylo vyjasněno v odpovědích účastníků řízení na otázky Tribunálu, Komise posoudila makroekonomické ukazatele pro výrobní odvětví Unie jako celek.

214 V tomto rámci Komise vycházela z různých druhů údajů. U výrobců v Unii zařazených do vzorku (dále jen „výrobci zařazení do vzorku“) vzala Komise v úvahu údaje předložené těmito výrobci, které ověřila. U ostatních výrobců v Unii, kteří podali podnět, na jehož základě bylo zahájeno šetření, nebo jej podpořili (dále jen „ostatní žadatelé“), se opírala o údaje, které získala z odpovědí na dotazníky zaslané těmito podniky. Konečně, u zbývajících výrobců v Unii (dále jen „zbývající výrobci“) Komise použila odhady ohledně těchto výrobců poskytnuté žadateli.

215 V projednávané věci žalobci předkládají šest výtek, které jsou Komisí zpochybněny.

216 V první výtce žalobci vytýkají Komisi, že neaktualizovala údaje, které měla k dispozici o ostatních žadatelích.

217 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle bodu 136 odůvodnění napadeného nařízení jsou údaje týkající se ostatních žadatelů vyvozeny z odpovědí, které tito žadatelé poskytli na dotazník, který jim zaslala Komise, s tím, že tyto údaje byly shromážděny žadateli a „následně zaktualizovány o období šetření“. Komise předložila dopis, který zaslala CCCME ve středu dne 14. června 2017, ve kterém uvedla, že shromažďování údajů žadateli bylo provedeno na základě odpovědí na dotazník, které ověřila, jakož i informací shromážděných e-mailem od výrobců, kteří podnět podali nebo podpořili. Vedlejší účastnice uvedly, že tyto údaje byly aktualizovány proto, aby byly vyloučeny údaje týkající se mříží odvodňovacích žlábků a začleněny nejnovější dostupné čtvrtletní údaje.

218 Vzhledem k tomu, že žalobci nepředložili žádný důkaz, který by mohl tato tvrzení zpochybnit, musí být první výtka zamítnuta.

219 Ve druhé výtce žalobci zpochybňují napadené nařízení z toho důvodu, že při jeho přijetí Komise vycházela z odhadů u zbývajících výrobců a nikoli ze skutečných údajů.

220 V tomto ohledu je třeba uvést, že základní nařízení nepřiznává Komisi vyšetřovací pravomoci, které by jí umožňovaly přinutit podniky k účasti na šetření nebo k předložení informací. Je tedy závislá na dobrovolné spolupráci účastníků k tomu, aby jí poskytli nutné informace ve stanovených lhůtách (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. května 2015, Yuanping Changyuan Chemicals v. Rada, T-310/12, nezveřejněný, EU:T:2015:295, bod 152 a citovaná judikatura).

221 V takovém kontextu je třeba ověřit, zda se v projednávané věci Komise s řádnou péčí snažila shromáždit skutečné údaje, než se opřela o odhady vytvořené na základě informací, které byla s to získat.

222 V oznámení o zahájení šetření Komise vyzvala unijní výrobce, kteří vyráběli dotčený výrobek, k účasti na antidumpingovém řízení a jakoukoli zúčastněnou stranu k uplatnění jejího stanoviska k výběru vzorku unijních výrobců do 21 dnů od data zveřejnění oznámení o zahájení.

223 Komise následně výslovně informovala žadatele a další známé výrobce v Unii o zahájení šetření a vyzvala je, aby se ho zúčastnili.

224 E-mailem ze dne 16. května 2017 Komise požádala zástupce žadatelů poté, co konstatovala, že jimi poskytnuté údaje se týkaly pouze jejich vlastní situace, aby jí poskytly makroekonomické údaje za celé výrobní odvětví.

225 Za těchto podmínek nelze Komisi vytýkat, že vycházela z odhadů poskytnutých žadateli o zbývajících výrobcích, jelikož cílem bylo v souladu s čl. 4 odst. 1 základního nařízení získat představu o výrobním odvětví Unie jako celku.

226 Mimoto, jak uvádějí vedlejší účastnice, použití odhadů může být nutné v rámci antidumpingových řízení, pokud se někteří výrobci rozhodnou, že nebudou spolupracovat, nebo pokud, jak se ukázalo v projednávané věci, někteří unijní výrobci v okamžiku, kdy byly shromážděny makroekonomické údaje, již nevyráběli nebo neexistovali.

227 Kromě toho je třeba připomenout, že odhady nejsou předpoklady a že žadatelé použili metodu výpočtu, která byla ověřena Komisí, která po uvedeném ověření požádala o provedení úprav. V tomto ohledu vedlejší účastnice uvedly, že na rozdíl od návrhu žadatelů odhadnout skutečnou výrobu dotčených subjektů se Komise rozhodla použít namísto toho výrobní kapacitu těchto výrobců, což zvýšilo celkovou výrobu Unie a snížilo zvýšení tržních podílů získaných čínskými vyvážejícími výrobci. Vedlejší účastnice z toho vyvozují, aniž je to zpochybněno, že toto rozhodnutí Komise vedlo ke snížení ukazatele újmy ve prospěch čínských vyvážejících výrobců.

228 Druhá výtka tedy musí být zamítnuta.

229 Ve třetí výtce žalobci tvrdí, že údaje použité Komisí byly bez vysvětlení zásadním způsobem změněny.

230 V tomto ohledu je třeba uvést, že ze spisu a z odpovědí účastníků řízení na otázky Tribunálu vyplývá, že Komise změnila makroekonomické údaje následujícím způsobem.

231 Dne 7. dubna 2017 Komise požádala dopisem zástupce žadatelů, aby jí poskytli do 12. května 2017 určité makroekonomické údaje za posuzované období. Dne 12. května 2017 zástupci žadatelů e-mailem poskytli tabulku obsahující makroekonomické údaje.

232 Dne 15. května 2017 Komise e-mailem požádala o nedůvěrné znění tohoto dokumentu. Dne 16. května 2017 zaslala další e-mail, ve kterém požádala o sdělení znění, které by zahrnovalo makroekonomické údaje za celé výrobní odvětví Unie a vylučovalo mříže odvodňovacích žlábků. Dne 24. května 2017 Komise dále zaslala zástupcům žadatelů e-mail, ve kterém je požádala o zaslání požadovaných údajů nejpozději do 29. května 2017 a o souhlas s ověřením těchto údajů v jejich prostorách dne 30. května 2017.

233 Dne 29. května 2017 zástupci žadatelů poskytli e-mailem nové znění tabulky obsahující makroekonomické údaje (dále jen „druhé znění makroekonomických ukazatelů“). Komise tyto údaje ověřila dne 30. května 2017. Během inspekce žadatelé předložili obsáhlejší informace k údajům týkajícím se výrobců zařazených do vzorku, které odůvodňovaly aktualizaci číselných údajů. Kromě toho Komise uvedla, že údaje obsažené ve druhém znění makroekonomických ukazatelů ukazovaly konsolidované údaje u zbývajících výrobců, ale že žadatelé nebyli schopni ověřit soulad mezi těmito údaji a listinnými důkazy ve stanovené lhůtě pro inspekci. Tým pověřený inspekcí tudíž požádal žadatele, aby rozdělili údaje pro každého známého výrobce a následně předložili aktualizovanou tabulku.

234 Dne 1. června 2017 poskytli zástupci žadatelů e-mailem nové nedůvěrné znění makroekonomických údajů (dále jen „třetí znění makroekonomických údajů“) se zapracovanými požadavky Komise. Podle žalobců se toto znění značně liší od předchozího znění. CCCME požádalo Komisi e-mailem o vysvětlení důvodů tohoto rozdílu. Komise e-mailem odpověděla tak, že se jednalo o aktualizaci údajů v návaznosti na inspekci, ke které došlo dne 30. května 2017. Dne 2. června 2017 Komise požádala e-mailem, aby mohla téhož dne provést inspekci aktualizovaných tabulek v prostorách zástupců žadatelů. Zástupci žadatelů e-mailem souhlasili.

235 V návaznosti na tuto inspekci žadatelé poskytli Komisi téhož dne čtvrté znění makroekonomických ukazatelů na zařízení USB. Dne 12. června 2017 zaslali zástupci žadatelů opětovně čtvrté znění makroekonomických ukazatelů, ale tentokrát e-mailem, v důvěrném a nedůvěrném znění. Vedlejší účastnice uvedly, že třetí znění makroekonomických ukazatelů, které bylo přezkoumáno při inspekci, obsahovalo omylem údaje o výrobě mříží odvodňovacích žlábků dvou výrobců a bylo na místě změněno. Mimoto poznamenávají, že čtvrté znění zohledňovalo rovněž doplňující informace obdržené v daný den od výrobního odvětví Unie týkající se dalších výrobců.

236 Komise dále dodává, že v návaznosti na připomínky předložené FCI byly dne 21. června 2017 do čtvrtého znění makroekonomických ukazatelů doplněny údaje o jednom výrobci v Unii, které byly omylem opomenuty žadateli.

237 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba dospět k závěru, že žalobci obdrželi odpověď na jejich e-mail uvedený v bodě 234 výše, ve kterém žádali Komisi o sdělení důvodu existence rozdílu mezi druhým a třetím zněním makroekonomických ukazatelů.

238 Pro úplnost je třeba uvést, že s ohledem na skutečnosti ve spise a vysvětlení poskytnutá v odpovědích účastníků řízení na otázky Tribunálu, bylo cílem provedených změn doplnit, vyjasnit, a tedy zvýšit spolehlivost údajů. Jak zdůraznily vedlejší účastnice, některé z popsaných změn byly provedeny právě proto, aby byly zohledněny námitky vznesené zúčastněnými stranami a přijaté Komisí. Bylo tedy nutné jednak doplnit údaje od dalšího výrobce v Unii, které žadatelé opomenuli, a jednak vyloučit z údajů ty údaje, které se vztahovaly k mřížím odvodňovacím žlábkům, jejichž vyloučení z definice výrobku, který byl předmětem šetření, Komise přijala.

239 Za těchto podmínek musí být třetí výtka zamítnuta.

240 Ve čtvrté výtce žalobci tvrdí, že seznam zdrojů použitých Komisí k výpočtu makroekonomických ukazatelů je stižen vadou spočívající v nesoudržnosti, neboť obsahuje údaje, které stejně jako investice nemohly být zohledněny, jelikož nepředstavují makroekonomický ukazatel.

241 V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak bylo uvedeno v bodě 214 výše, Komise vycházela z různých druhů údajů v závislosti na kategorii dotčených výrobců v Unii. Dotčený seznam, který je nadepsán „Dodatečné důkazy“, tedy nezahrnuje všechny zdroje, které byly použity, ale má pouze doplňkový charakter s ohledem na všechny údaje, které byly použity.

242 Kromě toho, pokud jde o obsah tohoto seznamu, jak žalobci uvedli, uvádí tři dokumenty nadepsané „[název společnosti] re investments“. Nicméně tento počet dokumentů zpochybněných žalobci je omezený ve srovnání se všemi dokumenty, které zahrnuje dotčený seznam. Přinejmenším 13 dokumentů ze všech 22 zaznamenaných dokumentů týkajících se zčásti žadatelů a zčásti dalších výrobců v Unii se vztahovalo k „aktivům“, „aktivům a investicím“, „finančním rozvahám“, „finančním vztahům“, „zaměstnání“, „nepřímým pracovním místům“ a „pracovním místům“, které jsou relevantní pro zjištění makroekonomických údajů.

243 Konečně, v připomínkách předložených žadateli během šetření poskytli žadatelé dodatečné informace o zdrojích použitých pro výpočet makroekonomických ukazatelů, když uvedli následující:

„[S]hromáždili jsme údaje, které se týkaly žadatelů a podniků, které podpořily podnět, pocházející z jejich účetních závěrek. Ohledně ostatních podniků žadatelé formulovali odhady na základě údajů extrapolovaných z finančních rozvah těchto ostatních podniků, internetových stránek, novinových článků a z jejich znalosti trhu.“

244 S ohledem na všechny tyto skutečnosti musí být čtvrtá výtka zamítnuta.

245 V páté výtce žalobci vytýkají Komisi, že navštívila pouze kanceláře zástupců žadatelů, aby ověřila údaje poskytnuté žadateli. Uvádějí, že Komise mohla například kontaktovat zbývající výrobce a požádat je, aby potvrdili odhady, které se jich týkají, nebo se k nim vyjádřili.

246 V tomto ohledu je třeba uvést, že v souladu s čl. 6 odst. 8 základního nařízení se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.

247 V reakci na jiné argumenty předložené žalobci již bylo uvedeno, že Komise nemá vyšetřovací pravomoci, které by jí umožňovaly přinutit podniky k účasti na šetření nebo k předložení informací, ale že je závislá na dobrovolné spolupráci účastníků k tomu, aby jí poskytli informace (bod 220 výše).

248 V projednávané věci Komise vyzvala výrobce v Unii vyrábějící dotčený výrobek, aby se zúčastnili šetření (viz body 222 a 223 výše). Informace nezbytné pro výpočet makroekonomických ukazatelů však poskytli pouze žadatelé. V této souvislosti se Komise obrátila na žadatele, aby získala údaje o výrobcích v Unii, kteří na šetření nespolupracovali, a od žadatelů obdržela odhady, které se týkaly těchto výrobců (bod 224 výše).

249 Článek 16 odst. 1 základního nařízení umožňuje Komisi provést, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby ověřila poskytnuté informace.

250 Z toho tedy vyplývá, že Komise mohla za účelem ověření správnosti poskytnutých informací provést inspekci na místě u autorů dotčených informací, přičemž v projednávané věci tyto informace pocházely od žadatelů.

251 Pokud jde o skutečnost, že toto ověření bylo provedeno v prostorách zástupců žadatelů, je třeba uvést, že Komise žádala žadatele od počátku řízení prostřednictvím jejich zástupců, aby zachovali veškeré „podklady a pracovní dokumenty použité pro přípravu otázek k tomuto dopisu, jakož i pro makroekonomické údaje uvedené v podnětu za roky 2013 až 2015“.

252 Z praktických důvodů bylo pro Komisi přijatelné, aby za účelem ověření navštívila kanceláře zástupců žadatelů za účelem nahlédnutí do písemností, z nichž pocházely údaje poskytnuté žadateli, vzhledem k nutnosti založit analýzy na spolehlivých a důvěryhodných údajích.

253 Pátou výtku je tudíž třeba zamítnout.

254 V šesté výtce žalobci vytýkají Komisi, že přesně neurčila skutečnosti, které byly ověřovány.

255 V tomto ohledu je třeba uvést, že v průběhu řízení Komise uvedla, že inspekce ze dne 30. května 2017 se týkala „údajů týkajících se makroekonomických ukazatelů, které [byly] předloženy (zdrojové dokumenty použité pro zaznamenané údaje, způsob sběru údajů, jak byly získány určité číselné údaje uvedené v podnětu v souvislosti se spotřebou a dovozem, atd.)“ a určila na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, skutečnosti, kterých se týkalo ověřování.

256 Vzhledem k tomu, že žalobci byli na tuto informaci upozorněni, musí být výtka zamítnuta, a v důsledku toho i druhá část prvního žalobního důvodu jako celek.

– *K třetí části prvního žalobního důvodu týkající se ziskovosti výrobců v Unii*

257 Ve třetí části žalobci zpochybňují číselné údaje použité Komisí ke zjištění zhoršení, které podle jejího názoru charakterizuje vývoj ziskovosti výrobců v Unii v letech předcházejících šetření.

258 V bodě 162 odůvodnění prozatímního nařízení Komise uvedla, že v roce 2006 činila ziskovost výrobců v Unii přibližně 10 %, v prvním roce posuzovaného období, a sice v roce 2013, činila pouze 5,3 % a v průběhu posuzovaného období se nadále zhoršovala.

259 V tomto ohledu žalobci předkládají tři výtky, které jsou zpochybněny Komisí.

260 V první výtce žalobci v podstatě tvrdí, že Komise oznámila číselné údaje použité k výpočtu ziskovosti výrobního odvětví Unie bez jakéhokoli základu, jelikož jediné údaje, které obdržela ze strany výrobního odvětví Unie, byly sděleny dne 2. října 2017, tedy po přijetí prozatímního nařízení a více než pět měsíců po ověřeních provedených v prostorách zástupců žadatelů.

261 V tomto ohledu je třeba uvést, že výtka není podložená fakty.

262 Údaje o ziskovosti za roky 2006 až 2012 byly totiž v každém případě sděleny Komisi dne 11. května 2017, tedy před přijetím prozatímního nařízení a před inspekcemi na místě, které se uskutečnily ve dnech 30. května a 2. června 2017. E-mail, kterým byly údaje sděleny, předložila Komise, která vysvětlila, že tento dokument sdělili z vlastního podnětu v důvěrném znění žadatelé, a proto

nebyl vložen do spisu přístupného zúčastněným stranám, ale pouze do části spisu, která byla vyhrazena Komisi. Tento orgán rovněž uvedl, že dokument ze dne 2. října 2017 zaslaný žadateli byl pouze verzí dokumentu ze dne 11. května 2017 přístupnou zúčastněným stranám.

263 Pokud jde o ziskovost výrobního odvětví Unie během posuzovaného období, tato byla vypočtena na základě odpovědí vzorku výrobců v Unii na dotazník, který jim zaslala Komise a který měl být Komisi vrácen do 22. února 2017, tedy před přijetím prozatímního nařízení.

264 První výtku je tedy třeba zamítnout.

265 Ve druhé výtce žalobci tvrdí, že dokument ze dne 2. října 2017, uvedený v bodě 260 výše, neposkytuje žádnou informaci o použitých zdrojích.

266 V tomto ohledu postačí konstatovat, že zdroje, které žadatelé použili ke zjištění ziskovosti výrobního odvětví Unie v letech 2006 až 2012 v dokumentu ze dne 11. května 2017 a kterých se dožadují žalobci, nejsou relevantní pro analýzu legality posouzení mikroekonomických ukazatelů Komisí. Jak totiž zdůraznila Komise, i přes zmínku o úrovni ziskovosti výrobního odvětví Unie v roce 2006 v bodě 162 odůvodnění prozatímního nařízení se při posuzování jeho vývoje spoléhala výhradně na ziskovost výrobního odvětví Unie během posuzovaného období (1. ledna 2013 až 30. září 2016), jak vyplývá z bodu 168 odůvodnění uvedeného nařízení.

267 Tato výtka je proto neúčinná, stejně tak jako ze stejného důvodu třetí výtka vznesená žalobci, podle níž jsou číselné údaje použité Komisí v rozporu s údaji uvedenými v žádosti o přezkum předložené výrobním odvětvím Unie v roce 2010 v souvislosti s pozbytím platnosti antidumpingových opatření uložených nařízením č. 1212/2005.

268 Údaje týkající se ziskovosti výrobního odvětví Unie, o které se jednalo v žádosti o přezkum, se totiž nutně týkaly let před rokem 2010. Jak je uvedeno v bodě 266 výše, ačkoli Komise zmínila rok 2006 v bodě 162 odůvodnění prozatímního nařízení, relevantní byly a tvořily základ rozhodování Komise údaje za posuzované období, a sice období od 1. ledna 2013 do 30. září 2016.

269 V každém případě, jak tvrdily vedlejší účastnice, odhadovaná ziskovost v šetření byla založena na údajích ze vzorku výrobců v Unii, zatímco průměrná ziskovost uvedená výrobním odvětvím Unie v jeho žádosti o přezkum v souvislosti s pozbytím platnosti antidumpingových opatření uložených nařízením č. 1212/2005 byla založena na údajích šesti dalších výrobců.

270 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba zamítnout třetí část prvního žalobního důvodu.

– ***Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu týkající se vzorku výrobců v Unii***

271 Ve čtvrté části žalobci zpochybňují výběr výrobců v Unii ze strany Komise za účelem sestavení vzorku, na jehož základě posoudila účinky dumpingového dovozu.

272 V tomto rámci žalobci předkládají dvě výtky, které jsou Komisí zpochybněny.

273 V první výtce žalobci tvrdí, že Komise účinně nevyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k prozatímnímu vzorku.

274 CCCME totiž mělo přístup dne 18. ledna 2017 poté, co se v tomto ohledu obrátilo na Komisi, jednak k dokumentu ze dne 12. prosince 2016, nadepsanému „Návrh vzorku výrobců v Unii“, obsahujícímu vzorek tří výrobců v Unii, a jednak k dotazníkům zaslaným dne 16. ledna 2017 Komisí „EJ Picardie + 4 dalším“ výrobcům v Unii, jak bylo uvedeno v nadpisu tohoto dokumentu.

275 Podle žalobců tyto dokumenty navozují dojem, že prozatímní vzorek byl v určitý okamžik rozšířen o další výrobce v Unii. Přesto dne 20. ledna 2017 Komise založila do nedůvěrného spisu konečný vzorek výrobců v Unii ze dne 16. ledna 2017, ve kterém potvrdila původní výběr tří výrobců.

276 Podle žalobců tyto okolnosti ukazují, že Komise sdělila prozatímní vzorek zúčastněným stranám po stanovení konečného vzorku a že dotazníky byly zaslány výrobcům zařazeným do vzorku, což představuje porušení práva zúčastněných stran na obhajobu a čl. 17 odst. 2 základního nařízení, který stanoví, že nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem.

277 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 17 odst. 2 základního nařízení „[k]onečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku“.

278 Proto, aby projednání se zúčastněnými stranami uvedené v čl. 17 odst. 2 základního nařízení bylo účinné, musí k němu dojít ve fázi, kdy je Komise schopna přihlédnout k předloženým připomínkám a případně změnit vzorek.

279 Je třeba uvést, že v projednávané věci Komise v oznámení o zahájení šetření uvedla, že se rozhodla omezit výrobce v Unii, na něž se šetření vztahuje, na přiměřený počet výběrem vzorku a za tímto účelem vybrala prozatímní vzorek, jehož složení bylo zúčastněným stranám zpřístupněno k projednání. V tomto oznámení Komise rovněž uvedla, že není-li stanoveno jinak, musely zúčastněné strany, které hodlaly poskytnout další užitečné informace týkající se výběru vzorku, tak učinit do 21 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

280 Ve svých písemnostech Komise tvrdí, že důvod, proč dokument ze dne 12. prosince 2016, nadepsaný „Návrh vzorku výrobců v Unii“, nebyl původně založen do nedůvěrného spisu, jak bylo oznámeno v oznámení o zahájení, je chyba v psaní ze strany týmu pověřeného šetřením. Dokument byl omylem označen jako „důvěrný“, zatímco měl být označen jako „nedůvěrný“, aby byl umožněn přístup všem zúčastněným stranám. Jakmile CCCME informovalo Komisi dne 18. ledna 2017 o nedostupnosti tohoto dokumentu mezi informacemi, k nimž měl tento subjekt přístup, byl tento dokument v systému označen jako „nedůvěrný“, aby bylo zajištěno jeho projednání se zúčastněnými stranami, včetně CCCME.

281 Z toho vyplývá, že CCCME bylo konzultováno dne 18. ledna 2017, tedy o něco více než měsíc po zahájení šetření, tedy v době, kdy bylo možné při výběru vzorku zohlednit jeho připomínky.

282 Přitom, ačkoli CCCME mělo v té době možnost tak učinit, nepředložilo připomínky ke složení tohoto vzorku.

283 Žalobci zajisté tvrdí, že počet podniků vybraných při výběru vzorku byl změněn a poté dokončen před jejich konzultací, což podle jejich názoru vedlo k nedostatečné účinnosti projednání vzhledem k tomu, že složení vzorku bylo stanoveno dříve, než se mohli vyjádřit.

284 I kdyby Komise skutečně zvažovala změnu prozatímního vzorku a poté svou pozici změnila dříve, než mohlo být s CCCME projednáno složení navrhovaného vzorku, postačí v každém případě v reakci na tento argument uvést, že zaprvé zúčastněné strany byly schopny se v projednávané věci vyjádřit ke složení navrženému Komisí pro vzorek, zadruhé, že složení, které bylo projednáno, zahrnovalo tři podniky, a zatřetí, že konečný vzorek se ve skutečnosti týkal těchto tří podniků.

285 Žalobci tedy mohli ke vzorku výrobců v Unii předložit připomínky, které mohla Komise zohlednit, což znamená, že na rozdíl od toho, co tvrdí, byla jejich práva na obhajobu, jakož i čl. 17 odst. 2 základního nařízení dodrženy.

286 Z těchto důvodů musí být první výtka zamítnuta.

287 Ve druhé výtce žalobci tvrdí, že vzorek vybraný Komisí neodráží rozmanitost situací, v nichž se nacházejí výrobci v Unii, zejména zvláštní situaci, se kterou se setkávají východoevropští výrobci.

288 Podle Komise není argument formulovaný v tomto ohledu žalobci opodstatněný, a navíc není přípustný, jelikož byl poprvé formulován až před Tribunálem.

289 V tomto ohledu je třeba k věci samé uvést, že na základě čl. 4 odst. 1 základního nařízení musí být pro získání věrného obrazu hospodářské situace daného výrobního odvětví Unie analýza Komise založena na celém výrobním odvětví Unie.

290 Komise však může ve věcech značného rozsahu omezit šetření na přiměřený počet stran za použití metodiky výběru vzorku uvedené v článku 17 základního nařízení.

291 Článek 17 odst. 1 a 2 základního nařízení stanoví dva způsoby výběru vzorku, který lze podle uvedeného nařízení považovat za reprezentativní. První způsob spočívá v tom, že Komise může vycházet ze vzorku stran, výrobků nebo obchodů, který musí být statisticky reprezentativní na základě informací dostupných v době výběru. Pokud jde o druhý způsob výběru vzorku stanovený v čl. 17 odst. 1 téhož nařízení, reprezentativnost vzorku spočívá na skutečnosti, že zahrnuje největší objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v čase, který je k dispozici, přiměřeně přezkoumán (viz rozsudek ze dne 15. června 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, bod 24 a citovaná judikatura).

292 Kromě toho z čl. 17 odst. 2 základního nařízení vyplývá, že konečný výběr vzorku provádí v konečném důsledku Komise, a to v souladu s ustanoveními o výběru vzorků (rozsudky ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 87, a ze dne 15. března 2018, Caviro Distillerie a další v. Komise, T-211/16, EU:T:2018:148, bod 48).

293 Kromě toho je třeba vzít v úvahu okolnost, že pokud se Komise vydá cestou vzorků, má širokou posuzovací pravomoc, a přezkum unijního soudu je proto omezen způsobem uvedeným v bodech 149 a 150 výše (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 93).

294 Konečně judikatura uvádí, že pokud Komise zvolí druhý způsob výběru vzorku, má jistou míru flexibility při zvažování toho, co lze přiměřeně dosáhnout v čase, který má k dispozici k provedení šetření (rozsudky ze dne 15. června 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, bod 31, a ze dne 15. března 2018, Caviro Distillerie a další v. Komise, T-211/16, EU:T:2018:148, bod 41).

295 V takovém kontextu, vyznačujícím se existencí široké posuzovací pravomoci Komise a omezením dotýkajícím se přezkumu unijního soudu, je na základě judikatury věcí žalobců předložit důkazy, které Tribunálu umožní konstatovat, že se Komise z důvodu složení vybraného vzorku výrobního odvětví Unie dopustila při zjišťování újmy zjevně nesprávného posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. března 2018, Caviro Distillerie a další v. Komise, T-211/16, EU:T:2018:148, bod 49).

296 V projednávané věci Komise na základě použití druhého způsobu uvedeného v bodě 291 výše vybrala vzorek na základě nejvyššího objemu výroby a prodeje, jak jí umožňoval čl. 17 odst. 1 základního nařízení.

297 Podle bodu 13 odůvodnění prozatímního nařízení tento vzorek představoval 48 % celkového objemu výroby a 43 % celkového prodeje uskutečněného výrobním odvětvím Unie, aniž byl žalobci zpochybněn význam objemu výroby a celkového prodeje těchto výrobců.

298 Volba tohoto způsobu výběru vzorku tudíž vylučuje možnost zpochybnění založeného na nedostatečné zeměpisné reprezentativnosti, jelikož se má za to, že objem výroby, prodeje nebo vývozu zahrnutých do vzorku, pokud jsou vysoké, poskytuje vhodný základ pro posouzení situace ve výrobním odvětví jako celku.

299 Žalobci se proto nesprávně domnívají, že vzorek Komise nebyl dostatečně reprezentativní ve smyslu čl. 17 odst. 1 základního nařízení z důvodu, že nezahrnoval východoevropské výrobce.

300 Druhá výtka tedy musí být zamítnuta, aniž je nutné rozhodnout o argumentech předložených Komisí z hlediska přípustnosti.

301 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám je třeba zamítnout čtvrtou část prvního žalobního důvodu.

– K páté části prvního žalobního důvodu týkající se zahrnutí vnitroskupinové ceny do výpočtu nákladů výrobního odvětví Unie

302 V páté části žalobci tvrdí, že pro výpočet újmy vzniklé výrobnímu odvětví Unie použila Komise v případě společnosti Saint-Gobain PAM ceny fakturované za další prodej v rámci skupiny společností, jejíž byl tento výrobce součástí (použití převodních cen), aniž vyhodnotila autonomní povahu těchto kupních cen.

303 Za účelem posouzení skutečné ziskovosti přitom měla Komise jednak porovnat hodnotu prodejů nezávislým odběratelům a jednak náklady vzniklé na výrobu výrobků a náklady prodejců na GVA, bez čehož je její analýza újmy vadná.

304 Komise zpochybňuje argumentaci žalobců.

305 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Komise v odpovědi na otázky Tribunálu vysvětlila, že společnost Saint-Gobain PAM prodávala dotčený výrobek přímo nezávislým zákazníkům, ale také, jak uvedli žalobci, nepřímo prostřednictvím obchodníků ve spojení.

306 Tato skutečnost však neprokázala žádný vliv na určení výrobních nákladů, jelikož jednak se oba druhy prodeje týkaly výrobků, které byly vyrobeny dotčeným podnikem, a jednak hodnota zohledněná při výpočtu Komise odpovídá výrobním nákladům, které vznikly dotčenému podniku v souvislosti s výrobou, bez ohledu na druh prodeje, který následoval.

307 Jak uvedla Komise, skutečnost, že některé prodeje byly provedeny prostřednictvím společností ve spojení, tedy neměla žádný dopad na výpočet výrobních nákladů společnosti Saint-Gobain PAM, a tedy na posouzení újmy, která vznikla výrobnímu odvětví Unie.

308 Je pravda, že Komise v odpovědi na otázky Tribunálu uvedla, že společnost Saint-Gobain PAM nakoupila určité suroviny od podniků ve spojení.

309 Nicméně proto, aby Komise mohla do výpočtu zahrnout výrobní náklady spojené s těmito transakcemi, ověřila, zda je lze považovat za transakce prováděné za běžných tržních podmínek.

310 Na základě porovnání přímých nákladů v jednotkových výrobních nákladech a v ceně při dalším prodeji se stranami, které nejsou ve spojení v Unii, totiž Komise konstatovala, že společnost Saint-Gobain PAM se nacházela ve stejném rozmezí jako ostatní dva výrobci zařazení do vzorku, kteří nakoupili své suroviny od dodavatelů ve spojení.

311 Pátá část prvního žalobního důvodu tak musí být zamítnuta.

– K šesté části prvního žalobního důvodu, která se primárně týká rozdílu v praktikách přičítaných vyvážejícím výrobcům podle toho, zda byli indičtí nebo čínští

312 V šesté části žalobci předkládají několik výtek, z nichž jedna bude zkoumána zde a ostatní budou z důvodu jejich předmětu zkoumány v jiných oddílech tohoto rozsudku (viz bod 325 níže).

313 Ve výtce zkoumané na tomto místě žalobci považují za nesrozumitelný závěr Komise, že indickým vyvážejícím výrobcům nebylo možné přičíst žádnou dumpingovou praktiku, zatímco u čínských vyvážejících výrobců byla existence takové praktiky shledána. Podle žalobců je tento závěr neslučitelný s následujícími dvěma skutečnostmi. Zaprvé, indické vývozní ceny byly nižší než čínské vývozní ceny. Zadruhé vzhledem k tomu, že Indická republika byla vybrána jako srovnatelná země, byly údaje použité Komisí ke stanovení běžné hodnoty pro indické a čínské vyvážející výrobce stejné.

314 Komise navrhuje tuto výtku zamítnout.

315 K tomu, aby bylo možné zaujmout stanovisko, je třeba mít na paměti, jak připomínají žalobci, že dovoz dotčeného výrobku z Indické republiky do Unie byl souběžně s dovozem z Čínské lidové republiky předmětem šetření zaměřeného na zjištění možné existence dumpingových praktik (viz bod 3 výše).

316 V rámci šetření Komise zjistila, že na základě objemu v tunách byly dovozní ceny z Čínské lidové republiky v průměru vyšší než ceny z Indické republiky.

317 Vzhledem k tomu, že Čínská lidová republika není současně považována za zemi s tržním hospodářstvím, byla běžná hodnota použitá k určení, zda existuje dumpingová praktika ze strany čínských vyvážejících výrobců, vypočtena na základě údajů Indické republiky v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení (dále jen „metoda srovnatelné země“).

318 V souladu s čl. 1 odst. 2 základního nařízení musí být přitom přijat závěr, že výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Unie nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.

319 Podle žalobců vzhledem k tomu, že v rámci posouzení existence dumpingové praktiky čínských a indických vyvážejících výrobců musela Komise vzít v úvahu skutečnost, že se běžná hodnota v obou případech zakládala na indických údajích a vývozní ceny indických vyvážejících výrobců byly nižší než ceny účtované čínskými vyvážejícími výrobci, logickým důsledkem bylo, že indičtí vyvážející výrobci měli vyšší dumpingová rozpětí a Komise konstatovala existenci dumpingové praxe vyvážejících výrobců z této země, pokud dospěla k takovému závěru ohledně čínských vyvážejících výrobců.

320 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Komise tento rozdíl mezi čínskými a indickými vyvážejícími výrobci během šetření vysvětlila.

321 Zaprvé, i když Komise uznala, že na základě objemu v tunách byly indické vývozní ceny v průměru nižší než čínské ceny, vysvětlila, že tyto ceny nebylo možné odpovídajícím způsobem porovnat. Jak totiž Komise podrobně uvedla v bodě 179 odůvodnění prozatímního nařízení, na který odkazuje bod 19 odůvodnění napadeného nařízení, rozdíl v cenách se podle ní vysvětloval okolností, že indičtí vyvážející výrobci vyváželi šedou litinu, která jelikož byla křehčí, vyžadovala použití většího množství suroviny než výrobky z tvárné litiny pocházející z Čínské lidové republiky k dosažení stejném výsledku. Z tohoto důvodu by čínské ceny byly vyšší, pokud by porovnání bylo provedeno na základě objemu v tunách. Naproti tomu jinak by tomu bylo v případě, že by porovnání bylo provedeno podle výrobku, což představovalo vhodné kritérium z hlediska porovnávaných prodejů.

322 Dále, jak Komise uvedla v bodě 20 odůvodnění napadeného nařízení, existovala rovněž zvláštnost u domácích cen indických výrobků z daňového hlediska, která vyžadovala určité úpravy. Z analýzy provedené Komisí vyplynulo, že DPH nebyla použita na indické nižší ceny použité na základě metody srovnatelné země ke stanovení běžné hodnoty sloužící k určení existence dumpingové praktiky z Čínské lidové republiky. Tato situace vytvořila asymetrii mezi čínskými vývozními cenami a indickými domácími cenami použitými ke stanovení běžné hodnoty. S cílem umožnit srovnání mezi těmito cenami proto Komise upravila běžnou hodnotu zahrnutím DPH, a zvýšila tak běžnou hodnotu použitou k posouzení existence dumpingové praktiky čínskými vyvážejícími výrobci.

323 Na závěr této úvahy, jejíž konzistentnost nemohla být žalobci zpochybněna, Komise formulovala odlišné závěry, pokud jde o existenci dumpingové praktiky pro čínské vyvážející výrobce a indické vyvážející výrobce.

324 Za těchto podmínek musí být první výtka zamítnuta.

325 V šesté části žalobci dále vznášejí dvě výtky, které budou analyzovány s dalšími žalobními důvody, ke kterým se vztahují. Žalobci tak vytýkají Komisi, že odepřela CCCME přístup k informacím nezbytným k ověření analýz, které provedla. Tato výtka bude analyzována v rámci třetího žalobního důvodu. Kromě toho žalobci zpochybňují odmítnutí Komise shromáždit údaje za účelem posouzení ukazatelů újmy podle členských států a kategorie výrobků, šedé litiny nebo tvárné litiny. Tato výtka bude zkoumána v rámci druhé části druhého žalobního důvodu.

326 Vzhledem k výše uvedeným úvahám musí být šestá část prvního žalobního důvodu zamítnuta, pokud jde o výtku zkoumanou výše, s odkazem na analýzu, která se jich týká, pokud jde o dvě výtky spojené s jinými žalobními důvody, a v důsledku toho i první žalobní důvod v plném rozsahu.

K druhému žalobnímu důvodu týkajícímu se příčinné souvislosti

327 Druhý žalobní důvod, rozdělený do tří částí, se týká čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení, podle něhož musí Komise přezkoumat, do jaké míry újma výrobnímu odvětví Unie případně vyplývá ze sporného dovozu, a nikoli z jiných faktorů.

– K první části druhého žalobního důvodu týkající se nedostatku časové shody mezi zvýšením dumpingového dovozu a zhoršením situace výrobního odvětví v Unii

328 V první části žalobci zpochybňují úvahy Komise k prokázání existence příčinné souvislosti mezi nárůstem dumpingového dovozu na jedné straně a zhoršením situace výrobního odvětví v Unii během posuzovaného období na straně druhé.

329 Tato část, která je Komisí zpochybněna, se dělí na čtyři výtky.

330 V první výtce žalobci tvrdí, že za účelem stanovení příčinné souvislosti Komise porovnala hospodářské ukazatele na počátku a na konci posuzovaného období, zatímco měla analyzovat trendy zaznamenané během tohoto období. Pokud by zvolila tento přístup, mohla by konstatovat, že se ukazatele charakterizující situaci výrobního odvětví Unie od roku 2014 zhoršovaly. Z údajů poskytnutých Komisí přitom vyplývá, že se od tohoto okamžiku dovoz z Čínské lidové republiky snížil. Podle žalobců je takové snížení neslučitelné se závěrem, že tento dovoz přispěl ke zhoršení situace výrobního odvětví Unie.

331 V tomto ohledu je třeba uvést, že se ukazatele uvedené v níže uvedené tabulce během posuzovaného období vyvíjely následujícím způsobem.

ukazatel (2013 = 100)	2013	2014	2015	období šetření
objem prodeje výrobního odvětví Unie (v tunách)	100	97	90	89
objem výroby výrobního odvětví Unie (v tunách)	100	103	96	96
tržní podíl výrobního odvětví Unie (v %)	100	97	95	97
objem dovozu z Čínské lidové republiky (v tunách)	100	124	120	116
tržní podíl Unie představovaný dovozem z Čínské lidové republiky (v %)	100	125	126	126

332 Z této tabulky vyplývá, že jak uvádějí žalobci, objem dovozu z Čínské lidové republiky se v roce 2015 snížil ve srovnání s úrovní, které dosáhl v roce 2014.

333 To však neznamená, že by byla vyloučena příčinná souvislost mezi vývojem tohoto dovozu a vývojem, který charakterizuje ukazatele týkající se výrobního odvětví Unie.

334 Tabulka totiž ukazuje, že pokles, který tento dovoz utrpěl od roku 2014, je relativní, protože úroveň dovozu zůstává výrazně vyšší než úroveň dosažená na počátku posuzovaného období (+16 %), takže je umělé hovořit o poklesu dovozu, pokud se zohlední delší období.

335 Kromě toho prezentace předložená žalobci nebere v potaz významný nárůst dotčeného dovozu mezi roky 2013 a 2014 (+24 %). Nárůst takového rozsahu však mohl nasytit trh Unie tím, že vedl k uspíšení objednávek zákazníky v Unii s tím důsledkem, že prodej následně poklesl, zejména v roce 2015, kdy se objem prodeje výrobního odvětví Unie snížil (–10 % ve srovnání s výchozím ukazatelem), zatímco dovoz se rovněž snížil, i když je toto snížení relativní s ohledem na snížení, ke kterému došlo z hlediska prodeje uvedeného výrobního odvětví.

336 Ve své argumentaci žalobci zásadně zpochybňují, vedle výše přezkoumaných konkrétních úvah, metodu, která spočívala v tom, že Komise založila své závěry na srovnání údajů charakterizujících začátek a konec posuzovaného období.

337 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury platí, že myšlenkou, na které se zakládá stanovení „posuzovaného období“, je umožnit Komisi přezkoumat období delší, než je období, na které se vztahuje samotné šetření, aby mohla svou analýzu založit na skutečných a virtuálních trendech, které vyžadují, aby bylo možné je identifikovat, dostatečně dlouhou dobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, EU:C:1991:186, bod 87).

338 Toto právě učinila v projednávané věci Komise, když neomezila svou analýzu na vývoj, ke kterému došlo během jednoho nebo dvou let, ale posuzovala trendy během delšího období [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2014, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler v. Rada, T-643/11, EU:T:2014:1076, bod 145 (nezveřejněný)]. Dospěla tak k závěru, že mezi rokem 2013 a koncem období šetření se dumpingový dovoz celkově zvýšil o 16 %, zatímco objem prodeje výrobního odvětví Unie se snížil o 11 % a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se ve stejném období snížil o 3 %.

339 Jelikož žalobci zpochybňují možnost, že by Komise vycházela ze začátku a konce posuzovaného období, v konečném výsledku zpochybňují metodickou volbu učiněnou tímto orgánem.

340 Judikatura přitom přiznává unijním orgánům u tohoto druhu otázky širokou posuzovací pravomoc, která ukládá žalobci, pokud chce úspěšně zpochybnit jednání těchto orgánů, prokázat existenci zjevně nesprávného posouzení na jejich straně (rozsudek ze dne 14. března 2007, Aluminium Silicon Mill Products v. Rada, T-107/04, EU:T:2007:85, bod 71).

341 V projednávané věci je třeba konstatovat, že žalobci svými argumenty nepřinášejí žádné důkazy, které by umožnily konstatovat existenci takového pochybení, ale spíše navrhují alternativní výklad vývoje hospodářských ukazatelů, když uvádí, že přístup Komise považují za umělý (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 172).

342 Z těchto důvodů musí být první výtka zamítnuta.

343 Ve druhé výtce žalobci uvádějí, že Komise uvedla v bodě 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že dumpingový dovoz vedl ke zhoršení situace výrobního odvětví Unie a uvedený dovoz měl souběžný vývoj s výrobou v Unii, a sice nárůst, po kterém následoval pokles.

344 Žalobci tvrdí, že úvahy Komise lze obtížně přijmout, jelikož skutečnost, že nárůst dumpingového dovozu je souběžný s nárůstem objemu výroby výrobního odvětví Unie a následný pokles dovozu je souběžný se snížením objemu výrobního odvětví Unie, spíše svědčí o neexistenci příčinné souvislosti.

345 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že jak uvádějí žalobci, Komise v napadeném nařízení poukázala na souběžný vývoj dumpingového dovozu a výroby výrobního odvětví Unie.

346 Toto zjištění je správné, jelikož jak je uvedeno v tabulce v bodě 331 výše, dumpingový dovoz se v roce 2014 zvýšil z ukazatele 100 na ukazatel 124 stejně jako objem výroby výrobního odvětví Unie z ukazatele 100 na ukazatel 103. V roce 2015 se oba ukazatele snížily, přičemž dumpingový dovoz klesl na ukazatel 120 a objem výroby výrobního odvětví Unie klesl na ukazatel 96.

347 Je však třeba uvést formulace použité Komisí v celém bodě 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí za účelem určení toho, jak dospěla k závěru, že existovala příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem a zhoršením výrobního odvětví Unie.

348 Na základě všech vysvětlení uvedených Komisí v bodě 174 napadeného nařízení přitom lze pochopit, proč se domnívala s ohledem na čísla převzatá v ukazatelích újmy výrobnímu odvětví Unie, že tyto ukazatele se zhoršovaly současně s tím, jak dumpingový dovoz narůstal, a že mezi oběma těmito jevy bylo možné najít příčinnou souvislost.

349 V bodě 174 odůvodnění napadeného nařízení Komise totiž uvádí, že zaznamenaný trend v průběhu celého posuzovaného období prokazuje existenci příčinné souvislosti mezi zhoršením výrobního odvětví Unie z hlediska objemu a podílů na trhu a zvýšením dumpingového dovozu během tohoto období.

350 Tento závěr je podložen čísly poskytnutými v tabulce v bodě 331 výše, ze kterých vyplývá, že dumpingový dovoz se během posuzovaného období zvýšil z ukazatele 100 na ukazatel 116, zatímco ukazatele charakterizující situaci výrobního odvětví Unie zaznamenaly celkově pokles, jelikož objem výroby se snížil z ukazatele 100 na ukazatel 96, objem prodeje se snížil z ukazatele 100 na ukazatel 89 a tržní podíl se snížil z ukazatele 100 na ukazatel 97 během téhož období.

351 Žalobci jsou tak schopni sledovat uvažování Komise a rozumět důvodům, proč dospěla k závěru, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že během celého posuzovacího období existovala obecná časová souběžnost mezi vývojem dumpingového dovozu a ukazateli uvedenými v bodě 350 výše.

352 Z těchto důvodů musí být druhá výtka zamítnuta.

353 Ve třetí výtce žalobci zpochybňují tvrzení Komise, že pokles spotřeby v Unii nenarušil příčinnou souvislost mezi nárůstem dumpingového dovozu a zhoršením ukazatelů charakterizujících situaci výrobního odvětví Unie.

354 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že v bodě 191 odůvodnění prozatímního nařízení Komise uznala, že spotřeba dotčeného výrobku se během posuzovaného období snížila.

355 Nicméně Komise v tomtéž bodě odůvodnění zdůraznila, že existence tohoto poklesu a vlivu, který mohl pokles mít na vývoj ukazatelů, nemohla narušit příčinnou souvislost mezi zvýšením dumpingového dovozu a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

356 K odůvodnění tohoto postoje Komise vycházela ze tří řad číselných údajů. Zaprvé uvedla, že spotřeba dotčeného výrobku se snížila o 8 %. Zadruhé zjistila, že objem prodeje výrobního odvětví Unie se snížil o 11 %. Vzhledem k tomu, že posledně uvedené číslo bylo vyšší než první, měla za to, že pokles objemu prodeje nebylo možné zcela vysvětlit poklesem spotřeby. Zatřetí poukázala na to, že dumpingový dovoz se zároveň zvýšil o 16 %. Podle jejího názoru toto zvýšení umožnilo vysvětlit rozdíl mezi poklesem spotřeby a větším poklesem objemu prodeje výrobního odvětví Unie.

357 Ve své argumentaci žalobci neuvedli existenci důkazů, které by umožňovaly se domnívat, že za použití tohoto uvažování se Komise dopustila jakéhokoli zjevně nesprávného posouzení. Naopak takové uvažování je v souladu s judikaturou [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2014, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler v. Rada, T-643/11, EU:T:2014:1076, bod 122 (nezveřejněný)].

358 Třetí výtka musí být tedy zamítnuta.

359 Ve čtvrté výtce žalobci zpochybňují, že jak uvedla Komise v napadeném nařízení, cenové podbízení vyplývající z dumpingového dovozu mohlo snížit podíl výrobců v Unii na trhu a jejich zisk, jelikož podíl výrobního odvětví Unie na trhu se během období, během kterého bylo cenové podbízení zjištěno, a sice období šetření, zvýšil z ukazatele 95 na ukazatel 97.

360 V tomto ohledu se zdá, že k prokázání příčinné souvislosti vycházela Komise jednak z existence cenového podbízení (v rozmezí od 31,6 % do 39,2 %) prokázaného pro období šetření a jednak ze skutečnosti, že během posuzovaného období se podíl výrobního odvětví Unie na trhu snížil o 2,1 procentního bodu, zatímco podíl dumpingového dovozu se zvýšil o 5,6 procentního bodu.

361 V této souvislosti vyvstává otázka, zda se Komise může spolehnout na cenové podbízení zjištěné během období šetření, aby prokázala dopad na výrobní odvětví Unie během celého posuzovaného období.

362 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že cenové podbízení je analyzováno v souladu s čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení za účelem určení, zda dumpingový dovoz mohl mít vliv z hlediska ceny na prodej srovnatelného výrobku výrobního odvětví Unie. Tento vliv je prokázán na základě údajů poskytnutých vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, zejména pro účely stanovení jejich dumpingových rozpětí. Tyto údaje jsou přitom vypočítány na základě období šetření. Za těchto podmínek nelze mít za to, že se Komise mohla dopustit chyby při výpočtu cenového podbízení na základě údajů týkajících se tohoto období (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise, T-500/17, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:691, bod 51).

363 Dále je třeba zdůraznit, že existuje vztah mezi stanovením cenového podbízení na jedné straně a obecně dopadem dumpingového dovozu na cenu srovnatelného výrobku výrobního odvětví Unie na základě čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení a na druhé straně prokázáním příčinné

souvislosti na základě čl. 3 odst. 6 základního nařízení (viz rozsudek ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise, T-500/17, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:691, bod 32; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 30. listopadu 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada a Komise, T-107/08, EU:T:2011:704, bod 59).

364 Důkazy o existenci újmy, včetně důkazů o vlivu dumpingového dovozu na cenu srovnatelného výrobku výrobního odvětví Unie, jsou totiž zohledněny v rámci analýzy provedené Komisí týkající se příčinné souvislost, uvedené v čl. 3 odst. 6 základního nařízení. Srovnání provedené Komisí v rámci s čl. 3 odst. 3 základního nařízení proto musí sloužit jako základ pro její analýzu existence příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie (rozsudek ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise, T-500/17, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:691, bod 57).

365 Z toho vyplývá, že Komisi nelze vytýkat, že vzala v úvahu cenové podbízení zjištěné v období šetření za účelem posouzení jeho účinků na zhoršování situace výrobního odvětví Unie, které bylo posuzováno za delší období.

366 V této souvislosti nemůže okolnost, že se v průběhu roku šetření, v němž bylo zjištěno cenové podbízení, podíl výrobního odvětví Unie na trhu zvýšil, zatímco v letech 2014 a 2015 a obecně během posuzovaného období poklesl, zneplatnit příčinnou souvislost prokázanou v tomto ohledu Komisí.

367 Z těchto důvodů musí být čtvrtá výtka zamítnuta.

368 V páté výtce žalobci tvrdí, že Komise měla posoudit vývoj podílů na trhu a dumpingového dovozu rozlišením mezi výrobky z tvárné litiny a výrobky z šedé litiny.

369 Vzhledem k tomu, že tato výtka je úzce spjata s druhou výtkou druhé části druhého žalobního důvodu, bude zkoumána v rámci posledně uvedené výtky.

370 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba první část druhého žalobního důvodu zamítnout, pokud jde o čtyři výše zkoumané výtky, a ohledně páté výtky spojené s jinou částí odkázat na analýzu, která se jí týká.

– K druhé části druhého žalobního důvodu týkající se nutnosti provést analýzy újmy podle jednotlivých segmentů

371 Podle žalobců nemohla Komise obecně tvrdit, že zjištěnou újmu způsobil dumpingový dovoz, ale měla na základě analýzy podle jednotlivých segmentů prokázat existenci souvislosti mezi těmito dvěma prvky.

372 Komise tvrdí, že tato část je kromě toho, že je nepřípustná, neopodstatněná, jelikož argumenty předložené žalobci nejsou právně vyjádřeny.

373 Pokud jde o přípustnost, je třeba poznamenat, že žalobci tvrdí, že došlo k porušení čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení v tom smyslu, že Komise neposoudila, jak dumpingový dovoz sestávající z jednoho druhu výrobku (standardního a téměř výhradně z tvárné litiny) mohl způsobit zjištěnou

újmu, třebaže tato újma zahrnovala i jiné druhy výrobků. Vzhledem k tomu, že je možné jednak určit dotčená ustanovení a jednak pochopit argument žalobců, musí být projednávaná část prohlášena za přípustnou.

374 Ve věci samé se žalobci na podporu své argumentace dovolávají rozsudku ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 V bodě 127 rozsudku ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (T-35/01, EU:T:2004:317), Tribunál rozhodl, že Rada neporušila základní nařízení tím, že provedla analýzu podle jednotlivých segmentů dotčeného výrobku v této věci, a sice elektronických vah, za účelem posouzení různých ukazatelů újmy. Tribunál uvedl, že analýza podle jednotlivých segmentů nebyla vyloučena základním nařízením a že ji orgány Unie mohly použít, zejména pokud se výsledky dosažené na základě jiné metody, ať již z jakéhokoliv důvodu, ukázaly jako pochybné. V této věci Rada uvedla v bodě 83 odůvodnění nařízení, které bylo napadeno, že metoda výpočtu průměrných prodejních cen všech elektronických vah narušila výsledky z důvodu „vývoje rozvržení prodejů (tedy podstatnými změnami v objemu prodejů jednotlivých segmentů od roku 1995 do doby šetření)“.

376 Kromě toho je třeba uvést, že v rozsudku ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:691), dovolávaném žalobci v jejich odpovědi na písemné otázky Tribunálu bylo rozhodnuto, že jelikož Komise konstatovala, že posuzovaný výrobek (a sice v této věci určité trubky a železné nebo nerezové ocelové bezešvé trubky) spadal do třech různých segmentů (ropa a zemní plyn, výstavba, a výroba elektřiny), musela přihlédnout k této segmentaci při zjištění existence újmy a zejména v rámci analýzy cenového podbízení. Tribunál uvedl, že analýza podle jednotlivých segmentů byla v této věci odůvodněná omezenou zaměnitelností výrobků na straně poptávky, rozdíly v cenách mezi segmenty, skutečností, že největší výrobce v Unii zařazený do vzorku působil převážně v odvětví ropy a zemního plynu a dovoz vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byl soustředěn ve stavebnictví. V této souvislosti Tribunál uvedl, že srovnávací metodu založenou na kontrolních číslech výrobků (PCN) ke zjištění konvergence mezi druhy výrobků, známé jako „metoda PCN podle jednotlivých PCN“, bylo možné použít, pokud byla součástí analýzy s přihlédnutím k segmentaci trhu.

377 Z rozsudků ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (T-35/01, EU:T:2004:317), a ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:691), vyplývá, že analýza podle jednotlivých segmentů může být odůvodněná, pokud výrobky, které jsou předmětem šetření, nejsou zaměnitelné a pokud může mít dumpingový dovoz větší vliv na jeden nebo více segmentů než na jiné.

378 Naproti tomu taková analýza podle jednotlivých segmentů není vyžadována, pokud jsou výrobky dostatečně zaměnitelné. V takovém případě neexistence jasného vymezení mezi výrobky nebo segmenty (A, B a C) a vztah mezi nimi znamená, že prodej výrobků A a C výrobci v Unii se může snížit ve prospěch dovozu výrobku B do Unie. I když je tedy dumpingový dovoz soustředěn v jednom segmentu trhu (B), může mít dopad na celé výrobní odvětví Unie.

379 V případě zaměnitelných výrobků je analýza podle jednotlivých segmentů odůvodněná, ať již z jakéhokoli důvodu, pouze v případě, že se výsledky ukážou jako pochybné. V takovém případě je na zúčastněné straně, aby předložila konkrétní důkazy, které umožní podložit její tvrzení, že různé výrobky nejsou dostatečně zaměnitelné nebo že neexistence analýzy podle jednotlivých segmentů vede v případě dostatečně zaměnitelných výrobků v dané věci k pochybným výsledkům.

380 K této otázce segmentace žalobci předkládají tři výtky na podporu své argumentace.

381 V první výtce žalobci odkazují na podnět, který vedl k zahájení šetření. V tomto podnětu dotčení výrobci v Unii uvedli, že dumpingový dovoz se týkal výhradně standardních výrobků a že situace byla odlišná v Unii, kde se výroba obecně skládala z 90 % ze standardních výrobků a z 10 % z nestandardních výrobků. Podle žalobců mohla v takové souvislosti pouze analýza podle jednotlivých segmentů zajistit, aby újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, pokud jde o jeho nestandardní výrobky, nebyla chybně přičtena k dovozu z Čínské lidové republiky.

382 V tomto ohledu je třeba uvést, že standardní výrobky jsou definovány v podnětu jako výrobky v souladu s normami EN 124 nebo EN 1433. S ohledem na tyto normy mají nestandardní výrobky širší otvory a mají další vlastnosti, které mají zvýšit hodnotu výrobku: těsnost, spojovací zařízení, patent atd.

383 Skutečnost, že výrobky patří do různých kategorií, však nepostačuje k tomu, aby sama o sobě prokazovala jejich nedostatečnou zaměnitelnost, a tudíž vhodnost provedení analýzy po jednotlivých segmentech, protože výrobky různých kategorií mohou mít stejné funkce nebo uspokojovat stejné potřeby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 1992, Sanyo Electric v. Rada, C-177/87, EU:C:1992:111, bod 12).

384 V tomto ohledu je třeba uvést, že v projednávané věci žalobci neposkytli žádný důkaz o možných specifických a odlišných potřebách zákazníků, kterým by odpovídala každá z těchto kategorií výrobků (standardních a nestandardních).

385 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že vzhledem k tomu, že žalobci neprokázali opak, neexistence analýzy podle jednotlivých segmentů rozlišující mezi standardními a nestandardními výrobky v projednávané věci neporušila požadavky judikatury, takže první výtka musí být zamítnuta.

386 V druhé výtce žalobci tvrdí, že k posouzení újmy vzniklé výrobnímu odvětví Unie měla Komise rozlišovat mezi dotčenými výrobky podle toho, zda byly vyrobeny z tvárné litiny nebo z šedé litiny. Tento argument je rovněž předložen v rámci šesté části prvního žalobního důvodu a páté výtky první části druhého žalobního důvodu.

387 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že vazby mezi tvárnou litinou a šedou litinou byly analyzovány během přezkumu prvních antidumpingových opatření přijatých proti dovozu tohoto druhu výrobku z Čínské lidové republiky.

388 V projednávané věci bylo cílem přezkumného řízení určit, zda odlitky z tvárné litiny spadaly, stejně jako odlitky z šedé litiny, do definice výrobku, kterým se zabývá nařízení č. 1212/2005, a sice určité výrobky z netvárné litiny.

389 V nařízení přijatém po tomto přezkumu, a sice nařízení Rady (ES) č. 500/2009 ze dne 11. června 2009, kterým se mění nařízení č. 1212/2005 (Úř. věst. 2009, L 151, s. 6), měla Komise za to, že odlitky z šedé litiny a odlitky z tvárné litiny tvořily jediný výrobek pro účely antidumpingového řízení, neboť měly stejné vlastnosti (fyzikální, chemické a technické), sloužily ke stejnému použití a byly zaměnitelné.

390 V tomto rámci Komise uvedla, že šedá i tvárná litina byly slitinami železa a uhlíku, ačkoli mezi nimi mohly existovat malé rozdíly ve struktuře suroviny a rovněž v materiálech přidávaných během výrobního procesu. Dodala, že zajisté, pokud jde o technické vlastnosti, tvárná litina má na rozdíl od šedé litiny technické vlastnosti, které zajišťují, že materiál je odolnější vůči vyššímu namáhání na mezi pevnosti, a co je důležitější, že při namáhání tlakem je v podstatně vyšší míře deformován bez porušení. Nicméně tento rozdíl je kompenzován srovnatelnými mechanickými a technickými vlastnostmi, například schopnost formování, odolnost vůči opotřebení a pružnost. Z nařízení č. 500/2009 mimoto vyplývá, že výše zmíněný rozdíl se týká pouze požadovaného provedení odlitku (tj. zda je nutné spojovací zařízení), nikoli vhodnosti pro daný účel odlitku, kterým je zakrytí nebo umožnění přístupu k podzemním nebo podpovrchovým systémům. Ve své analýze Komise rovněž uvedla, že spotřebitelé považovali oba druhy litiny za stejný výrobek používaný k zakrytí průlezů, odolný vůči provoznímu zatížení, zajišťující bezpečný a snadný přístup k podzemním sítím nebo k jímání povrchové vody ([mříže] odvodňovac[ích] žlábk[ů]) a že oba typy poskytovaly dlouhodobá trvalá řešení.

391 V projednávané věci je třeba poznamenat, že žalobci neposkytují důkazy, které by tato zjištění zpochybňovaly, ale tvrdí, že v některých členských státech existuje „přednost“ nebo „preference“ pro jeden nebo druhý druh litiny. Podle jejich názoru tak německému trhu dominuje šedá litina a francouzskému trhu tvárná litina.

392 Vzhledem k tomu, že toto tvrzení není podloženo konkrétními důkazy, nestačí k tomu, aby byla zpochybněna analýza Komise. Pouhá přednost v každém případě neumožňuje s jistotou prokázat neexistenci nebo nedostatečnost zaměnitelnosti výrobků, takže druhá výtka musí být rovněž zamítnuta.

393 Ve třetí výtce žalobci tvrdí, že Komise měla posoudit újmu výrobnímu odvětví Unie tím, že by odlišila východní Evropu od zbytku Unie, a to z důvodu méně rozvinutých podmínek hospodářské soutěže v této části Unie.

394 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že tato výtka není dostatečně podložená pro to, aby mohla být řádně zanalyzována, jelikož žalobci bez poskytnutí jakéhokoli konkrétního vysvětlení pouze uvedli, že ve východní Evropě a v ostatních regionech Evropy neexistovaly stejné podmínky hospodářské soutěže.

395 Žalobci zajisté uvádí, že v nařízení č. 1212/2005, které vedlo k přijetí antidumpingových opatření z roku 2005, provedla Komise analýzu podle jednotlivých segmentů a vyloučila určitou zeměpisnou oblast, v projednávané věci Francii.

396 Nicméně v bodě 73 odůvodnění nařízení č. 1212/2005 Komise odůvodnila takový postup tím, že dumpingové dovozy nepronikly do hloubi trhu Unie. Ačkoli průnik dumpingových dovozů byl velký do čtrnácti členských států, francouzský trh se totiž ještě nestal terčem dumpingových dovozů. Zároveň vážený faktor dvou francouzských výrobců ve vzorku v celkové situaci výrobního odvětví Unie byl zvláště vysoký, neboť jejich výroba a prodej odlitků ve Francii představovala přibližně 36 % celkové výroby a celkového objemu prodeje výrobního odvětví Unie.

S ohledem na tyto konkrétní okolnosti Komise považovala za vhodné společně s analýzou újmy výrobního odvětví Unie jako celku představit analýzu trendů některých ukazatelů pro cílový trh Unie, tj. trh Unie bez Francie.

397 Žalobci neprokázali, že okolnosti tohoto druhu odůvodňovaly v projednávané věci oddělené zjištění újmy způsobené západoevropskému a východoevropskému výrobnímu odvětví, takže třetí výtka, a v důsledku toho celá druhá část druhého žalobního důvodu, musí být zamítnuty.

– K třetí části druhého žalobního důvodu týkající se dovozních cen a významu cenového podbízení

398 V třetí části druhého žalobního důvodu žalobci předkládají dvě výtky, které Komise zpochybňuje.

399 V první výtce žalobci tvrdí, že Komise neměla k dispozici spolehlivé informace o dumpingových dovozních cenách.

400 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že v bodě 126 odůvodnění prozatímního nařízení Komise připustila, že vývoj dumpingových dovozních cen nebyl „zcela spolehlivý“, jelikož údaje vycházely z dovozních statistik a podrobnosti o druzích dotčených výrobků nebyly známy.

401 Je však třeba poznamenat, že v tomto výňatku Komise na rozdíl od toho, co uvádějí žalobci, neuznala, že vývoj dumpingových dovozních cen není dostatečně spolehlivý na to, aby mohl být použit, ale pouze to, že výpočet dovozních cen nevedl k tak podrobnému výsledku, jaký by si přála, avšak nepovažuje tyto údaje za zcela nespolehlivé a neuvádí, že nemohou být v žádném případě použity při přípravě napadeného nařízení.

402 Skutečnost, že vývoj těchto cen není „zcela spolehlivý“, přitom vyplývá ze skutečnosti, že údaje Eurostatu klasifikují dotčený výrobek do kódů, které zahrnují i jiné výrobky, a z tohoto důvodu byly provedeny úpravy těchto údajů, jak je uvedeno v bodech 158 až 166 výše.

403 V odpovědi na první část prvního žalobního důvodu bylo rozhodnuto, že se Komise mohla na tyto údaje spolehnout, v jejich upraveném znění, k tomu, aby určila objem dumpingového dovozu, jelikož neměla k dispozici přesnější, novější a spolehlivější informace.

404 Na základě tohoto posouzení je třeba mít za to, že Komise tyto údaje mohla rovněž použít k posouzení dumpingových dovozních cen a ke sledování jejich vývoje.

405 První výtka tedy musí být zamítnuta.

406 V druhé výtce žalobci vytýkají Komisi, že dostatečně neposoudila význam cenového podbízení s ohledem na podíl výrobního odvětví Unie na výrobě, u kterého nebylo zjištěno cenové podbízení.

407 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise v bodě 187 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že zjistila, že dumpingový dovoz vyvážejících výrobců z Čínské lidové republiky zařazených do vzorku působil cenovým podbízením na 62,6 % celkového prodeje unijních výrobců zařazených do vzorku v Unii. Za účelem přijetí tohoto závěru vycházela ze skutečnosti, že jednak všechny dovážené typy výrobku jsou srovnatelné s typy výrobku prodávanými výrobci v Unii zařazenými do vzorku a jednak, že ceny všech dovážených typů výrobku působily cenovým podbízením na

prodejní ceny srovnatelných typů výrobku prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Z těchto různých skutečností Komise dospěla k závěru, že toto dostatečně prokazuje škodlivé účinky dumpingových dovozních cen na prodej výrobního odvětví Unie.

408 Podle žalobců nemohla Komise k tomuto závěru dospět s ohledem na omezený podíl, u něhož bylo skutečně zjištěno cenové podbízení – v tomto případě 62,6 % prodejů výrobců v Unii zařazených do vzorku. Podle jejich názoru je takový podíl ze dvou důvodů nedostatečný. První námitka vznesená žalobci je, že podíl prodejů, u nichž bylo zjištěno cenové podbízení, odpovídá pouze 26,9 % prodejů v Unii, protože vzorek výrobců v Unii představuje 43 % celkového prodeje výrobního odvětví Unie. Druhou námitkou vznesenou žalobci je, že tento podíl 62,6 % znamená, že u zbývající, nikoliv zanedbatelné části těchto prodejů nebylo zjištěno žádné cenové podbízení (více než 37 %). V této souvislosti měla Komise podle žalobců zkoumat, zda bylo možné skutečně prokázat příčinnou souvislost s újmou zjištěnou pro výrobní odvětví Unie jako celek. V tomto ohledu zdůrazňují, že prodej výrobního odvětví Unie vykazoval značné rozdíly ve srovnání s dumpingovým dovozem v závislosti na výrobcích (tvárná nebo šedá litina) a členských státech.

409 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že jak je uvedeno v bodě 290 výše, Komise je základním nařízením oprávněna založit své šetření ve věcech značného rozsahu na určitém počtu stran pomocí metody výběru vzorku podle článku 17 uvedeného nařízení, aniž byly tato možnost nebo metody stanovené v tomto ustanovení zpochybněny v projednávané věci žalobci v rámci námitky protiprávnosti.

410 V projednávané věci Komise u tohoto vzorku použila, jak je uvedeno v bodě 296 výše, druhou metodu uvedenou v tomto ustanovení, a to výběr založený na „nejvyšším“ objemu (výroba a prodej).

411 Proto je třeba mít za to, že podle základního nařízení byla analýza provedená Komisí založena na údajích, které musely být považovány za reprezentativní, s tím důsledkem, že vzhledem k tomu, že cenové podbízení je zjištěno u prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku, musí být považováno za reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie.

412 První námitka žalobců týkající se existence cenového podbízení pouze u 26,9 % prodejů v Unii, což v podstatě představuje zpochybnění možnosti Komise vycházet z reprezentativních vzorků, musí být zamítnuta.

413 Pokud jde o druhou námitku formulovanou žalobci, v odpovědi na písemné otázky Tribunálu žalobci zdůrazňují, že prodej odpovídající nezohledněným 37,4 %, nebyl srovnatelný s dovozy čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a ze své podstaty nepředstavoval cenové podbízení.

414 Na podporu své argumentace žalobci odkazují na rozsudek dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, dosud nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:691), kterým bylo zrušeno antidumpingové nařízení Komise zejména z toho důvodu, že tento orgán ve své analýze nezohlednil 8 % objemu prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku za účelem přezkoumání cenového podbízení, neboť neexistoval odpovídající typ dováženého výrobku.

415 Podle žalobců je třeba stejný závěr přijmout v projednávané věci s ohledem na podobnosti mezi oběma věcmi, zejména proto, že procentní podíl, který Komise nezohlednila, je zde vyšší (přibližně 37 %) než ten, který byl identifikován v této předchozí věci (8 %). V obou věcech je

soubor údajů, který Komise použila ke stanovení průměrných jednotkových prodejních cen a ziskovosti prodeje v Unii nezávislým zákazníkem, založen na všech typech výrobků prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Komise rovněž v obou spisech konstatovala zvláštní souvislost mezi analýzou cenového podbízení dumpingového dovozu a vývojem cen výrobního odvětví Unie. Stejným způsobem Komise v obou věcech určila vztah mezi poklesem cen výrobního odvětví Unie na jedné straně a zhoršením ziskovosti tohoto výrobního odvětví a jeho podílů na trhu na straně druhé. Konečně, v projednávané věci, stejně jako ve věci předchozí, Komise neposkytla konkrétní odůvodnění, které by umožnilo vyloučit, že by se výrobky, které nebyly vzaty v úvahu, mohly do nezanedbatelné míry podílet na snížení cen výrobců v Unii zařazených do vzorku.

416 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rozsudku ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:691), dovolávaným žalobci Tribunál rozhodl v kontextu, v němž sama Komise poukázala na existenci odlišných segmentů v rámci celku tvořeného výrobky, které byly předmětem šetření. V této souvislosti Tribunál konstatoval, že analýza cenového podbízení byla provedena Komisí, aniž rozlišila mezi segmenty, které přesto určila. Kromě toho se domníval, že tento orgán ve své analýze nezohlednil určité typy výrobků prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku, pro které neexistoval odpovídající dovážený typ výrobku. V tomto specifickém kontextu v bodě 74 tohoto rozsudku uvedl, že „vzhledem k neexistenci konkrétního odůvodnění v tomto ohledu v napadeném nařízení nelze vyloučit, že 17 dotčených druhů výrobků, které představovaly 8 % objemu prodeje uvedených výrobců a možná i více z hlediska hodnoty s ohledem na rozdíly v cenách mezi segmenty, se významně podílelo na snížení cen výrobců v Unii zařazených do vzorku“.

417 Tato situace se liší od situace, která nastala v projednávané věci, kdy Komise nekonstatovala existenci různých segmentů na trhu s dotčeným výrobkem a důkladně vysvětlila postoj, který k této věci zaujala, aniž žalobci byli schopni předložit důkazy, které by toto posouzení vyvrátily nebo zpochybnily.

418 Žalobci se domnívají, že jejich druhá námitka je rovněž podpořena závěry odvolacího orgánu WTO ve sporu „Čína – Opatření ukládající antidumpingové clo z bezešvých, vysoce výkonných trubek z nerezové oceli ‚HP-SSST‘ z Japonska“ (WT/DS 454/AB/R a WT/DS 460/AB/R, zpráva ze dne 14. října 2015).

419 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury platí, že výklad Dohody o provádění článku VI GATT (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „antidumpingová dohoda“), obsažený v příloze 1 A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3), přijatý tímto orgánem, nemůže zavazovat Tribunál při jeho posouzení platnosti napadeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. března 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, bod 54).

420 Ostatně je třeba uvést, že ve zprávě uvedené v bodě 418 výše odvolací orgán WTO uvedl, že vyšetřovací orgán musí za účelem objektivního posouzení účinku dumpingového dovozu na tuzemské ceny přijmout dynamické posouzení cenového vývoje a trendů ve vztahu mezi jednak cenami dumpingového dovozu a jednak cenami srovnatelného tuzemského výrobku během období šetření s přihlédnutím ke všem relevantním důkazům, případně včetně relativního podílu každého typu výrobku na trhu.

421 Toto tvrzení však musí být zasazeno do jeho kontextu. V této věci bylo zjištěno, že dotčené výrobky, a sice bezešvé, vysoce výkonné trubky z nerezové oceli (HP-SSST), musely být rozlišeny do různých segmentů na trhu, které odpovídaly různým kategoriím výrobků, jejichž nahraditelnost nebyla prokázána. Kromě toho čínský vyšetřovací orgán během šetření zjistil, že během období šetření byl dumpingový dovoz a tuzemský prodej soustředěn do různých segmentů trhu HP-SSST. Zatímco většina čínské domácí výroby HP-SSST odpovídala výrobkům jakosti A, podíl dumpingového dovozu výrobků jakosti A na trhu činil 1,45 % v roce 2008 a po tomto datu 0 %.

422 V tomto specifickém kontextu měl odvolací orgán WTO za to, že čínský vyšetřovací orgán se nemohl omezit, jak učinil, na konstatování cenového podbízení dovážených výrobků jakosti B a C, ale že musel rovněž zohlednit relativní podíl každého výrobku na trhu, A, B a C.

423 V projednávané věci je situace odlišná, jelikož ačkoli je pro účely srovnání Komisí rozdělena na kódy PCN, dotčený výrobek zahrnuje různé typy výrobků, které zůstávají zaměnitelné.

424 Tato metoda byla ostatně potvrzena odvolacím orgánem WTO v jeho zprávě citované v bodě 418 výše, jelikož v bodě 5.180 uvedl, že vyšetřovací orgán nebyl podle článku 3.2 antidumpingové dohody povinen prokázat existenci cenového podbízení pro každý z druhů výrobků, které byly předmětem šetření, nebo ve vztahu k celé škále zboží představujícího obdobný tuzemský výrobek.

425 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že existence rozpětí cenového podbízení v rozsahu 31,6 % až 39,2 %, které pokrývá 62,6 % prodeje unijních výrobců zařazených do vzorku, je v projednávané věci dostatečná k závěru o existenci významného cenového podbízení ve vztahu k ceně obdobného výrobku výrobního odvětví Unie ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního nařízení.

426 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba zamítnout druhou výtku, a v důsledku toho třetí část druhého žalobního důvodu v plném rozsahu.

427 Vzhledem k tomu, že všechny argumenty předložené v rámci druhého žalobního důvodu byly zamítnuty, je třeba tento žalobní důvod zamítnout.

K třetímu žalobnímu důvodu týkajícímu se odepření sdělit určité informace

428 V třetím žalobním důvodu žalobci vytýkají Komisi, že jim odepřela poskytnout informace potřebné ke zjištění dumpingu a újmy. Tato výtka je rovněž formulována v rámci šesté části prvního žalobního důvodu.

– K přípustnosti třetího žalobního důvodu

429 Podle Komise musí být třetí žalobní důvod prohlášen za nepřípustný ve vztahu ke všem žalobcům. Jednak jelikož CCCME není zúčastněnou stranou ve smyslu základního nařízení, nemůže se dovolávat porušení procesních práv vyplývajících z uvedeného nařízení. Kromě toho, protože se nezúčastnili šetření předložením připomínek a žádostí o přístup k nedůvěrnému spisu, nemohou se členové CCCME a další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, dovolávat porušení procesních práv týkajícího se nesdělení informací ve vztahu k nim.

430 Pro účely přezkumu této námitky nepřípustnost je třeba rozlišit tři případy, které závisí na totožnosti subjektu nebo podniku, který předkládá žalobní důvod.

431 Prvním případem, kterým je třeba se zabývat, je tedy případ, kdy je argument předložen CCCME jednajícím svým vlastním jménem.

432 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že CCCME má procesní práva, jejichž ochrany se může dovolávat v rámci projednávané žaloby, jelikož se účastnilo šetření a požádalo o to, aby mělo samo k dispozici informace uvedené ve třetím žalobním důvodu.

433 Za těchto podmínek je třeba třetí žalobní důvod prohlásit za přípustný v rozsahu, v němž je uplatňován CCCME jednajícím svým vlastním jménem.

434 Druhý případ, který je třeba přezkoumat, je případ, v němž je žalobní důvod předkládán členy CCCME a dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, kteří zpochybňují napadené nařízení z toho důvodu, že jim nebyly poskytnuty informace nezbytné pro obhajobu jejich zájmů.

435 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že tyto dvě kategorie se skládají z podniků, které neprokázaly, že se účastnily šetření nebo že podaly žádosti o přístup k dotčeným informacím.

436 Ze základního nařízení a zejména z čl. 5 odst. 10 tohoto nařízení přitom vyplývá, že pokud orgány nejsou schopny určit všechny podniky, které by mohly mít zájem na antidumpingovém řízení, a určit tak, komu by měly být informace, jejichž zpřístupnění je možné, sděleny, je na zúčastněných stranách, aby se přihlásily a projevily zájem na informování a účasti na šetření.

437 Podle judikatury platí, že zúčastněným stranám přísluší, aby umožnily orgánům posoudit problémy, které jim může způsobovat skutečnost, že v rámci informací, které jim byly poskytnuty, jim určité údaje poskytnuty nebyly, s tím, že se nemohou důvodně dovolávat před unijním soudem toho, že taková informace jim nebyla poskytnuta, když během šetření nepředložily u orgánů žádnou žádost týkající se takové informace (viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 93 a citovaná judikatura).

438 V důsledku toho nelze třetí žalobní důvod považovat za přípustný, pokud jde o členy CCCME a další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, v rozsahu, v němž se tyto podniky domáhají zrušení napadeného nařízení z toho důvodu, že jim nebyly poskytnuty informace, které jim měly být sděleny.

439 Konečně třetím a posledním případem, který je třeba vzít v úvahu, je případ, kdy je žalobní důvod vznesen členy CCCME a dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, kteří tvrdí, že právo na obhajobu nebylo dodrženo ve vztahu k CCCME.

440 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury platí, že porušení práva na obhajobu představuje z podstaty věci subjektivní protiprávnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2010, CNOP a CCG v. Komise, T-23/09, EU:T:2010:452, bod 45), což má za následek, že musí být tvrzeno samotnou dotčenou osobou, aniž jej může namítnout jiná strana (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. Komise, T-62/08, EU:T:2010:268, bod 186).

441 Je tedy třeba mít za to, že v souladu s touto judikaturou se další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, nemohou před unijním soudem namítat porušení procesních práv, která byla přiznána CCCME během šetření.

442 Podle žalobců však unijní právo umožňuje členům sdružení namítnout porušení procesních práv vykonávaných tímto sdružením, pokud toto sdružení v průběhu šetření jednalo jejich jménem před Komisí, s tím, že v takovém případě se v konečném důsledku domáhají ochrany vlastních práv, která byla vykonána jejich jménem sdružením během této správní fáze.

443 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že judikatura připustila možnost sdružení vykonávat procesní práva některých svých členů během antidumpingového řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry v. Komise, T-228/17, EU:T:2019:619, bod 36).

444 Tato možnost však byla toutéž judikaturou podmíněna tím, že subjekt během šetření uvedl záměr jednat jako zástupce některých svých členů, což předpokládá, že tito členové tedy byli určeni a že tento subjekt je schopen prokázat, že od nich obdržel zmocnění, které mu umožňuje výkon těchto procesních práv jejich jménem.

445 Ze spisu přitom vyplývá, že v projednávané věci se takto CCCME během šetření vůči Komisi neprezentovalo, ale že naopak v průběhu šetření jednalo jako subjekt zastupující čínské výrobní odvětví jako celek.

446 V připomínkách, které CCCME podalo dne 15. září 2017, k prozatímnímu nařízení uvedlo:

„Zájem CCCME odpovídá zájmu čínského litinového výrobního odvětví jako celku. Tento zájem se může a často bude shodovat se zájmy různých čínských vyvážejících výrobců dotčeného výrobku, ale je odlišný a přesahuje tyto individuální zájmy. Členy CCCME nejsou pouze čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku, ale také čínští vyvážející výrobci, kteří nebyli vybráni do vzorku, a proto budou podléhat sazbě použitelné na ‚jiné spolupracující společnosti uvedené v příloze' nebo ‚všechny ostatní společnosti'. Mezi jeho členy patří také společnosti, které v této fázi nevyváží dotčený výrobek do Evropské unie (‚EU'), ale mohou o tom v budoucnu uvažovat. Cílem účasti CCCME na tomto šetření je na rozdíl od individuálních zájmů jeho členů chránit kolektivní zájem jeho členů a čínského (vyvážejícího) litinového výrobního odvětví. Tyto individuální zájmy budou nárokovány samotnými různými čínskými výrobci (vývozci), z nichž někteří se tohoto řízení osobně účastní".

447 Za těchto podmínek nelze mít za to, že jsou splněny požadavky formulované judikaturou, které by členům sdružení umožnily jednat na ochranu procesních práv, které byly vykonávány CCCME během správní fáze.

448 Na jednání žalobci navrhli předložit zmocnění, která údajně dali členové CCCME, aby umožnili CCCME uplatňovat jejich jménem procesní práva, na která měli nárok.

449 Tento důkazní návrh je však třeba považovat v této fázi řízení za neúčinný, jelikož tato zmocnění měla být předložena během šetření, pokud existovala, proto, aby Komise mohla dotčeným podnikům přiznat procesní práva, která by mohly uplatnit.

450 S ohledem na výše uvedené má Tribunál za to, že třetí žalobní důvod může být předložen CCCME jednajícím svým vlastním jménem jako sdružení zastupující celé čínské výrobní odvětví a že je třeba odmítnout jako nepřípustné argumenty předložené v rámci tohoto důvodu členy CCCME a dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I.

– Ke vztahu mezi právem na obhajobu a povinností důvěrnosti

451 Ve věci samé je třeba uvést, že podle judikatury platí, že dodržování práva na obhajobu v každém řízení vedeném vůči osobě, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního postavení, je základní zásadou práva Unie, která musí být zaručena, i když neexistuje žádná právní úprava týkající se řízení (viz rozsudek ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 83 a citovaná judikatura).

452 Podle Soudního dvora má tato zásada při antidumpingových šetřeních klíčový význam (viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 77 a citovaná judikatura).

453 Na základě uvedené zásady musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně vyjádřily stanovisko k reálnosti a relevantnosti skutkových zjištění a tvrzených okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o existenci dumpingové praxe a z toho vzniklé újmy (viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 76 a citovaná judikatura).

454 V tomto rámci musí unijní orgány jednat s řádnou péčí ve snaze poskytnout dotčeným podnikům informace nezbytné pro obhajobu jejich zájmů a zároveň mají určitou svobodu zvolit si, případně z úřední povinnosti, způsoby, které považují za vhodné pro takové sdělení (rozsudky ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, EU:C:1991:276, bod 17, a ze dne 3. října 2000, Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 99; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 20. března 1985, Timex v. Rada a Komise, 264/82, EU:C:1985:119, bod 30).

455 Tyto zásady jsou provedeny v základním nařízení, které stanoví mechanismus záruk, který sleduje dva cíle, a sice umožnit zúčastněným stranám účinnou obhajobu svých zájmů na straně jedné a na straně druhé zachovat, je-li to nezbytné, důvěrnou povahu informací použitých v průběhu antidumpingového šetření (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 96).

456 Pravidla týkající se obou těchto cílů budou analyzována v následujících bodech.

457 Z hlediska prvního cíle čl. 6 odst. 7 a dále článek 20 základního nařízení vymezují procesní záruky, které mají zajišťovat právo zúčastněných stran na informace (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 97).

458 V článku 6 odst. 7 základního nařízení se stanoví, že zúčastněné strany mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které byly poskytnuty všemi stranami dotčenými šetřením, s výjimkou interních dokumentů vypracovaných orgány Unie nebo jejími členskými státy, pokud mají význam pro ochranu jejich zájmů a nejsou důvěrné a jsou používány při šetření (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 98).

459 Dále jsou v článku 20 základního nařízení stanoveny dva okamžiky pro sdělení zúčastněným stranám, včetně vývozců a jejich reprezentujících sdružení, konkrétních informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, které by mohly být základem antidumpingových opatření, a sice jednak po uložení prozatímních opatření a jednak po uložení konečných opatření (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 99).

460 Z hlediska druhého cíle základní nařízení stanoví pravidla za účelem zachování důvěrné povahy informací shromážděných v rámci šetření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 103).

461 V tomto rámci čl. 19 odst. 1 základního nařízení stanoví zásadu, že orgány musí s informacemi důvěrné povahy zacházet jako s důvěrnými informacemi.

462 Tyto informace jsou důvěrné povahou nebo proto, že byly jako takové označeny osobami nebo subjekty, které je poskytly. První kategorie zahrnuje informace, jejichž prozrazení by znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informace získal. Pokud jde o druhou kategorii, čl. 19 odst. 5 první věta základního nařízení zakazuje Komisi, členským státům a jejich úředníkům sdělovat jakékoli informace poskytnuté osobou nebo subjektem, jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele.

463 Podle článku 19 odst. 5 druhé věty základního nařízení se zákaz sdělování vztahuje rovněž na informace vyměněné mezi Komisí a členskými státy a interní dokumenty orgánů a členských států, s výjimkou zvláštních případů uvedených výslovně v základním nařízení.

464 Po tomto popisu obou cílů sledovaných právní úpravou je třeba uvést, že unijní právo obsahuje vodítka ke způsobu, jak je lze sladit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 105).

465 Určitá ustanovení obsažená v základním nařízení zdůrazňují význam, který je přikládán důvěrnosti. Článek 6 odst. 7 uvedeného nařízení, připomenutý v bodě 458 výše, uvádí, že důvěrná povaha informací, které poskytla strana dotčená šetřením, vylučuje, aby do nich mohly nahlížet zúčastněné strany. Mimoto se v čl. 20 odst. 4 tohoto nařízení stanoví, že konečné informace se musí poskytovat s tím, že se „řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 105).

466 V opačném směru judikatura stanoví, že požadavek na dodržování důvěrných informací nemůže zbavovat právo na obhajobu jeho základního obsahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. března 1985, Timex v. Rada a Komise, 264/82, EU:C:1985:119, bod 29).

467 Za účelem sladění obou cílů čl. 19 odst. 2 základního nařízení stanoví, že pokud jsou sdělovány důvěrné informace, účastník řízení, který požaduje důvěrnost, musí předložit jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu, přičemž toto shrnutí musí být natolik podrobné, aby umožňovalo zúčastněným stranám přiměřené pochopení podstaty sdělených informací.

468 Za týmž účelem dodržení práva na obhajobu čl. 19 odst. 4 základního nařízení orgánům ukládá, pokud důvěrnost brání zpřístupnění informací, poskytnout obecné informace, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě základního nařízení.

469 S přihlédnutím k těmto zásadám a ustanovením je třeba ověřit, zda bylo CCCME schopno účinně uplatnit své stanovisko k reálnosti a relevantnosti tvrzených skutečností a okolností a k důkazům použitým Komisí, s tím, že pokud dotčené orgány mají sladit požadavky důvěrnosti a právo na informace zúčastněných osob, musí posoudit konkrétní situaci zúčastněné strany s ohledem na

tyto informace, postavení, které tato zúčastněná strana zaujímá na dotčeném trhu, ve vztahu k postavení osoby, která informace poskytla, na dotčeném trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 199).

470 Při tomto přezkumu budou postupně přezkoumány tři části, ze kterých se žalobní důvod skládá.

– K první části třetího žalobního důvodu týkající se žádosti o přístup k výpočtům provedeným Komisí

471 V první části CCCME vytýká Komisi, že mu neposkytla podrobnosti k výpočtům běžné hodnoty, k dumpingovým rozpětím, k účinkům čínského dovozu na ceny, k újmě a k míře, do jaké byla odstraněna. Podle CCCME může dostupnost podrobných výpočtů Komise a údajů použitých pro tyto výpočty umožnit zúčastněným stranám poskytnout užitečnější připomínky pro jejich obhajobu. Tyto strany pak totiž mohou přesně zkontrolovat, jak Komise tyto údaje použila, a porovnat je s vlastními výpočty, což jim umožní určit případné chyby Komise, které by jinak byly nezjistitelné.

472 Komise nezpochybňuje, že výpočty požadované CCCME mohou představovat nejdůležitější skutečnosti a úvahy ve smyslu čl. 20 odst. 2 základního nařízení pro takové zúčastněné strany, jako jsou vyvážející výrobci, na které se mohou vztahovat dotčená antidumpingová opatření. Komise se však domnívá, že CCCME nelze považovat za zúčastněnou stranu ve smyslu základního nařízení, jelikož tento subjekt sám o sobě nepůsobí jako výrobce nebo prodávající dotčeného výrobku. Podle Komise je povinnost poskytovat informace omezenější v případě reprezentativních sdružení než v případě zúčastněných stran, zejména pak vyvážejících výrobců.

473 V tomto ohledu je třeba nejprve určit, zda výpočty, ke kterým CCCME požádalo o přístup, obsahují důvěrné informace ve smyslu čl. 19 odst. 1 základního nařízení, jak vůči němu namítala Komise během šetření.

474 Pokud jde o výpočty běžné hodnoty, Komise v napadeném nařízení vysvětlila, že byly použity různé metody výpočtu v závislosti na posuzované situaci. Prvním posuzovaným případem je případ, kdy byl vyvážený druh výrobku totožný nebo srovnatelný s druhem výrobku vyráběným na indickém trhu, přičemž Indická republika byla vybrána jako třetí země s tržním hospodářstvím, která slouží jako referenční hodnota pro výpočet běžné hodnoty. V tomto případě byly použity různé metody v závislosti na tom, zda byl dotčený druh výrobku prodáván v reprezentativním množství na indickém trhu či nikoli. Pokud byl totiž prodávaný druh výrobku prodáván v reprezentativním množství na indickém trhu, což se konkrétně týkalo druhu výrobku prodávaného indickým výrobcem, Komise použila prodejní ceny v běžném obchodním styku. Pokud nebyl dotčený druh výrobku prodáván v reprezentativním množství na indickém trhu, což se týkalo všech ostatních druhů výrobků totožných nebo srovnatelných s vyváženými druhy výrobku, Komise dále rozlišovala podle toho, zda byl druh výrobku prodáván „v dostatečném množství“ alespoň jedním indickým výrobcem, v kterémžto případě použila prodejní ceny v běžném obchodním styku (dále jen „druhá metoda“), nebo podle toho, zda druh výrobku nebyl prodáván, ale vyráběn alespoň jedním indickým výrobcem, v kterémžto případě vypočetla běžnou hodnotu na základě výrobních nákladů, zvýšených o náklady PRS a zisky z tuzemského prodeje v běžném obchodním styku tímto indickým výrobcem (dále jen „třetí metoda“). Druhým posuzovaným případem je případ, v němž vyvážený druh výrobku nebyl totožný nebo srovnatelný s druhem výrobku vyráběným na indickém trhu. V tomto případě Komise použila běžnou hodnotu založenou na prodeji všech druhů výrobků za použití stejné suroviny (tvárná nebo šedá litina) indickými výrobci na tuzemském trhu v běžném obchodním styku.

475 S přihlédnutím k těmto vysvětlením je třeba konstatovat, že výpočty běžné hodnoty, k nimž CCCME požadovalo přístup, se týkají prodejních cen, jakož i výrobních nákladů, nákladů PRS a zisků indických výrobců, rozdělených podle druhu výrobku.

476 Takové skutečnosti, jako jsou výrobní náklady, náklady PRS nebo zisk, mají přitom v projednávané věci důvěrnou povahu ze své povahy ve smyslu čl. 19 odst. 1 základního nařízení, jelikož jak je uvedeno v tomto ustanovení, znalost těchto skutečností třetími osobami by v obchodním styku mohla znamenat významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by mohla významně nepříznivě ovlivnit poskytovatele informace (viz bod 462 výše).

477 V každém případě je třeba poznamenat, že vzhledem k tomu, že tyto skutečnosti, jako ceny, byly zahrnuty do omezené verze dotazníku předaného Komisi, byly poskytnuty účastníkům šetření důvěrně, což znamená povinnost orgánů, které o těchto informacích věděly, dodržovat tuto důvěrnost, neboť jinak by se jednalo o porušení čl. 19 odst. 1 a 5 základního nařízení (viz bod 462 výše).

478 Totéž zjištění je třeba přijmout u ostatních výpočtů požadovaných CCCME.

479 Jelikož výpočty dumpingových rozpětí spočívají ve srovnání běžné hodnoty a vývozních cen čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, týkají se důvěrných údajů od indických výrobců a čínských vyvážejících výrobců, jejichž ceny jsou porovnávány.

480 Stejně tak výpočty újmy, včetně výpočtu účinků čínského dovozu v této souvislosti na ceny, zahrnují důvěrné údaje. Výpočty cenového podbízení, které umožňuje posoudit vliv dovozu na ceny výrobků na trhu Unie, vyplývají ze srovnání mezi vývozními cenami čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a cenami vzorů nebo srovnatelných výrobků výrobců v Unii zařazených do vzorku. Kromě toho újma způsobená výrobnímu odvětví Unie se posuzuje s přihlédnutím k dopadu dovozu na výrobní odvětví Unie. Důvěrné údaje výrobního odvětví Unie, a sice údaje výrobců v Unii zařazených do vzorku o cenách a faktorech ovlivňujících ceny, nákladech na pracovní sílu, zásobách, ziskovosti, hotovostních tocích, investicích, návratnosti investic a schopnosti získat kapitál, se z tohoto titulu shromažďují a analyzují, pokud jde o mikroekonomické ukazatele posuzované Komisí. Totéž platí pro údaje výrobců výrobního odvětví Unie o výrobě, výrobních kapacitách, využití kapacit, objemu prodeje, podílu na trhu, růstu, zaměstnanosti a produktivitě, pokud jde o makroekonomické ukazatele posuzované Komisí.

481 Konečně, stále ve stejném smyslu, výpočty úrovně pro odstranění újmy se týkají rovněž údajů důvěrné povahy, jelikož vyplývají ze srovnání vývozních cen a odpovídajících cen nepůsobících újmu uplatňovaných výrobním odvětvím Unie.

482 Z analýzy provedené výše tedy vyplývá, že veškeré výpočty požadované CCCME mají důvěrnou povahu, která je hodná ochrany.

483 Je třeba nicméně připomenout, pokud informace nemohou být sděleny z důvodu jejich důvěrnosti, čl. 19 odst. 2 až 4 základního nařízení jednak ukládá dotčeným účastníkům, aby předložili nedůvěrné shrnutí těchto informací, pokud je to možné, a jednak ukládá Komisi poskytnout obecné informace, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě základního nařízení.

484 Je tedy třeba určit, zda s ohledem na informace, které mu byly sděleny, bylo CCCME schopno, jak vyžaduje judikatura, poskytnout informace nezbytné pro svou obhajobu.

485 Při tomto přezkumu je třeba vzít v úvahu dva aspekty, a to jednak informace, které mělo CCCME k dispozici konkrétně, a jednak postavení, které mělo během šetření (viz judikatura připomenutá v bodě 469 výše). Tyto aspekty jsou popsány níže.

486 K prvnímu z těchto aspektů je třeba poznamenat, že pokud jde o výpočty běžné hodnoty, za účelem ochrany obchodně citlivých informací spolupracujících indických výrobců, ale také čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, poskytla Komise CCCME popis metody výpočtu běžné hodnoty použité podle případů uvedených v bodě 474 výše a určité údaje týkající se výsledku těchto výpočtů. Komise tak CCCME informovala, že se tento výsledek pohyboval v rozpětí mezi 3 000 až 4 000 čínských juanů (CNY) a 8 000 až 9 000 CNY v závislosti na druhu výrobku. Na žádost CCCME Komise rovněž v bodě 61 svých konečných zjištění a v bodě 67 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že součet nákladů PRS a zisku, který byl přičten v rámci třetí metody, činil 1 až 10 % obratu u výrobků z šedé litiny a 10 až 20 % obratu u výrobků z tvárné litiny.

487 Pokud jde o výpočty dumpingového rozpětí, CCCME znalo metodiku použitou Komisí, a sice, jak je uvedeno v bodě 92 odůvodnění prozatímního nařízení, vědělo, že Komise vypočetla dumpingové rozpětí vyvážejících výrobců zařazených do vzorce tím, že porovnala průměrnou váženou běžnou hodnotu každého druhu srovnatelného výrobku zjištěnou u srovnatelné země s průměrnou váženou vývozní cenou odpovídajícího druhu dotčeného výrobku. Komise tak získala dumpingové rozpětí podle druhu výrobku. Poté vypočetla dumpingové rozpětí podle vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku v závislosti na druzích jím prodávaných výrobků. CCCME bylo informováno o skutečnosti, že výsledkem těchto výpočtů byla dumpingová rozpětí mezi 15,5 až 38,1 %.

488 Ohledně výpočtů cenového podbízení bylo CCCME, jak je uvedeno v bodech 127 a 128 odůvodnění prozatímního nařízení, informováno, že Komise stanovila cenové podbízení během období šetření na základě srovnání váženého průměru prodejních cen podle druhu výrobku třech výrobců v Unii zařazených do vzorku pro zákazníky, kteří nejsou ve spojení, na trhu Unie, upraveného na úroveň ceny ze závodu a odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých druhů výrobku z dovozu od pěti vyvážejících výrobců z Čínské lidové republiky zařazených do vzorku prvnímu zákazníkovi na trhu Unie, který není ve spojení, stanovených na základě cen CIF (náklady, pojištění a přepravné) s příslušnou úpravou o clo ve výši 1,7 % u výrobků z šedé litiny a 2,7 % u výrobků z tvárné litiny. Komise dodala, že srovnání cen bylo provedeno podle jednotlivých druhů transakcí prováděných na stejné obchodní úrovni po uplatnění nezbytných úprav a odpočtů slev z cen a rabatů. Výsledek tohoto srovnání byl vyjádřen jako procento obratu dosaženého během období šetření třemi výrobci v Unii zařazenými do vzorku a odhalil rozpětí cenového podbízení v rozmezí 35,4 až 42,7 %, které bylo následně upraveno, jak je uvedeno v bodě 122 odůvodnění napadeného nařízení.

489 Pokud jde o výpočty, které byly základem pro přezkum mikroekonomických a makroekonomických ukazatelů, které umožňují posoudit újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie, CCCME získalo souhrnné údaje podle ukazatele a podle roku, tak jak jsou uvedeny v bodech 137 až 166 odůvodnění prozatímního nařízení.

490 Konečně, pokud jde o výpočet úrovně pro odstranění újmy, CCCME bylo informováno, že za účelem stanovení zisku, kterého by mohlo za běžných podmínek hospodářské soutěže dosáhnout výrobní odvětví Unie, Komise zkoumala zisk z prodeje zákazníkům, kteří nebyli ve spojení. Cílový

zisk byl prozatímně stanoven na 5,3 %, což je míra odpovídající zisku dosaženému v roce 2013 díky prodeji zákazníkům, kteří nebyli ve spojení. Komise v tomto ohledu uvedla, že vzhledem k tomu, že dumpingový dovoz v roce 2014 před stabilizací výrazně vzrostl, měla za to, že úroveň zisku v roce 2013 byla reprezentativní z hlediska úrovně, které by bylo možné rozumně dosáhnout za běžných podmínek hospodářské soutěže, tedy pokud by antidumpingový dovoz neexistoval. Komise poté stanovila úroveň pro odstranění újmy na základě srovnání váženého průměru dovozní ceny čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, řádně upravenou, aby byly zohledněny dovozní náklady a cla, jak bylo stanoveno při výpočtu cenového podbízení, a váženého průměru ceny nepůsobící újmu výrobku podobného výrobku prodávaného na trhu Unie během období šetření výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Případný rozdíl vyplývající z tohoto srovnání byl vyjádřen v procentech vážené průměrné hodnoty CIF při dovozu. Výsledkem těchto výpočtů byl procentuální podíl mezi 70,7 a 80,7 %.

491 Pokud jde o druhý aspekt, který je třeba vzít v úvahu při určení, zda byly CCCME poskytnuty informace potřebné k výkonu jeho práva na obhajobu, je třeba připomenout, že tento subjekt není vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku. Není tedy v situaci subjektů, jejichž individualizované údaje, které samy sdělily Komisi, byly tímto orgánem použity při jeho výpočtech k dosažení zjištění požadovaných základním nařízením. Právě těmto subjektům přitom poskytuje Komise provedené výpočty, a to každému subjektu údaje, které se ho týkají, z nichž část se vztahuje k údajům, které jsou jeho vlastní a nevzniká u nich problém důvěrnosti, a druhá část se týká důvěrných údajů indických výrobců nebo výrobců z Unie. V jejich situaci jim tato vysvětlení umožňují pochopit spolu s vysvětleními poskytnutými Komisí clo, které je jim uloženo, přičemž tato vysvětlení musí být co nejpodrobnější a nejpřesnější, aby mohly případně zpochybnit rozhodnutí Komise.

492 Jak bylo uvedeno v bodě 58 výše, CCCME bylo během šetření přiznáno postavení zúčastněné strany ve smyslu základního nařízení. V rámci šetření jednalo podle prezentace, kterou samo poskytlo na začátku řízení, jako sdružení zastupující všechny čínské výrobce působící v dotčeném odvětví v Čínské lidové republice, a sice značný počet podniků. Z tohoto titulu si nemůže činit nárok na shromáždění všech informací týkajících se některých čínských vyvážejících výrobců bez jejich povolení. Kromě toho si ani nemůže činit nárok na přístup k důvěrným údajům indických výrobců a výrobců v Unii, jejichž rozhodnutí spolupracovat při šetření závisí zejména na zárukách důvěrnosti, které jim byly poskytnuty. Umožnit CCCME získat tak rozsáhlý přístup, jak požadovalo, by neodpovídalo požadavkům orgánů Unie na dodržení důvěrnosti podle základního nařízení.

493 Z toho vyplývá, že v projednávané věci Komise mohla, jak učinila, poskytnout CCCME přesné i souhrnné informace týkající se výpočtů, které provedla, aby dodržela povinnosti důvěrnosti.

494 Ostatně Komise na základě připomínek CCCME změnila metodu výpočtu běžné hodnoty, zejména druhou a třetí metodu, a to metodu, která se použije v případě, že je vyvážený druh výrobku totožný nebo srovnatelný s druhem výrobku vyráběným a prodávaným na indickém trhu v malých množstvích, a metodu, která se použije v případě, že druh výrobku není prodáván, ale vyráběn alespoň jedním indickým výrobcem zařazeným do vzorku. Komise nakonec vypočetla běžnou hodnotu na základě prodejních cen těchto prodávajících (druhá metoda), jak je vysvětleno v bodě 66 odůvodnění napadeného nařízení, a na základě výrobních nákladů zvýšených o PRA, jakož i zisk z tuzemského prodeje v běžném obchodním styku dotčeným indickým výrobcem (třetí metoda), jak je vysvětleno v bodě 67 odůvodnění napadeného nařízení, namísto toho, aby vycházela, jako tomu bylo dříve, z běžné hodnoty vypočtené na základě průměrného výrobního nákladu podobného výrobku každého indického výrobce. CCCME bylo

s to rovněž zpochybnit výpočet běžné hodnoty podle této třetí metody, a konkrétně zohlednění nákladů PRS a zisku jediného indického výrobce, i když byla argumentace CCCME odmítnuta, jak je uvedeno v bodech 70 až 72 odůvodnění napadeného nařízení.

495 Za těchto podmínek je třeba se domnívat, že v projednávané věci Komise mohla platně odepřít CCCME jednajícímu jako sdružení zastupující čínské výrobní odvětví přístup k podrobnostem výpočtů běžné hodnoty, dumpingového rozpětí, vlivu čínských dovozů na ceny, újmu a úroveň pro odstranění újmy, které požadovalo během šetření, že s informacemi, které mu byly sděleny a jsou uvedeny v bodech 486 až 490 výše, mělo CCCME k dispozici jako sdružení zastupující čínské výrobní odvětví nejdůležitější skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise hodlala doporučit přijetí konečných opatření, a že při zachování důvěrnosti dotčených údajů mu Komise poskytla možnost užitečně uplatnit své stanovisko v tomto ohledu.

496 Proti tomuto závěru se CCCME dovolává dvou rozsudků.

497 Zaprvé se CCCME dovolává rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), v němž Tribunál rozhodl, že Komise porušila právo žalobkyně na obhajobu tím, že jí odepřela sdělit podrobnosti výpočtů běžné hodnoty podle jednotlivých druhů výrobků a výsledek těchto výpočtů.

498 V tomto ohledu je třeba uvést, že skutkové okolnosti věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), dovolávaný CCCME, se liší od skutkových okolností projednávané věci. První věc se týkala vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, a nikoli sdružení zastupujícího celé výrobní odvětví, jako je CCCME, které se z důvodů uvedených v bodech 491 a 492 výše nachází v situaci odlišné od situace takového vyvážejícího výrobce. Kromě toho ke zrušení Tribunálem v této věci došlo v každém případě ve specifickém kontextu, v němž výrobce ze srovnatelné země, jehož údaje byly převzaty v těchto výpočtech, povolil přístup k jeho podkladovým údajům pro tyto výpočty. Jak uvádí Komise, Tribunál v rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), tedy odsoudil odepření ze strany Komise, třebaže subjekt, od něhož pocházely údaje, souhlasil s jejich zpřístupněním, když rozhodl, že v rozsahu souhlasu subjektu mohl udělit souhlas i orgán. V projednávané věci se o takový případ nejedná, neboť konkrétně indičtí výrobci neposkytli souhlas s takovým zpřístupněním svých údajů.

499 Zadruhé, CCCME se odvolává na rozsudek dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), v němž Tribunál za účelem zrušení napadeného nařízení vycházel ze skutečnosti, že Komise odepřela poskytnout informace týkající se výpočtu běžné hodnoty, zejména zdroj cen použitých pro dotčený výrobek, jakož i faktory ovlivňující srovnání cen.

500 V tomto ohledu je třeba znovu zdůraznit rozdíly mezi projednávanou věcí a věcí, ve které byl vydán rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372). Tento posledně uvedený rozsudek se totiž opět týkal situace, která se lišila od situace sdružení zastupujícího celé výrobní odvětví, a sice vyvážejícího výrobce, který byl předmětem šetření. Kromě toho dosah tohoto rozsudku není tak široký, jak tvrdí CCCME. Především zrušení, o kterém rozhodl Tribunál, se týkalo odepření sdělit specifické informace týkající se výpočtu běžné hodnoty, a sice informace o rozdílu v cenách DL-vinné kyseliny (předmět šetření) a L-(+)-vinné kyseliny (vyráběné ve srovnatelné zemi), aniž se jednalo v uvedeném rozsudku o sdělení samotných cen. Dále bylo zrušení odůvodněno skutečností, že odepření Komise poskytnout tyto konkrétní informace nebylo založeno na platném důvodu.

Komise totiž své odepření během správního řízení neodůvodnila. Před Tribunálem vysvětlila, že požadované informace nakonec nebyly poskytnuty z důvodu důvěrnosti. Podle Tribunálu však takové vysvětlení nemohlo být předloženo poprvé až před ním. Mělo být sděleno žalobkyni během správního řízení. Z výše uvedeného rozsudku tedy vyplývá, že Tribunál nevyloučil, že pokud by Komise řádně odůvodnila své odepření sdělení ve fázi správního řízení, mohla by bránit přístupu žalobkyně k dotčeným informacím.

501 Na základě výše uvedeného je třeba vyvodit závěr, že CCCME nemůže mít jako sdružení zastupující čínské výrobní odvětví přístup k podrobným výpočtům běžné hodnoty, dumpingového rozpětí, účinků čínského dovozu na ceny, újmy a úrovně odstranění újmy, neboť se týkají informací důvěrné povahy. Z okolností projednávané věci vyplývá, že informace získané tímto subjektem týkající se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě Komise hodlala přijmout konečná opatření, mu umožnily účinně hájit své zájmy jako sdružení zastupujícího čínské výrobní odvětví.

502 Během šetření CCCME požádalo o to, aby jeho právníci měli přístup k výše uvedeným informacím, přičemž by bylo jejich povinností dodržet důvěrnost spojenou s těmito údaji.

503 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že taková podmínka není v základním nařízení stanovena, kdežto jak je uvedeno v bodech 467 a 468 výše, uvedené nařízení přesně upravuje to, co musí orgány a účastníci, kteří mají dotčené informace, pokud jsou tyto informace důvěrné, učinit. Vzhledem k tomu, že orgány a dotčení účastníci splnili požadavky, které jim byly v této souvislosti uloženy, není třeba zrušit rozhodnutí Komise takový přístup odepřít.

504 Je tedy třeba zamítnout první část třetího žalobního důvodu.

– K druhé části třetího žalobního důvodu týkající se žádosti o sdělení výpočtů v souhrnné formě

505 V druhé části, která je podpůrná ve vztahu k první části, CCCME tvrdí, že Komise měla přinejmenším poskytnout výpočty uvedené v první části v souhrnné podobě, zejména pokud jde jednak o výpočty běžné hodnoty, účinků čínského dovozu na ceny a úrovně pro odstranění újmy a jednak odhady týkající se makroekonomických ukazatelů.

506 Komise navrhuje tuto část zamítnout.

507 V tomto ohledu je třeba zaprvé poznamenat, že uvedení důvěrných údajů v souhrnné formě neumožňuje nutně zbavit tyto údaje důvěrnosti. V projednávané věci je tomu tak zejména v případě výpočtů běžné hodnoty. Komise v tomto ohledu správně tvrdila, že vzhledem k tomu, že u některých druhů výrobku použila údaje od jediného indického výrobce a u jiných se údaje netýkaly více než dvou nebo tří indických výrobců, nemohl souhrn údajů dostatečně zaručit nemožnost identifikovat individuální údaje těchto výrobců. Tak je tomu i v případě odhadů týkajících se makroekonomických ukazatelů, které žadatelé provedli, pokud jde o situaci zbývajících výrobců. V tomto smyslu Tribunál již rozhodl, že odhadovaná výroba dotčených výrobců v Unii, z níž Komise vycházela při výpočtu spotřeby, byla správně považována za důvěrnou, jelikož vycházela ze znalosti trhu, kterou měli žadatelé. Tribunál tedy rozhodl, že když se Komise omezila na poskytnutí celkových číselných údajů o výrobě, jednala v souladu se základním nařízením (rozsudek ze dne 25. října 2011, CHEMK a KF v. Rada, T-190/08, EU:T:2011:618, bod 231).

508 Zadruhé je třeba zdůraznit, že jak tvrdila Komise, výpočty provedené pro potřeby šetření a zjištění požadovaných základním nařízením nevedou vždy k tomu, že má souhrnné výsledky pro všechny dotčené výrobce.

509 Komise v bodě 24 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že výpočty cenového podbízení v souhrnné formě požadované CCCME neexistovaly, neboť cenové podbízení bylo vypočteno výlučně podle jednotlivých druhů výrobku a podle vyvážejícího výrobce. Každý čínský vyvážející výrobce zařazený do vzorku tak získal výpočty cenového podbízení pro každý z druhů výrobků, který vyvážel.

510 Komise může být sice povinna vytvořit dokument pro to, aby bylo zaručeno právo na obhajobu účastníka řízení (viz *per analogiam* rozsudek ze dne 27. listopadu 2019, Izuzquiza a Semsrott v. Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, bod 53 a citovaná judikatura).

511 Tato povinnost se však nemůže v projednávané věci rozšířit na povinnost Komise vytvořit dokument pro takového účastníka, jako je CCCME, a sice sdružení zastupující čínské výrobní odvětví, aby mu bylo umožněno mít k dispozici všechny informace, na jejichž základě se předpokládají opatření na ochranu obchodu, neboť jinak by Komise podléhala požadavkům přesahujícím požadavky stanovené v základním nařízení, co se týče úpravy dodržování důvěrnosti informací s cílem zachovat právo zúčastněných stran na obhajobu.

512 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že objem informací požadovaných CCCME je v projednávané věci takový, že by činnost Komise a její šetření mohly být narušeny, pokud by musela poskytnout všechny tyto informace ve formě přizpůsobené výhradně potřebám takového subjektu. V tomto ohledu je třeba připomenout, že jednotlivé fáze antidumpingového řízení jsou svázány pevnými lhůtami. Článek 6 odst. 9 základního nařízení ukládá celkovou lhůtu šetření v délce patnácti měsíců. Článek 7 odst. 1 tohoto nařízení stanoví, že prozatímní clo se uloží nejpozději devět měsíců od zahájení řízení a v souladu s čl. 9 odst. 4 nejpozději měsíc před uplynutím doby platnosti prozatímního cla musí být předložen návrh na uložení konečného cla.

513 Argumentace rozvinutá CCCME na podporu druhé části tedy neumožňuje změnit závěr, ke kterému dospěl Tribunál v rámci první části, podle níž CCCME mělo v projednávané věci k dispozici nejdůležitější skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise předpokládala přijetí konečných opatření, a tento subjekt mohl užitečně hájit své zájmy jako sdružení zastupující čínské výrobní odvětví.

514 Druhá část třetího žalobního důvodu tedy musí být zamítnuta.

– K třetí části třetího žalobního důvodu týkající se ostatních informací požadovaných CCCME

515 Ve třetí části, kterou Komise zpochybnila, uvádí CCCME tři druhy informací, které považuje za důležité a ke kterým mu Komise protiprávně odepřela přístup.

516 V první výtce CCCME vytýká Komisi, že mu neposkytla jiné informace než charakteristiky obsažené v PCN, pokud jde o výrobky indických výrobců a výrobců v Unii, které byly porovnány s dováženými výrobky. CCCME tvrdí, že tato situace mu zabránila určit, zda byly úpravy nezbytné k zajištění srovnatelnosti cen. Tato argumentace je žalobci předložena rovněž v rámci druhé části čtvrtého žalobního důvodu.

517 Na podporu této výtky se CCCME dovolává zprávy odvolacího orgánu WTO ve sporu „Evropská společenství – Konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli z Číny“ (WT/DS 397/AB/RW, zpráva ze dne 18. ledna 2016).

518 V této věci odvolací orgán WTO uvedl, že „[v] antidumpingovém šetření zahrnujícím výrobce ve srovnatelné zemi musí být vývozci, kteří jsou předmětem šetření, rovněž informováni o ‚konkrétních výrobcích, pro které byla stanovena běžná hodnota‘, neboť v opačném případě by nebyli ‚schopni požadovat úpravy, které považují za nezbytné‘ “. V uvedené věci byl postoj odvolacího orgánu založen na okolnosti, že v tomto druhu šetření byly informace týkající se běžné hodnoty získány od třetího zdroje, a sice výrobce ve srovnatelné zemi. Vzhledem k tomu, že vývozci, kteří byli předmětem šetření, nemají přístup k těmto informacím, nemohou vědět, zda mohou požadovat úpravy o rozdíly, které ovlivňují srovnatelnost cen mezi vyváženými výrobky a výrobky prodávanými na domácím trhu výrobcem ve srovnatelné zemi. Podle odvolacího orgánu těmto výrobcům nestačí zpřístupnit „skupiny výrobků“, které sloužily jako základ pro srovnání transakcí, a to zpřístupněním PCN. Je třeba jim poskytnout veškeré informace o vlastnostech výrobků výrobců ve srovnatelné zemi používaných pro účely srovnání cen.

519 V tomto ohledu, jak bylo připomenuto v bodě 419 výše, podle judikatury platí, že výklad antidumpingové dohody přijatý tímto orgánem nemůže zavazovat Tribunál při jeho posouzení platnosti napadeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. března 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, bod 54).

520 Ostatně výklad, který CCCME předložilo, nelze v projednávané věci použít k poskytnutí odpovědi na vznesené otázky.

521 Věc citovaná CCCME se totiž týká vyvážejících výrobců, jejichž údaje byly vzaty v úvahu při výpočtu dumpingového rozpětí. Ve zprávě citované CCCME odvolací orgán WTO za účelem odůvodnění předložení informací o vzorech výrobků v případě, že je použita metoda srovnatelné země, uvádí, že v „běžném“ antidumpingovém šetření je běžná hodnota obvykle stanovena na základě prodeje dotčeného vývozce na jeho domácím trhu. Podle názoru uvedeného orgánu lze proto očekávat, že vývozce, který je předmětem šetření, má nutně znalost o svých vlastních výrobcích použitých ke stanovení vývozní ceny i běžné hodnoty.

522 Pokud by vyvážejícímu výrobci, jehož údaje Komise zkoumá za účelem výpočtu dumpingového rozpětí, byly poskytnuty vlastnosti výrobků ve srovnatelné zemi, mohl by tento vyvážející výrobce se znalostí všech parametrů ověřit srovnatelnost těchto výrobků s výrobky, které sám vyvezl do Unie.

523 V projednávané věci je však situace odlišná v tom, že to bylo CCCME, která jednalo jako sdružení zastupující celé čínské výrobní odvětví, jak již bylo uvedeno v bodech 445 a 446 výše, které požadovalo přístup k informacím o vlastnostech výrobků.

524 Pokud by mu byly sděleny informace týkající se vlastností výrobků, neumožnily by mu užitečně srovnat dotčené výrobky, protože v zásadě nemá k dispozici vzory výrobků uváděných na trh čínskými vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, které byly porovnány s indickými výrobky.

525 Není tedy prokázáno, že by zpřístupnění informací o vlastnostech výrobků výrobců ve srovnatelné zemi umožnilo CCCME lépe zajistit jeho právo na obhajobu.

526 V každém případě, jak Komise uvedla během šetření, jsou tyto informace důvěrné. Proto a za stejných úvah, jako jsou úvahy, na které je odkazováno zejména v bodě 501 výše, je třeba mít za to, že sdružení zastupující celé výrobní odvětví, jako je CCCME, má k dispozici nejdůležitější skutečnosti a úvahy, na jejichž základě se opatření předpokládají, a může proto užitečně uplatnit svůj názor, pokud má k dispozici druhy výrobků (PCN) porovnávaných s výpočty požadovanými základním nařízením.

527 Stejný závěr platí pro sdělení vlastností výrobků výrobního odvětví Unie, jejichž ceny jsou porovnány s cenami čínských výrobců za účelem výpočtu cenového podbízení, takže první výtka musí být zamítnuta.

528 Ve druhé výtce se CCCME domnívá, že mu Komise měla poskytnout výpočty týkající se objemu dovozu z Čínské lidové republiky, Indické republiky a z ostatních třetích zemí, jakož i zdrojové dokumenty.

529 V tomto ohledu ze spisu vyplývá, že CCCME bylo během antidumpingového řízení informováno o metodě výpočtu objemu dovozu použité Komisí. Zejména znalo zaúčtovaný procentní podíl dovozu pocházejícího z Čínské lidové republiky, Indické republiky a ostatních třetích zemí v bývalých podkódech, které předcházely v roce 2014 zavedení obecného kódu KN ex 7325 10 00, pevnou částku, kterou bylo třeba odečíst od kódu KN ex 7325 99 10 za účelem zjištění dovozu pocházejícího z Čínské lidové republiky, Indické republiky a třetích zemí, jakož i procentní podíl, který bylo třeba odečíst od celkového dovozu za účelem vyloučení mříží odvodňovacích žlábků. Vzhledem k tomu, že údaje použité k prokázání tohoto dovozu byly získány ze statistik poskytnutých Eurostatem, které jsou k dispozici ve veřejné databázi Comext, mělo mimoto CCCME k dispozici všechny informace potřebné k reprodukci výpočtů Komise, k nimž požadovalo přístup. Za těchto podmínek nelze vyvodit závěr, že by Komise v tomto ohledu porušila základní nařízení.

530 Je pravda, že v bodě 207 rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), dovolávaného CCCME, Tribunál dospěl k závěru o porušení práva na obhajobu, když uvedl, že kdyby žalobkyně získala v této věci výpočty provedené Komisí, byly by tím podstatným způsobem rozšířeny její informace, což by jí umožnilo předložit přesnější vyjádření než vyjádření, které již předložila.

531 Nicméně věc, v níž byl vydán rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), se liší od projednávané věci ve dvou podstatných ohledech.

532 Zaprvé úroveň znalosti, kterou měla žalobkyně, byla mnohem nižší než úroveň, kterou lze konstatovat v projednávané věci. V rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), měla žalobkyně pouze obecnou znalost metody použité pro výpočet běžné hodnoty druhů výrobků, ve vztahu k nimž neexistovaly obdobné druhy. Nevěděla, jaký trh a jaké referenční ceny Komise použila pro výpočet tržní hodnoty úpravy běžné hodnoty těchto druhů výrobků, kterou si vyžádaly rozdíly ve fyzikálních vlastnostech mezi těmito druhy výrobků a odpovídajícími druhy výrobku. Za těchto okolností Tribunál uvedl, že kdyby žalobkyně měla k dispozici výpočty běžné hodnoty podle jednotlivých druhů výrobku, mohla by porovnat výsledky Komise s vlastními výsledky získanými na základě jiné metody. Tyto okolnosti se liší od projednávané věci, v níž metoda výpočtu použitá Komisí byla CCCME známa, jak je uvedeno v bodě 529 výše.

533 Dále lhůta, kterou měli účastníci k provedení svých výpočtů, se rovněž velmi liší s ohledem na počet dokumentů, které bylo třeba zpracovat. V rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), měla žalobkyně velmi omezenou lhůtu (sedm dní) na zopakování výpočtů Komise, které byly rozsáhlé, protože se týkaly 1645 druhů výrobků. V projednávané věci byly výpočty, které bylo třeba provést, omezenější a CCCME obdrželo požadované informace o použité metodě výpočtu dovozu, a to nejpozději v době přijetí prozatímního nařízení, které odkazuje na podnět, v němž jsou uvedeny určité odhady a ke kterému již CCCME mělo přístup.

534 Z těchto důvodů musí být druhá výtka zamítnuta.

535 Ve třetí výtce CCCME zpochybňuje odmítnutí Komise rozdělit pro každý makroekonomický ukazatel použitý ke zjištění škody utrpěné Unií shromážděné číselné údaje do dvou kategorií podle toho, zda jsou založeny na skutečných údajích nebo odhadech proto, aby mu byly sděleny tyto odhady v souhrnné formě.

536 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že během šetření mělo CCCME pro každý makroekonomický ukazatel zvolený Komisí přístup k souhrnným údajům za rok, které odpovídaly celému výrobnímu odvětví Unie. Tyto souhrnné číselné údaje, jak je uvedeno ve druhé části prvního žalobního důvodu, jsou výsledkem kompilace údajů poskytnutých žadateli a výrobci v Unii zařazenými do vzorku a odhadů, které žadatelé provedli, pokud jde o zbývající výrobce.

537 CCCME se domnívá, že jeho právo na obhajobu bylo porušeno odmítnutím Komise rozlišit v získaných číselných údajích jednak údaje pocházející ze skutečných údajů a jednak ty, které vyplývají z odhadů.

538 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že jak uvedla Komise, Komise nemusí provádět takové rozlišení, posuzuje-li újmu vzniklou Unii, jelikož je tato újma posuzována pro celé výrobní odvětví Unie. Nicméně, jak bylo uvedeno v bodě 510 výše, Komise může být povinna vytvořit dokument, pokud se jedná o požadavek na zaručení práva zúčastněných stran na obhajobu při antidumpingovém šetření, a musí v souladu s judikaturou v co možná největším rozsahu slučitelně s ohledem na obchodní tajemství sdělovat informace užitečné pro obhajobu zájmů zúčastněných stran a případně z úřední povinnosti zvolit vhodné způsoby pro takové sdělení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. března 1985, Timex v. Rada a Komise, 264/82, EU:C:1985:119, bod 30).

539 V projednávané věci je však třeba poznamenat, že skutečné údaje výrobců zařazených do vzorku a ostatních stěžovatelů na jedné straně a odhady provedené pro zbývající výrobce na straně druhé jsou, byť v souhrnné formě, důvěrné povahy.

540 V tomto smyslu, jak je uvedeno v bodě 507 výše, Tribunál rozhodl v rozsudku ze dne 25. října 2011, CHEMK a KF v. Rada (T-190/08, EU:T:2011:618, bod 231), že odhadovaná výroba dotčených výrobců v Unii, z níž Komise vycházela při výpočtu spotřeby, byla správně považována za důvěrnou, jelikož vycházela ze znalosti trhu, kterou měli žadatelé. Tribunál rozhodl, že když se Komise omezila na poskytnutí celkových číselných údajů o výrobě, jednala v souladu se základním nařízením.

541 Pokud jde stejně jako v projednávané věci o žádost týkající se obchodně citlivých údajů části výrobního odvětví Unie od sdružení zastupujícího všechny čínské vyvážející výrobce působící v tomto odvětví, jakož i od výrobců, kteří by v budoucnu vyváželi dotčené výrobky do Unie, jak bylo uvedeno v bodech 445 a 446 výše, je třeba vyvodit závěr, že znalost souhrnných údajů pokrývajících celé výrobní odvětví Unie pro každý makroekonomický ukazatel, zvolený Komisí, tímto sdružením byla dostatečná na to, aby mohlo hájit své zájmy.

542 Třetí část tedy musí být zamítnuta, a v důsledku toho i třetí žalobní důvod v plném rozsahu.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu týkajícímu se srovnatelnosti cen použitých pro výpočet dumpingového rozpětí a analýzu újmy

543 Čtvrtý žalobní důvod se skládá ze tří částí, které jsou zpochybněny Komisí.

– K první části čtvrtého žalobního důvodu týkající se metody PCN podle jednotlivých PCN

544 V první části žalobci zpochybňují zjednodušení, které Komise provedla během šetření, pokud jde o vlastnosti spojené s PCN použitými k výpočtu dumpingového rozpětí a k analýze újmy.

545 V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že PCN jsou kódy používané při antidumpingových šetřeních ke zjištění shody mezi druhy výrobků. Během šetření jsou kontaktované společnosti vyzvány, aby své výrobky začlenily do kategorií, kterým tyto kódy odpovídají. K nim se připojí vlastnosti určené k popisu dotyčných výrobků.

546 V projednávané věci Komise během šetření odstranila z dotčených kódů některé vlastnosti, které, i když s nimi byly původně spojeny, nepovažovala za relevantní. PCN sdělené indickým výrobcům proto, aby klasifikovali své výrobky, tak původně obsahovalo patnáct vlastností. Během šetření byly pro potřeby srovnání vybrány pouze některé: jediná vlastnost (surovina) pro případy, kdy dotčený výrobek nebyl vyráběn ani prodáván indickým výrobcem zařazeným do vzorku, a tři vlastnosti (surovina, ukazatel zatížení a druh výrobku) v ostatních případech.

547 Podle Komise je praxe spočívající v odstranění některých vlastností pro účely srovnání obvyklá, pokud jsou druhy výrobků složité, protože umožňuje najít určitou shodu mezi druhy výrobků, které by jinak nebylo možné srovnat.

548 Žalobci ve své argumentaci předkládají proti tomuto přístupu dvě výtky, které Komise zpochybňuje.

549 V první výtce žalobci tvrdí, že patnáct vlastností původně připojených k příslušným PCN bylo důležitých a mělo být zachováno po celou dobu šetření, aniž Komise mohla provést zjednodušení, které bylo uvedeno v bodě 546 výše.

550 V tomto ohledu je třeba uvést, že pokud dotčený výrobek sestává z širokého sortimentu zboží, které je značně odlišné, pokud jde o jeho charakteristiky a cenu, může se ukázat nezbytným toto zboží rozdělit do víceméně homogenních kategorií (rozsudek ze dne 4. března 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. Rada, T-409/06, EU:T:2010:69, bod 172; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 18. listopadu 2015, Einhell Germany a další v. Komise, T-73/12, EU:T:2015:865, bod 76).

551 Podle judikatury platí, že tento postup má za cíl umožnit spravedlivé srovnání mezi srovnatelnými výrobky, a tak se vyhnout chybnému výpočtu jednak dumpingového rozpětí a jednak újmy vyplývající z nevhodných srovnání (rozsudek ze dne 4. března 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. Rada, T-409/06, EU:T:2010:69, bod 172).

552 Pokud žalobci hodlají užitečně zpochybnit přístup použitý Komisí v tomto rámci, musí prokázat, že kódování navržené tímto orgánem je zjevně nevhodné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. března 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. Rada, T-409/06, EU:T:2010:69, bod 180).

553 V projednávané věci však žalobci nepředložili žádný důkaz, který by konkrétně prokazoval, jak toto kódování vedlo ke zjevně nevhodným kategoriím výrobků.

554 Vzhledem k neexistenci takových důkazů nelze mít za to, že žalobci prokázali zjevně nevhodný charakter kódování použitého Komisí, a proto musí být první výtka zamítnuta.

555 Ve druhé výtce žalobci vytýkají Komisi, že nepoužila stejné vlastnosti spojené s PCN jednak při zjištění dumpingu a jednak při analýze újmy.

556 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že, jak bylo uvedeno v bodech 550 a 551 výše, nomenklatura PCN se používá k identifikaci typů vlastností, které v kategorii tvořené dotčeným výrobkem umožňují porovnat ceny a hodnoty v rámci šetření.

557 Jak uvádí Komise, použití této nomenklatury v kontextu zahrnujícím zemi s netržním hospodářstvím má za důsledek, že vlastnosti pocházející z této nomenklatury nejsou nutně totožné podle toho, zda se jedná o analýzu újmy, nebo zjištění dumpingového rozpětí.

558 Pro účely analýzy újmy byly výrobky z Čínské lidové republiky porovnávány s výrobky vyráběnými v Unii. Vzhledem k tomu, že cílem je přezkoumat účinek dovozu prvně uvedených výrobků na cenu druhých výrobků, pro provedení tohoto srovnání musí existovat konvergence mezi skutečně porovnávanými druhy.

559 V rámci zjištění dumpingu se srovnání týká prodejních cen vyvážejících výrobců na jejich domácím trhu a prodejních cen výrobků vyvážených do Unie stejnými vyvážejícími výrobci. Za účelem provedení tohoto zjištění muselo být v projednávané věci přihlédnuto ke skutečnosti, že Čínská lidová republika nebyla považována za zemi s vlastnostmi země tržního hospodářství. Na základě čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení tato okolnost znemožňuje pro účely srovnání použití cen, které jsou uplatňovány na čínském domácím trhu.

560 V tomto rámci byla stanovena běžná hodnota. Za účelem stanovení této běžné hodnoty hledá Komise zemi, která je ze zemí, které vykazují vlastnosti tržního hospodářství, nejblíže Čínské lidové republice. V projednávané věci byla zvolenou zemí Indická republika.

561 Za účelem provedení výše popsaného srovnání tak Komise musí určit výrobky, které jsou s ohledem na vlastnosti spojené s PCN nejblíže výrobkům vyváženým čínskými vyvážejícími výrobci do Unie. Za účelem provedení tohoto určení služby Komise postupně odstraňují vlastnosti, které neumožňují nalézt konvergenci mezi dotčenými produkty, dokud se jim nepodaří identifikovat ty vlastnosti, které umožní srovnání.

562 V této souvislosti lze rozdíl mezi PCN použitými v rámci zjištění dumpingu a v rámci analýzy újmy vysvětlit rozdílem mezi výrobky, které byly porovnány, s cílem provést v těchto dvou rámcích nezbytné výpočty.

563 Z těchto důvodů musí být druhá výtka zamítnuta, neboť nelze Komisi vytýkat, že nepoužila stejné vlastnosti spojené s PCN při zjišťování dumpingu i při analýze újmy.

564 Vzhledem k tomu, že obě výtky byly zamítnuty, musí být zamítnuta v plném rozsahu první část čtvrtého žalobního důvodu.

– K druhé části čtvrtého žalobního důvodu týkající se neexistence informací týkajících se vlastností porovnávaných výrobků

565 V druhé části žalobci tvrdí, že i když Komise zpřístupnila použité PCN, neposkytla žádné informace o vzorech výrobků, které byly předmětem srovnání, což mělo za následek, že jim bylo zabráněno určit, zda byly úpravy nezbytné k zajištění srovnatelnosti cen.

566 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že členové CCCME a další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, neprokázali, že se šetření účastnili nebo že podali Komisi žádost o to, aby jim sdělila dotčené informace.

567 Vzhledem k tomu, že tak Komise nemohla posoudit problémy, které jim mohla způsobit absence těchto skutečností v informacích, které jim byly poskytnuty, členové CCCME a další právnické osoby, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I, nejsou oprávněni dovolávat se druhé části čtvrtého žalobního důvodu na podporu své žaloby v souladu s judikaturou citovanou v bodě 437 výše.

568 Pokud jde mimoto o tuto část v rozsahu, v němž je vznesena CCCME, je třeba uvést, že tatáž argumentace, předložená tímto subjektem v rámci třetí části třetího žalobního důvodu, byla odmítnuta v bodech 519 až 527 výše.

569 V důsledku toho je třeba druhou část čtvrtého žalobního důvodu zamítnout.

– K třetí části čtvrtého žalobního důvodu týkající se úpravy z titulu výrobních nákladů tvárné litiny

570 V rámci třetí části žalobci tvrdí, že Komise měla upravit indické ceny proto, aby byla zajištěna srovnatelnost s čínskými cenami. Nedostatečná specializace indických výrobců při výrobě výrobků z tvárné litiny měla dopad na výrobní náklady použité Komisí v její analýze. Tyto náklady jsou výrazně vyšší než náklady čínských vyvážejících výrobců v důsledku nedostatku úspor z rozsahu a know-how indických výrobců.

571 Žalobci v tomto rámci předkládají dvě výtky, které Komise zpochybňuje.

572 V první výtce žalobci tvrdí, že žádost o úpravu nemohla být zamítnuta z důvodu, namítaného Komisí, že byla přesvědčena o reprezentativnosti indických prodejů.

573 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak Komise uvedla v bodě 89 odůvodnění napadeného nařízení, Komise zkoumala, zda domácí prodej výrobků z tvárné litiny jediného indického výrobce zařazeného do vzorku, který tyto výrobky vyráběl a jehož ceny byly použity, byl reprezentativní

ve smyslu základního nařízení, tedy zda v souladu s čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení činil nejméně 5 % celkového objemu prodeje v Unii, zda nebyl proveden se ztrátou a zda představoval běžný obchodní styk.

574 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, tato ověření umožňují se domnívat, že indický výrobce, jehož údaje byly použity, má určité know-how a určitou výrobní kapacitu, jelikož jeho domácí prodej výrobků z tvárné litiny představoval nejméně 5 % celkového objemu prodeje v Unii, což je v rozporu s námitkou založenou na nedostatku know-how a úspor z rozsahu na straně indického výrobního odvětví pro výrobu tvárné litiny v důsledku malého vyrobeného množství.

575 První výtku je tudíž třeba zamítnout.

576 Ve druhé výtce žalobci tvrdí, že nebylo možné podložit žádost o úpravu, aniž měli přístup k údajům týkajícím se výrobních nákladů indických výrobců a ke shrnutí těchto informací. Komise tak nerespektovala judikaturu vyplývající z rozsudku ze dne 8. července 2008 Huvis v. Rada (T-221/05, nezveřejněný, EU:T:2008:258, body 77 a 78), která zakazuje ukládat nepřiměřené důkazní břemeno osobě, která se domáhá úpravy.

577 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě čl. 2 odst. 10 základního nařízení se mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou provede spravedlivé srovnání s přihlédnutím případně ve formě úprav k rozdílům u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

578 Podle judikatury platí, že je věcí účastníka řízení, který žádá, aby prokázal, že požadovaná úprava je nutná k dosažení srovnatelnosti běžné hodnoty a vývozní ceny pro určení dumpingového rozpětí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 58 a citovaná judikatura).

579 Žalobcům tedy v souladu s touto judikaturou v projednávané věci přísluší, aby prokázali nutnost úpravy.

580 Je pravda, že z judikatury dovolávané žalobci a uvedené v bodě 576 výše lze vyvodit, že osoba žádající o úpravu na základě čl. 2 odst. 10 základního nařízení, která je povinna prokázat nutnost požadované úpravy, nesmí čelit nepřiměřenému důkaznímu břemenu a je na orgánech, aby jí sdělily, jaké informace jsou nezbytné.

581 V projednávané věci však žalobci na základě znalosti odvětví, přinejmenším čínského odvětví, mohli své žádosti podložit uvedením výrobních vzorů a výrobních poměrů, které nevedly k nadměrným jednotkovým výrobním nákladům.

582 Ve své komunikaci s Komisí se však CCCME omezilo na uvedení, že indičtí výrobci obecně vyráběli tvárnou litinu v omezeném objemu, z čehož vyvozovalo, že jejich jednotkové výrobní náklady musely být nadměrné, a jejich ceny proto nemohly být reprezentativní.

583 V takovém kontextu, který se rovněž vyznačuje důvěrností dotčených informací, nebylo nevhodné, aby Komise od CCCME jako první krok vyžadovala, aby prokázalo, že žádost má určitou důvěryhodnost a není založena pouze na obecných předpokladech.

584 S ohledem na tyto úvahy musí být druhá výtka, a v důsledku toho i třetí část čtvrtého žalobního důvodu zamítnuta v plném rozsahu.

585 Z toho vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod musí být zamítnut.

K pátému žalobnímu důvodu týkajícímu se úpravy provedené z titulu DPH

586 Pátým žalobním důvodem žalobci zpochybňují úpravu běžné hodnoty provedenou Komisí z titulu DPH.

587 Úvodem je třeba poznamenat, že při určování, zda existoval dumping, Komise srovnala dovozní cenu s běžnou hodnotou. Běžná hodnota se v zásadě vypočítá na základě cen placených nebo splatných v průběhu běžného obchodního styku ve vyvážející zemi, a sice Čínské lidové republice. Nicméně vzhledem k tomu, že tato země není považována za zemi s tržním hospodářstvím, byla běžná hodnota v projednávané věci vypočtena na základě domácích prodejních cen v Indii v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

588 Z bodů 79 až 81 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že v projednávané věci Komise provedla úpravu z titulu DPH, aby zajistila srovnatelnost mezi vývozní cenou z Čínské lidové republiky a indickou běžnou hodnotou na základě čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení. Pokud jde o vývozní cenu, jelikož sazba DPH při vývozu do Čínské lidové republiky činila 17 %, z toho 5 % bylo vráceno, použila Komise vývozní cenu včetně sazby DPH ve výši 12 %. Pokud jde o běžnou hodnotu, jelikož indické ceny byly bez DPH, měla Komise v úmyslu použít na ně čínskou DPH ve výši 17 % s odečtením 5 % od tohoto procentního podílu, a to s přihlédnutím k čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení.

589 Pátý žalobní důvod se dělí na dvě výtky, které Komise zpochybňuje.

590 V první výtce žalobci tvrdí, že čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení neumožňuje provést popsanou úpravu. Podle žalobců totiž ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že povoluje úpravu pouze v případě, že náklady běžné hodnoty nejsou vybrány nebo jsou vráceny při vývozu. V projednávané věci však neexistují „nepřímé daně, kterými je zatížen výrobek“ prodávaný v Indii, ani „nepřímé daně, kterými je zatížen výrobek“ prodávaný v Čínské lidové republice. Úprava Komise má ve skutečnosti napravit situaci, kdy existují pouze nepřímé daně z vývozních prodejů z Čínské lidové republiky do Unie, které nejsou vraceny. Znění čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení ovšem neumožňuje provést úpravu za účelem zohlednění této situace.

591 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení se mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen.

592 Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

593 Pokud dojde k úpravě, jejím cílem je obnovit symetrii mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou výrobku. Tato symetrie je tedy klíčový prvek odpovídající nutnosti zajistit srovnatelnost cen ve smyslu čl. 1 odst. 2 základního nařízení (rozsudek ze dne 16. prosince 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada, T-423/09, EU:T:2011:764, body 42 a 43).

594 V článku 2 odst. 10 základního nařízení jsou uvedeny ukazatele, na jejichž základě lze provést úpravy, mezi které patří dovozní poplatky a nepřímé daně. Článek 2 odst. 10 písm. b) uvedeného nařízení stanoví, že „[s]e provede úprava na běžnou hodnotu o částku odpovídající dovozním poplatkům nebo nepřímým daním, kterými je zatížen obdobný výrobek nebo surovina ve výrobku přítomná, pokud je určen ke spotřebě v zemi vývozu, a které nejsou u výrobku dovezeného do Unie vybrány nebo jsou vráceny“.

595 Článek 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení stanoví, že úpravu lze rovněž provést o rozdíly v jiných činitelích, které nejsou uvedeny v čl. 2 odst. 10 písm. a) až j), pokud se prokáže, že ovlivňují srovnatelnost cen ve smyslu tohoto odstavce, zejména pokud na základě rozdílů v těchto činitelích platí zákazníci na domácím trhu trvale různé ceny.

596 Kromě toho je třeba uvést, že podle judikatury platí, že široká pravomoc, kterou mají orgány v antidumpingových záležitostech, se týká skutečností odůvodňujících spravedlnost použité metody srovnání, přičemž pojem spravedlnost musí být orgány případ od případu konkretizován s ohledem na příslušný hospodářský kontext (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada, T-423/09, EU:T:2011:764, bod 41).

597 V projednávané věci je třeba zaprvé uvést, že čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení nepočítá výslovně s úpravou běžné hodnoty srovnatelné země za účelem zohlednění DPH při vývozu do země, z níž pochází antidumpingový dovoz. I když se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití tohoto ustanovení, tato chyba neměla za okolností projednávané věci žádný rozhodující vliv na výsledek jejího posouzení věci, která jí byla předložena, jelikož čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení umožňuje Komisi provést takovou úpravu za účelem obnovení symetrie mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou dotčeného výrobku a zajistit spravedlivé srovnání mezi těmito dvěma hodnotami.

598 Zadruhé je třeba uvést, že rozhodnutí Komise srovnat běžnou hodnotu a vývozní cenu „včetně DPH“ nelze v projednávané věci kritizovat s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou má, pokud jde o použitou metodu srovnání.

599 V rozsudku ze dne 16. prosince 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada (T-423/09, EU:T:2011:764), Tribunál uznal spravedlivost takové metody srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou některých magnezitových cihel pocházejících z Čínské lidové republiky. Rozhodl tak, že Rada mohla mít, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, za to, že srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na základě „zahrnuté DPH“ představovalo v projednávaném případě spravedlivou metodu srovnání, jelikož uvedené srovnání bylo provedeno při dodržení požadavku na symetrii mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou na stejné obchodní úrovni v případě současného domácího i vývozního prodeje, které jsou podřízeny sazbě DPH ve výši 17 %.

600 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci je Komise oprávněna použít vývozní cenu včetně DPH, jelikož Čínská lidová republika uplatňuje při vývozu DPH ve výši 17 %, z nichž 5 % je vraceno, je přitom odůvodněné, aby Komise provedla úpravu běžné hodnoty tím, že k této hodnotě přičte DPH ve výši „čisté“ sazby 12 % s cílem obnovit symetrii mezi těmito dvěma hodnotami.

601 Z těchto důvodů musí být první výtka zamítnuta.

602 Druhou výtkou žalobci tvrdí, že dotčenou úpravu nelze provést, pokud Komise použije metodu srovnatelné země. Cílem této metody je totiž zabránit zohlednění cen a nákladů platných v zemích, které nemají tržní hospodářství, jelikož tyto parametry nejsou normálním výsledkem

působení tržních sil. Jelikož je systém vracení DPH považován Komisí za všeobecnou anomálii čínského hospodářství, která brání tomu, aby byl zemi přiznán status tržního hospodářství, je to přesně ten prvek, který by tento orgán neměl brát v úvahu. Jinými slovy, žalobci tvrdí, že údajné narušení režimu DPH již bylo napraveno použitím metody srovnatelné země.

603 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení v případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství, jako je Čínská lidová republika, se běžná hodnota v zásadě určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím, v projednávané věci v Indické republice.

604 Podle judikatury platí, že cílem čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení je zabránit zohlednění cen a nákladů v zemích, které nemají tržní hospodářství, jelikož tyto parametry obvykle nejsou výsledkem působení tržních sil [viz rozsudek ze dne 28. února 2018, Komise v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, bod 64 a citovaná judikatura].

605 To však neznamená, že takto stanovenou běžnou hodnotu nelze upravit. V základním nařízení není nic, co by naznačovalo, že čl. 2 odst. 7 písm. a) tohoto nařízení stanoví obecnou výjimku z požadavku provádět úpravy na základě čl. 2 odst. 10 téhož nařízení pro účely srovnatelnosti.

606 V takovém případě, jako je projednávaná věc, kdy orgány určují běžnou hodnotu v souladu s metodou srovnatelné země v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení, tak musí zohlednit ve formě úprav rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

607 Nicméně v případě, kdy jsou zamýšleny úpravy běžné hodnoty, je nutné, aby byl čl. 2 odst. 10 základního nařízení vykládán s přihlédnutím a v kontextu čl. 2 odst. 7 písm. a) téhož nařízení. Kvůli tomu, aby nebylo posledně uvedené ustanovení zbaveno užitečného účinku, je přitom třeba, aby provedené úpravy nezahrnovaly do analýzy orgánů prvky spojené s parametry, které v této zemi, v projednávané věci v Čínské lidové republice, obvykle nejsou výsledkem působení tržních sil (v tomto smyslu viz stanovisko generálního advokáta P. Mengozziho ve spojených věcech Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2016:928, bod 102).

608 V projednávané věci použití sazby DPH platné v Čínské lidové republice na běžnou hodnotu neznamená začlenění nebo znovuzačlenění prvku narušení čínského režimu do výpočtu běžné hodnoty stanovené na základě metody srovnatelné země.

609 Pokud totiž Komise mohla v dokumentech předložených žalobci považovat čínský režim DPH za narušení, bylo to pouze, jak uvádí, z důvodu způsobu, jakým Čínská lidová republika uplatňovala DPH na vývoz tím, že stanovila vrácení této DPH jen u některých výrobků a jiných nikoliv.

610 Ze všech těchto důvodů je třeba zamítnout druhou výtku, a v důsledku toho i pátý žalobní důvod.

K šestému žalobnímu důvodu týkajícímu se nákladů PRA, jakož i zisku

611 V šestém žalobním důvodu žalobci tvrdí, že za účelem stanovení běžné hodnoty druhů výrobků, které nebyly prodávány třemi indickými výrobci zařazenými do vzorku, ale vyráběny alespoň jedním z nich, nemohla Komise použít náklady PRS a zisk z domácího prodeje v běžném obchodním styku uskutečněného tímto výrobcem.

612 Podle žalobců nemůže Komise odůvodnit svůj postoj s odkazem na čl. 2 odst. 6 základního nařízení, jak učinila v bodě 71 odůvodnění napadeného nařízení. Toto ustanovení se totiž vztahuje pouze na společnosti, které získaly postavení společnosti, která působí za podmínek v tržním hospodářství na základě čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení.

613 Komise navrhuje, aby byl žalobní důvod zamítnut. Upřesňuje, že jelikož se žalobci snaží dovolávat nového žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 2 odst. 6 základního nařízení, je třeba tento žalobní důvod považovat za nepřípustný, jelikož byl předložen až ve fázi repliky.

614 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že Komise neprezentuje argumentaci vznesenou žalobci správně. Žalobci totiž tvrdí, že Komise porušila čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, což je ustanovení, které stanoví způsob výpočtu běžné hodnoty v případě použití metody srovnatelné země. Článek 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení podle žalobců vylučuje, aby Komise mohla vycházet z čl. 2 odst. 6 uvedeného nařízení, který stanoví způsob výpočtu nákladů PRS a zisku, neboť toto ustanovení se použije pouze v případě dovozu ze země s tržním hospodářstvím nebo v případě společností ze země bez tržního hospodářství, u které bylo rozhodnuto, že s nimi může být zacházeno jako se zemí s tržním hospodářstvím na základě čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Tato argumentace byla přitom vznesena již ve fázi žaloby, takže je přípustná.

615 Dále je třeba připomenout, že jak uvedla Komise v bodě 67 odůvodnění napadeného nařízení, pokud není druh výrobku prodáván třemi indickými výrobci zařazenými do vzorku, ale alespoň jeden z nich jej vyrábí, Komise použila hodnotu vypočtenou v rámci výpočtu běžné hodnoty. Tato hodnota byla vypočtena na základě výrobních nákladů tohoto indického výrobce, navýšených o náklady PRS, jakož i zisk spojený s domácím prodejem v běžném obchodním styku uskutečněným tímto výrobcem.

616 Na základě čl. 2 odst. 6 základního nařízení „[č]ástky pro náklady [PRS] a pro zisk se stanoví na základě skutečných údajů, které vývozce nebo výrobce zaznamená při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku“. V případě, že tyto částky nelze takto určit, jsou v tomto ustanovení dále uvedeny další metody.

617 Žalobci nezpochybňují, že Komise mohla použít náklady PRS, jakož i zisk jediného indického výrobce, který vyráběl druhy dotčeného výrobku podle článku 2 odst. 6 základního nařízení, pokud by bylo toto ustanovení použitelné. Žalobci tvrdí, že v takovém případě, jako je projednávaný případ, kdy je běžná hodnota v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení určena podle metody srovnatelné země, se odstavce 1 až 6 tohoto článku nepoužijí.

618 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak tvrdili žalobci na podporu své argumentace, z judikatury vyplývá, že podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení se běžná hodnota v případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství odchylně od pravidel stanovených v odstavcích 1 až 6 téhož článku v zásadě určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím (rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 66).

619 Ze znění a struktury čl. 2 odst. 7 základního nařízení tedy vyplývá, že určení běžné hodnoty u výrobků pocházejících z Čínské lidové republiky na základě pravidel uvedených v čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení je omezeno na specifické individuální případy, které v projednávaném případě nenastaly, kdy dotčení výrobci, každý za sebe, podali žádost s řádnými podklady

v souladu s kritérii a řízeními uvedenými v čl. 2 odst. 7 písm. c) uvedeného nařízení (rozsudek ze dne 23. října 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures a Zhejiang Yankon v. Rada, T-255/01, EU:T:2003:282, bod 40).

620 Cílem je zabránit zohlednění cen a nákladů v zemích, které nemají tržní hospodářství, jelikož tyto parametry v těchto zemích obvykle nejsou výsledkem působení tržních sil (rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 66).

621 Z toho vyplývá, že se Komise nemůže odchýlit od požadavků čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení při výpočtu běžné hodnoty, tedy že musí v souladu s tímto ustanovením určit běžnou hodnotu „na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Unie, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena za obdobné výrobky v Unii, která se v případě nutnosti náležitě upraví o přiměřené ziskové rozpětí“.

622 Je třeba však poznamenat, že kromě zdroje cen nebo nákladů, které mají být použity, který odpovídá třetí zemi s tržním hospodářstvím zvolené Komisí, a sice v projednávané věci Indické republice, a pořadí, v němž jsou uvedeny stanovené metody, které musí Komise dodržet, jak připomněla judikatura (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, body 24 až 26), čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení neobsahuje žádnou zmínku o podmínkách výpočtu ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve srovnatelné zemi, zejména pokud jde o náklady PRS a zisk.

623 V této souvislosti není vyloučeno, že by Komise mohla převzít určité metodologické prvky obsažené v čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení za podmínky, že nejsou zjevně nevhodné a nebudou mít za následek znovuzačlenění parametrů vývozní země, které obvykle nejsou výsledkem působení tržních sil.

624 V projednávané věci představují náklady PRS a zisk použité při výpočtu běžné hodnoty pro jeden druh výrobku z tvárné litiny a dva druhy výrobků z šedé litiny náklady a zisk pouze jediného indického výrobce, který vyráběl dotčené výrobky, a proto byly jeho výrobní náklady použity.

625 S ohledem na širokou posuzovací pravomoc přiznanou Komisi v antidumpingových věcech nelze mít za to, že bylo zjevně nevhodné z její strany, že přičetla k výrobním nákladům tohoto výrobce náklady PRS a zisk z jeho prodeje. Kromě toho zahrnutí pouze nákladů PRS a zisku tohoto indického výrobce nemělo za následek znovuzačlenění parametrů Čínské lidové republiky, které nebyly výsledkem působení tržních sil.

626 Šestý žalobní důvod proto musí být zamítnut.

K návrhu na organizační procesní opatření

627 Na závěr prvního žalobního důvodu se žalobci domáhají, aby Tribunál uložil Komisi jakožto organizační procesní opatření, aby předložila informace, které již byly po tomto orgánu požadovány během šetření, a sice výpočty a zdrojové údaje týkající se objemu antidumpingového dovozu, újmy a dumpingového rozpětí čínských a indických vyvážejících výrobců.

628 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle judikatury platí, že je věcí Tribunálu, aby posoudil užitečnost organizačních procesních opatření (viz rozsudek ze dne 9. března 2015, Deutsche Börse v. Komise, T-175/12, nezveřejněný, EU:T:2015:148, bod 417 a citovaná judikatura).

629 V projednávané věci postačují důkazy obsažené ve spisu k tomu, aby Tribunál mohl vynést rozsudek, jelikož může užitečně rozhodnout na základě návrhových žádání, žalobních důvodů a argumentů rozvinutých v průběhu řízení a s ohledem na dokumenty předložené účastníky,

630 Z toho vyplývá, že návrh na organizační opatření musí být zamítnut, jakož i žaloba v plném rozsahu, aniž je nutné rozhodnout o přípustnosti nebo účinnosti všech výtek zpochybněných Komisí, které byly meritorně zamítnuty.

K nákladům řízení

631 Podle článku 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobci neměli ve věci úspěch a Komise a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů, je důvodné rozhodnout, že žalobci ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí a vedlejšími účastnicemi.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a dalším žalobcům, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. května 2021.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

E. Coulon

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu 2

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení 3

Právní otázky 4

K přípustnosti 4

K nedostatku jasnosti a přesnosti žaloby 4

K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podána CCCME na jeho vlastní účet 5

– K aktivní legitimaci 7

– K právnímu zájmu na podání žaloby 10

K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podána CCCME jménem jeho členů, a k přípustnosti argumentů předložených na podporu této žaloby 11

– Nedostatek reprezentativnosti 11

– Povaha napadeného nařízení 13

– Členové nezařazení do vzorku 14

– Omezení argumentů, kterých se lze dovolávat 16

K přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podaná dalšími právnickými osobami, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze I 16

Závěry týkající se přípustnosti 17

K věci samé 17

K rozsahu soudního přezkumu 18

K prvnímu žalobnímu důvodu týkajícímu se zjištění existence újmy a příčinné souvislosti . . 19

– K první části prvního žalobního důvodu týkající se výpočtu objemu dovozu 19

– K druhé části prvního žalobního důvodu týkající se makroekonomických ukazatelů použitých Komisí ke zjištění újmy vzniklé výrobnímu odvětví Unie 26

– K třetí části prvního žalobního důvodu týkající se ziskovosti výrobců v Unii 30

– Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu týkající se vzorku výrobců v Unii 31

– K páté části prvního žalobního důvodu týkající se zahrnutí vnitroskupinové ceny do výpočtu nákladů výrobního odvětví Unie 34

– K šesté části prvního žalobního důvodu, která se primárně týká rozdílu v praktikách přičítaných vyvážejícím výrobcům podle toho, zda byli indičtí nebo čínští 35

K druhému žalobnímu důvodu týkajícímu se příčinné souvislosti 37

– K první části druhého žalobního důvodu týkající se nedostatku časové shody mezi zvýšením dumpingového dovozu a zhoršením situace výrobního odvětví v Unii 37

– K druhé části druhého žalobního důvodu týkající se nutnosti provést analýzy újmy podle jednotlivých segmentů 41

– K třetí části druhého žalobního důvodu týkající se dovozních cen a významu cenového podbízení 45

K třetímu žalobnímu důvodu týkajícímu se odepření sdělit určité informace 48

– K přípustnosti třetího žalobního důvodu 48

– Ke vztahu mezi právem na obhajobu a povinností důvěrnosti 51

– K první části třetího žalobního důvodu týkající se žádosti o přístup k výpočtům provedeným Komisí 53

– K druhé části třetího žalobního důvodu týkající se žádosti o sdělení výpočtů v souhrnné formě 58

– K třetí části třetího žalobního důvodu týkající se ostatních informací požadovaných CCCME 59

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu týkajícímu se srovnatelnosti cen použitých pro výpočet dumpingového rozpětí a analýzu újmy 63

– K první části čtvrtého žalobního důvodu týkající se metody PCN podle jednotlivých PCN 63

– K druhé části čtvrtého žalobního důvodu týkající se neexistence informací týkajících se vlastností porovnávaných výrobků 65

– K třetí části čtvrtého žalobního důvodu týkající se úpravy z titulu výrobních nákladů tvárné litiny 65

K pátému žalobnímu důvodu týkajícímu se úpravy provedené z titulu DPH 67

K šestému žalobnímu důvodu týkajícímu se nákladů PRA, jakož i zisku 69

K návrhu na organizační procesní opatření 71

K nákladům řízení 72

[i] – Body 95, 383, 421, 423, 424, 425, 471 a 602 tohoto znění byly po jeho prvním on-line zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.